

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 155

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 7 de març de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 1245/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a licitació d'habitatges de protecció oficial. [9706](#)
 - 2) **RGE núm. 1258/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats aconseguits amb l'Observatori de Preus. [9705](#)
 - 3) **RGE núm. 1253/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de les obres dels 830 habitatges a Son Busquets. [9707](#)
 - 4) **RGE núm. 1410/23**, de la diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a visat d'or. [9709](#)
 - 5) **RGE núm. 1397/23**, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a valoració sobre el preu de la cistella de la compra. (**Ajornada**) [9705](#)
 - 6) **RGE núm. 1400/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a bloqueig de la Llei de l'esclerosi lateral amiotròfica. [9710](#)
 - 7) **RGE núm. 1401/23**, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a execució dels fons europeus Next Generation a les Illes Balears. [9712](#)
-

- 8) RGE núm. 1405/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges de protecció oficial del solar de la comissaria d'Eivissa. 9713
- 9) RGE núm. 1412/23**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a declaracions del rector de la Universitat de les Illes Balears, Jaume Carod, sobre PP-VOX. 9715
- 10) RGE núm. 1398/23**, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a situació actual dels fons europeus per a PIME i empreses. 9716
- 11) RGE núm. 1402/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preparació de les alumnes de l'Institut Biel Martí de Ferreries per a la prova de batxillerat per l'accés a la universitat. 9717
- 12) RGE núm. 1406/23**, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llistes d'espera sanitària a les Illes Balears. 9719
- 13) RGE núm. 1403/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a paralització de 102 obres públiques per no actualitzar els preus. 9720
- 14) RGE núm. 1404/23**, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coordinació per fer front als efectes de la tempesta Juliette. 9721
- 15) RGE núm. 1407/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a carta del Defensor del Pacient, en relació amb l'abandonament dels pacients oncològics. 9723
- 16) RGE núm. 1408/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inflació que pateixen les famílies de les Illes Balears. 9724
- 17) RGE núm. 1395/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a licitació de l'Hospital de Felanitx. 9726
- 18) RGE núm. 1393/23**, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a elecció del senador propi per a Formentera. (**Ajornada**) 9705
- 19) RGE núm. 1411/23**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a afirmació del vicepresident Sr. Yllanes sobre VOX i els assassins. (**Ajornada**) 9705
- 20) RGE núm. 1415/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a impacte de la nova escalada de preus a les famílies de les Illes Balears. (**Ajornada**) 9705
- 21) RGE núm. 1409/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons europeus Next Generation. (**Ajornada**) 9705
- II. INTERPEL·LACIONS:**
- 1) RGE núm. 209/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència de costes i litoral. 9727
- 2) RGE núm. 208/23**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de transport terrestre. 9732
- III. MOCIÓ RGE núm. 1349/23**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a compliment de l'Estatut d'Autonomia i defensa dels drets de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 470/23. 9738
- IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports del Projecte de llei RGE núm. 4877/22**, de cooperació per a la transformació global. 9746
- V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 11825/22**, d'àrees municipals d'impuls comercial de les Illes Balears. 9765

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputades.

I.5) Pregunta RGE núm. 1397/23, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a valoració sobre el preu de la cistella de la compra.

I.18) Pregunta RGE núm. 1393/23, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a elecció del senador propi per a Formentera.

I.19) Pregunta RGE núm. 1411/23, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a afirmació del vicepresident Sr. Yllanes sobre VOX i els assassins.

I.20) Pregunta RGE núm. 1415/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a impacte de la nova escalada de preus a les famílies de les Illes Balears.

I.21) Pregunta RGE núm. 1409/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons europeus Next Generation.

Abans de començar la sessió els he d'informar que el Govern ha sol·licitat, mitjançant l'escrit [RGE núm. 1449/23](#), amb motiu de l'absència de la presidenta del Govern de les Illes Balears i del conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball, l'ajornament de les preguntes RGE núm. 1393/23, relativa a elecció del senador propi per a Formentera, presentada per la diputada Sra. Díaz Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt; RGE núm. 1409/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons europeus Next Generation; RGE núm. 1411/23, relativa a afirmació del vicepresident Sr. Yllanes sobre VOX i els assassins, presentada pel diputat Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears; RGE núm. 1415/23, relativa a impacte de la nova escalada de preus a les famílies de les Illes Balears, presentada per la diputada Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos; i RGE núm. 1397/23, relativa a valoració sobre el preu de la cistella de la compra, presentada per la diputada Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears.

També ha entrat ara, a les 9.00 hores, un altre escrit, per resumir, del conseller de Fons Europeus, Universitat i Cultura que arribarà una mica tard i, per tant, sol·licita l'alteració de l'ordre del dia de la sessió per poder respondre les preguntes i un cop que hagi arribat formularem les preguntes.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Perdó, president, el conseller de Mobilitat arribarà. Si podem ajornar la pregunta durant aquest plenari quan arribi, contestarà. És a un embós.

EL SR. PRESIDENT:

Començam el plenari. Ordenarem les preguntes tal com puguem.

I.2) Pregunta RGE núm. 1258/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats aconseguits amb l'Observatori de Preus.

Començam amb la segona pregunta, RGE núm. 1258/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a resultats aconseguits amb l'Observatori de Preus, que formula la diputada María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputades. A la presentació dels pressuposts d'enguany vostè, consellera, va afirmar: "*la funció fundamental de la Direcció General de Sobirania Alimentària es complir la Ley de la cadena alimentaria y para ell hemos de tener un observatorio de precios*".

Què ha aconseguit, consellera, amb aquest observatori?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ (María Asunción Jacoba Pía de la Concha i García-Mauriño):

Gracias, president. Bon dia a tothom. Buenos días, Sra. Pons. La verdad es que creí que hoy iba a empezar usted cumpliendo su promesa. Usted ha sido negacionista de la negociación que hemos hecho de la PAC, repetidamente negacionista, y aseguré que cuando estuviera en vigor lo primero que haría aquí sería felicitarle por el resultado. Yo...

(*Algunes aplaudiments*)

... no he traído la copa, si quiere luego brindamos y nos hacemos una foto. Como tiene una segunda intervención espero que la aproveche para empezar por cumplir con su palabra.

(*Algunes aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, està molt contenta. No dubti que jo la felicitaré el setembre o l'octubre quan tindrem els resultats de la PAC...

(*Algunes aplaudiments*)

... ja que vostè respon..., ja que vostè no respon a les preguntes, li ho diré jo. Miri, l'Observatori de Preus no ha aconseguit res perquè no funciona ni ha funcionat mai. Basta mirar la pàgina de la seva conselleria, zero actuacions. No hi ha res sobre l'evolució dels preus dels productes agroalimentaris.

Miri, consellera, vostè ho sap, a Balears els preus dels productes d'alimentació es paguen més cars que a tot Espanya; li diu Consulbal que han pujat més d'un 70% en un any. Vostè va crear la nova Direcció General de Sobirania Alimentària amb l'objectiu, precisament, de controlar els preus. Resulta que no controla res. Vostè ha fracassat. A Balears els preus estan descontrolats i el que és més greu, consellera, incompleix la Llei de cadena alimentària, perquè els pagesos no poden cobrir els costos de producció.

No ens torni dir que la PAC compensarà la insularitat, perquè qui va aconseguir compensar la insularitat per primera vegada va ser un govern del Partit Popular el 2013...

(Remor de veus)

... i enguany hi ha molts de pagesos que no rebran ajudes pels requisits que exigeix la Unió Europea.

No es preocupi, consellera. Miri, la Direcció General de Sobirania Alimentària i l'Observatori de Preus ja li he dit que no ha aclarit res, tot són invents de la seva ideologia, de Podemos.

Les famílies i el camp necessiten solucions ja, i açò és el que vostè no entén. No es preocupi: la nova presidenta de la comunitat, la Sra. Prohens, suprimirà tots aquests organismes inútils que no serveixen de res, i donarà les solucions que no han arribat amb el famós escut social de la Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ (María Asunción Jacoba Pia de la Concha i García-Mauriño):

Gràcies, president. Pues mire, ya en la crisis generada por la COVID, pusimos en marcha un observatorio de precios provisional que nos valió para ver en qué puntos teníamos que incidir y cómo teníamos que gestionar la crisis, por cierto, con éxito; por cierto, conseguimos que el sector no cayera.

Pero, claro, hablando de observatorios, creo que lo mejor que haríamos la siguiente vez es pedirles consejo a ustedes, porque de observatorios saben un rato largo, un rato largo: tienen observatorio para observar a su propia gente, no vaya a ser que en sus despachos haya cosas que nos salpiquen a todos; tienen un observatorio...

(Remor de veus)

... tienen un observatorio para observar a partidos como el mío, al que pertenezco, o a partidos independentistas, no vaya a ser que ganen las elecciones, que las encuestas les dan muy alto...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... ¿De qué tienen tanto miedo?, ¿de qué tienen tanto miedo? ¿De que se suba el salario mínimo interprofesional en un 30%? ¿De que se protejan las pensiones? ¿De que estemos con la sanidad pública, con la enseñanza pública...? ¿A quién están defendiendo ustedes?, pregúntenle a sus votantes a ver si les molestan estas cosas que estamos consiguiendo, y pregúntenle al sector primario, también a sus votantes, qué opinan de nosotros, y si nos tienen miedo o si están muy contentos de que, por fin, se piense en ellos, se reconozca su labor y se consiga lo que no se ha conseguido en cuarenta años.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.1) Pregunta RGE núm. 1245/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a licitació d'habitatges de protecció oficial.

Recuperam la primera pregunta, RGE núm. 1245/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a licitació d'habitatges de protecció oficial, que formula la diputada Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Puc donar fe dels embossos, perquè jo també...

(Remor de veus)

... li he dit que li donaria una besada al president si esperava dos minuts i, també, el conseller s'ha trobat amb un embós.

Avui tornaré a parlar -bromes a part-, tornaré a parlar d'habitatge, un tema que ha estat molt recurrent durant tota aquesta legislatura, i també podem dir que durant les darreres setmanes ho ha estat de manera més intensa.

Per començar, li he de dir que les grans promeses que va fer el seu antecessor, el Sr. Pons, han quedat en fum perquè res hi ha en acabar aquesta legislatura dels 1.800 nous habitatges. No només això, sinó que vostè va anunciar que en 12 anys n'hi hauria 15.000 de públics a la nostra comunitat. Crec que convendria aterrar un poc i veure la realitat i veure com acabarem.

I no em digui..., perquè..., que s'ha fet més habitatge que mai, perquè la política d'aquestes illes, d'aquesta comunitat, ha estat desastrosa en política d'habitatge públic i, per tant, qualque cosa era fàcil que es fes.

Per això, conseller, m'agradaria saber, dins tot aquest entramat, com estan les coses i ens agradaria saber quantes licitacions d'habitatge d'HPO han quedat desertes en aquests darrers anys. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Bon dia, diputades i diputats. Deman disculpes pel retard, encara que no és una qüestió particularment meva, sinó producte del retard amb el vol i una mica d'embós que hi havia, però tampoc no tan exagerat.

(Remor de veus)

Sra. Sureda, em reafirm que en aquest mandat de govern s'ha construït més habitatge que mai en aquesta comunitat, em reafirm en aquest sentit. És una prova bastant evident, palpable i demostrable empíricament. Tendrem més habitatge, un 72% més d'habitatge, del que vàrem arribar a l'any 2015. És veritat que el parc públic partia d'unes xifres bastant petites i, per tant, és veritat també que hem fet moltes coses aquí.

Entrant a la seva pregunta concreta, que és en relació amb les licitacions i amb les que han quedat desertes, dir-li que de moment, cap licitació no ha quedat deserta o pendent d'adjudicació. És veritat que hem adjudicat totes les licitacions que hem tret a concurs o a projecte. La majoria d'elles -i li puc donar dades concretes- en primera instància, i alguna és veritat que en segona -una negociació després- amb una segona convocatòria, i algunes poques en tercera, i li puc donar les dades, perquè ho hem preparat per a aquest sentit.

I això és gràcies a una bona gestió de l'Institut Balear de l'Habitatge i de la Direcció General de la conselleria. És veritat que no som aliens a la conjuntura emmarcada en aquests darrers temps per un augment important de preus derivats de la crisi amb la guerra russa a Ucraïna i que, per tant, això ha motivat distintes qüestions, però també és veritat que hem estat flexibles i capaços d'adaptar els projectes a les revisions de preus i, en aquells casos on hi havia necessitat, fer possible que les adjudicacions sortissin; i en aquests moments adjudicacions pendents no n'hi ha, perquè totes s'han adjudicat, com li he dit.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sr. Conseller, em sorprèn la seva resposta perquè, bé, si és en segona o en tercera negociació,

s'hauran retardat molt l'inici d'aquestes obres. Em sorprèn que no n'hi hagi cap, perquè jo tenc constància d'una, de dos habitatges, però tenc constància d'una; a posta li he demanat aquesta pregunta, perquè és cert que hi ha hagut aquesta pujada de preus, aquesta inflació, però era importantíssim abans de licitar o quan es revisi fer una actualització important dels preus per no demorar la construcció d'aquests edificis.

Creim que no només es poden fer anuncis, que s'han de veure fets i intentar fer-ho bé, perquè m'ha dit que se n'han fetes moltes, però també hi ha hagut errades, com per exemple -i ho vàrem poder comprovar-, les persianes de la promoció d'Inca o a Eivissa, que no s'havien calculat bé les mides per posar els electrodomèstics..., són notícies que varen anar sorgint de les iniciatives fetes.

Nosaltres, des d'El Pi, hem fet moltes iniciatives perquè volem ajudar que es creï habitatge: des de baixada d'imposts, preu màxim, canvi d'ús d'establiments turístics, etc., n'hi ha moltes, però el que li deman és que es facin aquestes licitacions al més aviat possible perquè la gent d'aquestes illes tenguí habitatge.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sra. Sureda, li agraesc el seu interès, agraesc l'interès del partit que vostè representa, en la construcció d'habitatge públic en aquesta comunitat, i no puc fer més que coincidir amb vostè en la necessitat de fer-ho; però li ho repetesc: és veritat que hi ha hagut algunes -en relació amb les adjudicacions-, alguns retards en l'adjudicació, i jo aquí tenc un llistat. Per exemple, una adjudicació que va quedar deserta el 29 de juliol de l'any 22, es va adjudicar el mes de gener de l'any 23, aquesta és una de les que més ha tardat, perquè se'n va fer una segona, que també va...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 1253/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de les obres dels 830 habitatges a Son Busquets.

Tercera pregunta, RGE núm. 1253/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a inici de les obres dels 830 habitatges a Son Busquets, que formula la diputada Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president. Molt bon dia, diputades i diputats. Fa vuit anys que governen i, després de vuit anys d'anuncis i de vendre fum, els demanam: quin dia comencen les obres dels 830 habitatges a Son Busquets?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Durán, el dia exacte que començaran les obres dels habitatges de Son Busquets és un poc complicat dir-ho. És a dir, el dia exacte..., jo no li diré un dia. Ara, sí li diré una cosa: únicament començaran aquestes obres si hi ha un govern progressista a les Illes Balears i a Espanya...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... perquè, Sra. Durán, hi ha una cosa que és evident, i és que els fets canten, i les paraules no, i el Partit Popular únicament té paraules quan és a l'oposició, però quan governa mai no té fets. Per tant, únicament es construiran els habitatges de Son Busquets si aquí hi ha un govern progressista, si a Espanya un govern progressista.

El que va fer el Partit Popular a Son Busquets va ser tramitar un PERI perquè els habitatges fossin lliures i passassin directament a l'especulació. Aquesta és la diferència: 800 habitatges de protecció pública contra 800 habitatges d'especulació del Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sra. Consellera, si en alguna cosa té raó -i li ho he de dir- és que els fets canten, vuit anys de la seva gestió i zero habitatges, cap ni un...

(Alguns aplaudiments)

... cap...

(La intervinent pica amb l'artell damunt la taula)

... ni un.

Miri, vuit anys que governen i a la primera legislatura el primer que varen fer vostès va ser descartar a l'Ajuntament de Palma el Pla de reforma interior de Son Busquets, aprovat inicialment pel Partit Popular, i no és ver, no era per especulació, eren 830 habitatges d'HPO, i vostè ho sap.

Després, la segona cosa que varen fer dins la primera legislatura: una visita paperot de la presidenta Armengol a la ministra Margarita Robles, perquè, presumptament, li va anar a demanar que el Ministeri de Defensa traspassàs el solar de Son Busquets al Ministeri de Foment. No havien fet res en tota una legislatura, el seu balanç d'habitatge social era zero i havien de fer veure que feien qualque cosa.

Què va passar? Començam una nova legislatura i ve el primer desengany: el Sr. Sánchez dia 19 de juliol aprova en Consell de Ministres la subhasta de Son Busquets per un valor de 43 milions d'euros, i hem hagut d'estar tres anys, Sra. Consellera, amb la pàgina web del ministeri, penjada allà la subhasta de Son Busquets, tres anys ha estat penjada aquesta subhasta, fins a l'any 2022.

I què passa? Que a l'any 2022, una altra vegada a pocs mesos d'eleccions havien de fer qualque altra visita paperot o qualque fet paperot, i el varen fer: dia 22 de setembre, la ministra Margarita Robles i la ministra Raquel Sánchez varen signar un protocol d'intencions per, presumptament, aquesta vegada passar el solar del Ministeri de Defensa al de Foment, i ara hem sabut que era això, idò un paperot, totalment fictici, un xou, perquè cinc mesos després el solar continua sent del Ministeri de Defensa. No és cert que és del SEPES i no és cert, és fals que vostès faran cap tipus d'habitatge, perquè en vuit anys no han fet res.

Ara, vuit anys després, Sra. Consellera, estam pitjor que mai. La seva gestió cap a Son Busquets ha estat negligent, amb totes les lletres, i li diré per què. No tenim PERI, en tota una legislatura que vendrà ara no es podrà fer un PERI, dins la legislatura que ve, governi vostè o governi qui governi no hi haurà cap tipus d'habitatge, i això només és per culpa seva.

I després d'aquests vuit anys en què no s'ha fet res a Son Busquets, sap què passa?, que les famílies per arribar a finals de mes i poder accedir a un habitatge, ja sigui de lloguer o de compra, no especulació, a un habitatge assequible, Sra. Consellera, per a ells és un luxe, per a vostè, no, però per a la resta de persones d'aquesta comunitat i de famílies...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Durán, efectivament, fets i no paraules.

Sap quins són els fets del Partit Popular? Quan l'Ajuntament d'Eivissa decideix cedir un solar a l'IBAVI?, posar un recurs contra la cessió del solar per fer habitatges.

(Remor de veus)

Aquests són els fets, Sra. Durán,...

(Remor de veus)

Aquests són els fets.

Son Busquets, al setembre se signa un protocol, el cert és que...

(Continua la remor de veus)

... vol escoltar un poquet?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... vol escoltar? Si vostè escolta s'assabentarà de coses; si no escolta no se n'assabentarà de res.

El setembre se signa un protocol; el desembre, tant el ministeri com el SEPES, com l'Ajuntament de Palma han iniciat els treballs per poder fer, per poder dictar el PERI que ens donarà 800 habitatges de protecció oficial, un barri jove i, a més, amb equipaments que siguin sostenibles.

I, Sra. Durán, avui el Consell de Ministres, li deman que miri la roda de premsa, avui el Consell de Ministres fa la cessió entre el Ministeri de Defensa i el SEPES pel tema dels solars de Son Busquets.

Per tant, fets, Sra. Durán, no paraules, perquè vostè únicament parla de paperots, de xou, tranquil·la que avui hi ha la cessió que aprova el Consell de Ministres entre el Ministeri de Defensa i el SEPES perquè es puguin construir els habitatges, aquests habitatges seran una realitat la propera legislatura.

Sap que no serà una realitat la propera legislatura? La política d'habitatge del Partit Popular.

Sap quants d'ajuntaments del Partit Popular han cedit sòl a l'IBAVI?...

(Remor de veus)

Vostè ho sap? L'Ajuntament de Santanyí i l'Ajuntament d'Es Migjorn, la resta d'ajuntaments del Partit Popular i el Partit Popular...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 1410/23, presentada per la diputada Sra. Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a visat d'or.

Quarta pregunta, RGE núm. 1410/23, relativa a visat d'or, que formula la diputada Patrícia Font i Marbán, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller, avui ens interessam pels visats d'or, precisament la setmana passada o el mes passat Portugal va decidir eliminar-lo, com una mesura per lluitar contra l'especulació. Però abans de continuar amb la pregunta una mica de context, no? Quan neixen els visats d'or? L'any 2003 a través de la Llei d'emprenedors, com una mesura per atreure inversors i aconseguir, d'aquesta manera també, la nacionalitat exprés.

De fet, jo afegiria que em sembla que quasi, quasi és més avantatjós ser espanyol a través dels visats d'or que per propi naixement. Quins són els requisits? Invertir en béns immobles per valor superior a 500.000 euros o en béns mobles superiors al milió d'euros. Això què vol dir també? És una manera subtil de fer desaparèixer els controls migratoris i, tenint en compte que en aquest país ens agraden tant els controls migratoris, em sorprèn.

Però és que, a més a més, la informació i les estadístiques disponibles són molt escasses, perquè no hi ha obligació legal de divulgar la informació desglossada, i, segons la mateixa Unió Europea, impliquen risc per a la seguretat, corrupció, blanqueig de capitals, elusió de normes de la Unió Europea i evasió fiscal. Afegim que fomenten l'especulació dels preus de l'habitatge i no beneficien l'economia nacional, sota el nostre punt de vista, a més, que expulsen la població local.

Nosaltres, el gener passat, el primer mes d'aquest any, vam demanar al Congrés quantes persones havien obtingut la golden visa per adquisició d'immobles superiors en aquesta comunitat, i ens van dir que eren 140. I torn a dir: i Portugal ja l'ha eliminat com, precisament, una mesura per combatre l'especulació.

Així, Sr. Conseller, quina opinió mereixen a aquest govern aquests visats d'or recollits a la legislació estatal?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Font, per aquesta preocupació i aquesta pregunta també, que ens permet, bé, dir la nostra opinió, la del Govern i la meva, lògicament, i coincideixen també.

Jo crec que coincidirem bastant que en una zona amb una forta demanda, on les inversions estrangeres són tremendament recurrents i fan una pressió importantíssima damunt els preus dels immobles, no hi ha cap necessitat d'estimular més, a través d'aquesta via, si és que això significa un estímul més, no hi hauria cap necessitat d'estimular o d'incentivar un premi o més bé un cert privilegi que pot suposar que, a més de fer aquesta inversió, idò... té aquest privilegi com és la visa d'or o la visa golden o... en fi, en realitat és la residència, l'atorgament de la residència.

Crec que coincidim bastant en la seva reflexió, en la seva postura com a govern. Es tracta, de totes maneres, d'una competència -com sap- estatal. Estic segur que no passa per totes les zones del nostre estat, que passi el mateix que aquí on hi ha una pressió tan forta damunt de l'habitatge, tal vegada hi ha alguna banda, bé, que pot tenir tal vegada algun sentit més local, però aquí, nosaltres en aquesta comunitat estariem d'acord que no suposàs un privilegi.

Com diu vostè, és una prerrogativa que va implantar un govern del Partit Popular en la Llei 14/2013, de suport als emprenedors, i significa que aquests 500.000 euros per comprar habitatge, 1 milió d'euros en accions o 2 milions d'euros, també, si compres deute públic, per tant, hi ha distintes qüestions en aquest sentit.

Jo crec que aquest tema de la pressió sobre els immobles s'hauria d'eliminar perquè aquí, almenys en aquesta comunitat, no necessitam més pressió damunt del nostre mercat immobiliari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies Sr. Conseller. Sí, evidentment coincidim, però és que, és clar, jo estic pensant: aquesta opacitat precisament que envolta tota aquesta matèria ja ens hauria de fer caure en sospites, és un favoritisme evident, i és clar que són territoris com els nostres els que més atreuen aquests tipus d'inversions, sense desmerèixer els altres territoris, però és evident que Balears, Canàries, la costa... són aquests territoris els que més atreuen aquests tipus d'inversors.

I jo crec que està bé que un país vulgui atreure inversions, però, home, podrien posar altres tipus de requisits, no?, invertir en sector de tecnologia, invertir en sector del coneixement, invertir... Vull dir, tenim molts de camins per fer que no sigui precisament posar, el que vostè ha dit, més pressió damunt l'habitatge.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

No, simplement constatar que evidentment Balears té una situació especial, no necessitam evidentment, aquest estímul més i dir clarament que no seria una opció d'aquest govern estimular això. La nostra opció és construir habitatge per a la gent que ho necessita, baixar la pressió i aquesta és una de les qüestions que sortia també en aquest informe preliminar que fèrem amb el grup de treball, creat per vigilar..., mirar la possibilitat del tema dels estrangers, de la compra per part dels estrangers. I surt aquesta qüestió com un estímul absolutament innecessari en aquesta comunitat.

Per tant, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

La cinquena pregunta, tal i com hem anunciat a l'inici, la RGE núm. 1397/23, queda ajornada mitjançant l'escrit RGE núm. 1449/23, en aplicació de l'article 174.5 del Reglament de la cambra.

I.6) Pregunta RGE núm. 1400/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a bloqueig de la Llei de l'esclerosi lateral amiotròfica.

Sisena pregunta, RGE núm. 1400/23, relativa a bloqueig de la Llei de l'esclerosi lateral amiotròfica, que formula el diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Demà com avui, la majoria de grups parlamentaris participarem en la celebració del Dia de la Dona, per seguir reivindicant la igualtat real d'oportunitats entre homes i dones, una qüestió que lamentablement, encara la nostra societat no té assolida. El nostre grup parlamentari hi és i serà sempre present en aquesta lluita.

Però també demà consellera hi ha una altra efemèride i són la de 365 dies, el dia 8 de març..., demà mateix, en què el Congrés va votar per unanimitat la presa en consideració d'una proposició de llei del Ciutadans, per garantir el dret a una vida digna a les persones amb esclerosi lateral amiotròfica, una norma que reconegui una atenció integral des de les diferents administracions, amb la dotació dels recursos necessaris.

Ha passat un any i, com vostè sap, la llei continua bloquejada per dilacions de la Mesa del Congrés. La situació que viuen les persones amb ELA és d'extrema vulnerabilitat i afecta la seva dignitat i la de les seves famílies i cuidadors. Hi ha afectats que no poden garantir el pagament d'una assistència integral o el cost del material d'equipament necessari per a la seva autonomia personal.

Per tant, li he de demanar i l'he instar a les actuacions que durà a terme el Govern de les Illes Balears amb caràcter immediat, per donar suport i una resposta integral a persones amb ELA pel bloqueig d'aquesta llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum i Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom. Totalment d'acord, Sr. Diputat, que hem de fer una feina interdisciplinària, multidisciplinària, per poder abordar una malaltia molt complexa, neurodegenerativa, que provoca atròfia muscular progressiva i que requereix un abordatge -com dic- molt complex i multidisciplinari.

Per això es fa feina intensa. Tenim una vintena de casos d'ELA cada any a la nostra comunitat autònoma. Per això estam desenvolupant el Pla d'atenció a les persones amb ELA. De 2019 a 2023 s'ha fet feina intensa, aquests darrers anys s'han posat en marxa dues unitats multidisciplinàries, una a l'Hospital de Son Llätzer, una altra a l'Hospital de Son Espases, que garanteix, evidentment, l'assistència clínica, però també el suport social i psicològic als afectats i a les seves famílies. Es fa -ja dic- en coordinació també amb Serveis Socials, amb l'Atenció Primària i amb altres unitats dels serveis hospitalaris.

Vull destacar la col·laboració estreta amb l'Associació d'ELA, que dona moltíssim suport als pacients i a les famílies, aconsella, jo crec que millor impossible, fan una feina molt intensa. Varen fer recentment una jornada de malalties minoritàries i varen poder explicar també tota aquesta feina que fan, a la qual donam tot el nostre suport i la meua particular admiració. Crec que s'ha de continuar treballant en aquesta línia.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Coincidesc amb vostè sobre la tasca que fa ELA Balears i la seva presidenta Cati Rigo i el seu voluntariat. Sabem que té una estratègia consellera, però el que necessiten les persones amb ELA és un pla integral que cobreixi totes les necessitats i recursos per igual a totes les àrees de salut de les quatre illes, no tan sols a dos referents d'hospital.

Aquesta cambra va aprovar per unanimitat el passat 8 de febrer, una iniciativa de Ciutadans, instant al desbloqueig urgent de la tramitació, perquè les persones afectades amb ELA no poden esperar i per tant, li he de demanar consellera, que faci lobby al Consejo Interterritorial del Sistema Nacional de Salud, que ho faci també la ministra Darias i els seus companys del Congrés, per aprovar amb caràcter d'urgència aquesta llei.

També li demanam que donin una atenció preferent, que contempli una resposta integral a les quatre illes, a totes les àrees de salut, atenent els perfils individuals, reconeixent les prestacions de caràcter econòmic adients, per donar suport als equipaments i material especialitzat i a la seva atenció domiciliària, socio sanitària, cosa que demana cada un dels pacients, cuidadors i famílies, per respondre a aquesta necessitat provocada per aquesta malaltia; que el Govern atorgui el dret a percebre l'assignació de grau de dependència del 33%, des del diagnòstic de la malaltia, sense haver d'esperar tràmits; i que es considerin d'ofici les persones electrodependents i, per tant, benefici immediat del bo social.

En definitiva, que mentre no tinguem aquesta llei, pugui donar una resposta integral a aquestes persones, que ho estan passant malament i sap vostè com acaba aquest procés. Ha d'acabar amb dignitat i amb la millor protecció de les famílies i dels seus cuidadors.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Independentment de la normativa, amb la qual estam tots a favor i es va votar per unanimitat, de totes formes, ja li dic, jo també, el meu suport a aquesta proposició no de llei i per part del ministeri també. Ahir mateix vaig parlar amb la secretària d'Estat, precisament per saber i conèixer com està la situació sobre aquest tema, i em va dir que donaven absolut suport a aquesta llei.

Jo crec que tots els fons que rebem del ministeri també, són uns 15.000 euros cada any, s'han destinat precisament a l'equipament tant el 2021 com el 2022 a l'equipament d'aquestes unitats que li explicava, específiques per als

pacients. Per altra banda, jornades de formació, imprescindibles per sensibilitzar a tots els professionals. I aquesta visió també de gènere, a totes les estratègies de salut de totes les direccions generals, així com continuar treballant amb la Fundación Luzón, a nivell de tot el territori espanyol, per continuar donant suport a aquests pacients.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 1401/23, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a execució dels fons europeus Next Generation a les Illes Balears.

Setena pregunta, RGE núm. 1401/23, relativa a execució dels fons europeus Next Generation a les Illes Balears, que formula el diputat Sebastià Sagreras i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí moltes gràcies, president. Sr. Company, vostè el setembre bravejava que les Illes Balears érem líders en execució de fons europeus; l'octubre ja deia que els Next Generation havien aconseguit velocitat de creuer i que el 70% de les publicacions arribaven al teixit empresarial; i a mi avui m'agradaria demanar-li si encara està tan eufòric quant a l'execució de fons europeus a les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sagreras. Té la paraula el conseller de Fons Europeus, Universitat i Cultura.

EL SR. CONSELLER DE FONTS EUROPEUS, UNIVERSITAT I CULTURA (Miquel Company i Pons):

Sí, moltes gràcies, president. Bon dia a tots i a totes, diputats i diputades. Moltes gràcies, Sr. Sagreras, per la pregunta. Bé, jo crec que el meu caràcter no m'ha permès mai bravejar ni ser eufòric en cap de les qüestions, intent ser bastant objectiu en les meves declaracions i mantenc el meu optimisme i la meva valoració positiva de la mobilització dels 774 milions, que ja hem mobilitzat i que representen un 70% dels fons assignats.

Tenim previst rebre aproximadament uns 2.000 milions d'euros. Per tant, multiplica per deu les quantitats assignades que rebia la comunitat autònoma fins ara, i som la comunitat autònoma, primerament líder en execució, i segona, també líder en recaptació per habitant, 729 euros per habitant, molt més que el pes poblacional. I, evidentment, la velocitat de creuer ja

es va agafant, a la vegada que es va desenvolupant el mecanisme. Els fons estan arribant a les empreses d'una manera més clara durant el darrer trimestre de 2022 i principis de 2023, pel mecanisme que pròpiament està establert.

Per tant, veurem en aquests propers mesos, com aquests fons arriben d'una manera molt més alta encara a les empreses, al teixit empresarial i fan possible les polítiques públiques que desenvolupam des d'aquest govern.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Sagreras.

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Amb el mateix respecte, jo li vull contestar, conseller, perquè em pareix que vostè és bastant autocomplaent i no toca la realitat. Si vostè anàs al polígon i parlàs amb aquell petit empresari o autònom que s'aixeca a les 6 del matí i li contàs que de fons europeus per a les petites empreses en plouen, sap què li contestaria el petit empresari? Idò escolti'm: "*¿dónde están los fondos, matarile, ríle, ríle?*".

Sr. Company, els petits empresaris, els autònoms i les PIME, la majoria, als fons europeus no els han vist mai, no saben què són ni els esperen. I es morien de riure si no fos perquè no fa rialles, conseller. Les aportacions al teixit empresarial de fons europeus vénen amb menor aportació i són més lentes del que s'esperava. Això sí, la majoria de fons europeus van al sector públic de la presidenta Armengol, i ja aniria bé, però he de tornar a ser crític amb això, Sr. Conseller, perquè no van per a projectes transformadors, tornen a anar la majoria d'elles per fer projectes que vostès tenien amagats dins els calaixos que s'haurien d'haver executat amb fons propis, i més ara que mai que la comunitat autònoma té una recaptació rècord i té la major recaptació que ha tengut mai aquesta comunitat autònoma en la seva història.

Per tant, conseller, li torn demanar i li deman el mateix que li demana la patronal, que els fons europeus vagin per a projectes locals d'envergadura, que arribin sobretot a les PIME, als autònoms i a les petites empreses i que vagin realment per a projectes que siguin transformadors.

El Sr. Costa li va dir a una compareixença, "Sr. Company, no badi", i de llavors ençà vostè s'ha relaxat i la veritat és que ha badat. El ritme nacional, el ritme de publicació i els impostos ja són superiors a aquesta comunitat autònoma, i les comunitats autònomes, llevat de Balears, demanen una descentralització de la tramitació dels fons europeus.

En canvi, aquí, les petites empreses es troben amb burocràcia i coll de botella a l'hora de tramitar els fons europeus per a aquestes petites empreses.

Per tant, li torn a demanar, conseller, vostè no badi, tant a badat que el Sr. Marc Pons ja li ha passat davant a les llistes de

Menorca, però almenys que no ho paguin les empreses de les Illes Balears.

Gràcies president i gràcies conseller.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras. Té la paraula el conseller de Fons Europeus, Universitat i Cultura.

EL SR. CONSELLER DE FONDS EUROPEUS, UNIVERSITAT I CULTURA (Miquel Company i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. *Excusatio non petita...* diu vostè que contesta amb respecte. Es veu que vostè contesta amb respecte, Sr. Sagreras, però, bé, vostè mateix.

Vostè sap o hauria de saber, quins són els mecanismes de gestió dels fons europeus, bàsicament perquè han de respectar dues lleis: la Llei de contractes i la Llei de subvencions. Jo no sé si amb les seves reflexions el que em vol dir és que cerquem altres subterfugis, altres mecanismes, altres maneres de gestionar els fons europeus per part del Partit Popular; cosa que també crec que hi estan prou acostumats, veient el planter que té. Val més parlar de Menorca, Sr. Sagreras, que no parlar d'Eivissa, en aquest cas.

Per altra banda...

(Alguns aplaudiments)

... per altra banda, li comentaré també una altra qüestió molt ràpidament, molt ràpidament perquè no tenc temps. Pot veure les adjudicacions a les petites i mitjanes empreses quan vulgui, les hi puc mostrar, li puc donar noms i cognoms. Sí li vull donar una dada, Sr. Sagreras, o dues. Sap quants de fons europeus va gestionar el Partit Popular durant el seu mandat? 121 milions. Sap quants en va haver de tornar? 16,9, pràcticament 17. Sap quants hem gestionat nosaltres, el Partit Socialista, en aquest cas el Govern? 183 de fons estructurals més 300 de REACT, més pràcticament 1.500 de Next Generation. Sap quants hem hagut de tornar? Zero, Sr. Sagreras.

(Alguns aplaudiments)

La diferència entre vostès i jo és que vostès poden seguir fent por i jo puc demostrar que qui fa por en la gestió econòmica és el Partit Popular una vegada més. Menys bravejar i més mirar-se la feina que...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 1405/23, presentada per la diputada Sra. Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges de protecció oficial del solar de la comissaria d'Eivissa.

Vuitena pregunta, RGE núm. 1405/23, relativa a habitatges de protecció oficial del solar de la comissaria d'Eivissa, que formula la diputada Maria Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sr. Marí.

LA SR. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el passat 25 d'octubre vaig demanar-li quan tenia previst iniciar les obres de Can Escandell. La seva resposta literal: "tenim previst que dins dels inicis de l'any 23 puguem veure obres". Acabant el primer trimestre de 2023 no veim res.

Ens pot dir on són les obres de Can Escandell? I a veure si tenim més sort amb els habitatges dels solars de comissaria i no ens torna enganyar. Ens pot explicar en quina situació es troben?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que el cinisme i la hipocresia del Partit Popular en matèria d'habitatge no té límits; no es poden en aquest cas superar.

La Sra. Marí pertany a un partit, el Partit Popular, que no ha fet res en matèria d'habitatge públic a Eivissa, res de res. Bé, sí, una cosa, va votar el seu partit en contra d'una cessió d'un terreny per construir seixanta habitatges més al centre d'Eivissa, això va fer.

(Alguns aplaudiments)

I avui es permet el luxe de venir aquí a reclamar per una proposta o dues propostes d'habitatge, que n'ha incorporat una altra, dissenyats per governs progressistes i que avançaran en la mesura que es puguin avançar els tràmits que s'han de fer, perquè pertanyen a altres administracions, i aquest Govern de les Illes Balears, preocupat pel problema d'habitatge a aquesta comunitat balear, i molt específicament a Eivissa, avança en la línia de construir habitatges tant a Can Escandell com al solar de la comissaria de policia. Així ho farem perquè nosaltres continuarem governant i mantenim aquest compromís de fer-ho per a tota la gent d'Eivissa.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Mari.

EL SR. PRESIDENT:

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sra. Mari.

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, cinisme el seu. Jo sí que li parlaré d'Eivissa i li parlaré amb el cap ben alt. Qui s'amaga és vostè per la seva ineficàcia de gestió en aquest govern.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Entenc la seva desesperació, entenc la seva poca diligència en aquesta intervenció que ha fet. Estan molt ocupats a Eivissa, ho puc entendre, estan molt preocupats i molt ocupats amb la declaració com a investigat del president. Si hagués anat a declarar...

(Remor de veus)

... si hagués anat a declarar... avui havia d'anar a declarar, no sé tanta presa per anar a declarar, avui li tocava anar a declarar i no ha volgut anar a declarar. Per tant, devia tenir feina i per això tampoc no és aquí.

(Alguns aplaudiments)

Miri, entenc que és un tema molt complicat...

(Remor de veus)

... jo vaig amb el cap molt alt després de guanyar quatre vegades consecutives a l'Ajuntament de Sant Josep on vostès eren hegemònics...

(Alguns aplaudiments)

... quatre vegades he guanyat al seu partit. Per tant...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Mari i Ribas):

... crec que em puc presentar on vulgui amb solvència.

Miri, aquest conveni, aquest protocol, efectivament, ha acabat. Vaig gestionar la pròrroga d'aquest protocol i està enviat al Consell. L'Ajuntament d'Eivissa, el Govern balear i el Govern de Madrid hi estan d'acord i el Consell d'Eivissa encara no ha contestat ni a un correu ni a les telefonades ni ha fet cap gestió ni una perquè aquest conveni vagi en marxa i s'emboquen entre el protocol i el conveni, que això és igual, perquè el que hem de fer és prorrogar les intencions i si el consell vol col·laborar tindrà lloc per col·laborar en una promoció d'habitatge públic, com hauria d'haver fet des del primer dia, i no ho ha fet.

Moltes gràcies.

Tretze anys després de la firma del protocol de Can Escandell i incomptables fotografies i desfílades de polítics socialistes, seguim sense un sol habitatge construït. El mateix passa al solar de comissaria, quatre anys després de la firma del protocol per a la construcció de 120 habitatges, aquest ha caducat i el Govern de Sánchez el responsabilitza directament a vostè del fracàs i prefereix negociar directament amb Vicent Mari. Li llegeixo els titulars, per si no li arriba la premsa d'Eivissa: *"Interior responsabiliza a Agustinet del fiasco de las 120 VPO"*, *"Interior ningunea a Agustinet y negocia directamente con el Consell las VPO de la comisaria"*, n'hi ha més, encara n'hi ha més, Sr. Borràs...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

... *"los arquitectos confirman el balance de Agustinet en dos años, zero VPO proyectadas en Ibiza"*...

(Petit aldarull)

... solars de protecció oficial, sí, però habitatges cap ni un.

Vostè és el conseller d'Habitatge que no fa habitatge i deixa perdre els que estan projectats. És el conseller de Mobilitat que troba sous per al tren de Mallorca, però deixa perdre el finançament de carreteres d'Eivissa. És qui va partir a Mallorca en el moment més complicat per als eivissencs, enmig de la crisi sanitària, social i econòmica més dura de les darreres dècades. Vostè també és qui no acompanya els eivissencs en la demanda per una sanitat pública que desmantellen a passes agegantades...

(Alguns aplaudiments)

... i el més preocupant, vostè és el candidat que vol ser president dels eivissencs sense haver aconseguit una sola millora per a Eivissa...

(Alguns aplaudiments)

... però va massa tard perquè hi ha alguna..., a Madrid i a Eivissa digui'm...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1412/23, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a declaracions del rector de la Universitat de les Illes Balears, Jaume Carod, sobre PP-VOX.

Novena pregunta, RGE núm. 1412/23, relativa a declaracions del rector de la Universitat de les Illes Balears, Jaume Carod, sobre PP-VOX, que formula el diputat Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, Sr. Conseller, ¿el Gobierno de las Islas Baleares, del que usted forma parte, considera adecuadas las declaraciones del rector de la Universidad que dijo que se sentía inquieto o preocupado por un posible gobierno del PP y VOX, y no solo por el asunto del catalán, rompiendo la necesaria neutralidad e imparcialidad que debería tener el representante de una institución pública, al que habría que recordarle que su sueldo, que sale de los fondos públicos, en parte está sufragado por los votantes del PP y de VOX, cosa que supongo que este señor olvida.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Té la paraula el conseller de Fons Europeus, Universitat i Cultura.

EL SR. CONSELLER DE FONTS EUROPEUS, UNIVERSITAT I CULTURA (Miquel Company i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Rodríguez. Miri, em sap greu, però no em pertoca a mi fer valoracions sobre declaracions fetes per terceres persones, per molt que siguin del rector de la Universitat de les Illes Balears qui compta amb tota la meva consideració i el meu respecte. Però sí, li ha de fer alguna pregunta, li pot fer a ell.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Pensaba que era usted el encargado de Universidades, veo que no, que usted solo es encargado de cobrar el sueldo de un cargo que, por lo visto, a usted no le implica, porque ..., o sea, lo que es inadmisibile es que el rector de la universidad pública

de las Islas Baleares se dedique a criticar la única alternativa de gobierno real que existe en estas islas.

Porque les querría oír a ustedes, dentro de tres años, cuando gobernemos nosotros, que el rector de la universidad dijera que le inquieta un gobierno de socialistas, comunistas y separatistas, pedirían ustedes su cabeza, pero ustedes siempre, siempre, siempre tienen, por una parte, una doble vara de medir y, por otra, esa confusión entre lo público y lo partidista, que ya denunciamos la semana pasada con el tema del homenaje a Aurora Picornell, ustedes siempre están defendiendo lo público porque en el fondo se creen ustedes que lo público es suyo, patrimonializan lo público.

Por eso esa defensa acérrima de todo lo que es público, porque lo que le debería inquietar al señor rector de las Islas Baleares, aparte de preocuparse del prestigio de esta universidad, que a veces está puesto en cuestión, es un gobierno encabezado por el partido de Tito Berni, eso es lo que le debería preocupar al señor rector, un gobierno, en lugar de tanto despliegue de banderita morada, que parecen ustedes una cofradía de Semana Santa, deberían preocuparse de las verdaderas preocupaciones y de lo que preocupa a los ciudadanos.

Porque, ya le digo, a ustedes, en esta confusión, tenemos la suerte de que la Sra. Presidenta del Gobierno (...) ...

(Remor de veus)

... Pero..., sí, al final ¿saben qué quieren ustedes, saben que será lo próximo que pedirán?...

(Remor de veus)

..., una prostitución pública, gratuita, de calidad y -eso sí- en catalán.

(Remor de veus i algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller de Fons Europeus, Universitat i Cultura.

EL SR. CONSELLER DE FONTS EUROPEUS, UNIVERSITAT I CULTURA (Miquel Company i Pons):

Gràcies, Sr. President. Mirin, després d'aquestes declaracions, que jo li deman que, per favor, les retiri, més que res per la poca educació que ja els queda, li contestaré, perquè sí que ho som conseller d'Universitat -sí que ho som-, el que no som és el portaveu ni de cap rector ni de ningú.

I li contestaré perquè som el conseller d'Universitat, som el conseller d'Universitat perquè aquest govern ha davallat les taxes més que cap altre, hem incrementat les ajudes més que cap altre, hem pràcticament duplicat la inversió a la Universitat més que cap altre, i hem millorat les inversions públiques d'infraestructures de la Universitat més que cap altre. Per tant, lliçons ni una, Sr. Rodríguez, ni una.

(*Alguns aplaudiments*)

I li diré més, jo no sé el Sr. Rector si està preocupat o no està preocupat per un govern del Partit Popular y de VOX, jo el que li puc dir és que jo sí que estic preocupat, jo sí que estic preocupat, i com jo...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

..., sí, sí, i com jo la immensa majoria de *la gente de bien*, que vostès diuen, de *la gente de bien*, que vostès comenten...

(*Remor de veus*)

I per què, Sr. Rodríguez, per què? Home, perquè aquesta gent de bé, de la qual vostès parlen, veuen els drets dels LGTBI vulnerats, perquè les víctimes de violència de gènere deixen de ser víctimes, perquè la dreta, quan ha governat, ha estat incapaç de fer un sol habitatge públic, més que res...

(*Remor de veus*)

... més ..., més que fer habitatges públics el que ha fet ha estat donar solars per fer hotels, ataquen les autonomies i la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma, volen derogar la memòria històrica. Com no m'he de preocupar, Sr. Rodríguez, quan som davant d'un grup que estigui l'odi, també conjuntament amb altres socis naturals, romp la convivència i els valors bàsics de la democràcia?

Açò és el que fan vostès, Sr. Rodríguez, generar odi, generar faltes de respecte, fins i tot per la presidenta, que no és avui aquí, per tant, li torn demanar que, si té una mínima decència personal...

(*Remor de veus*)

... -li estic, li estic..., em toca a mi, Sr. Rodríguez, respecti almanco el torn de paraula perquè l'educació ja es troba al nivell de terra-, li deman que, per favor, retiri les paraules que ha manifestat aquí i torni a la convivència...

(*Alguns aplaudiments*)

... i torni al diàleg, Sr. Rodríguez. No li pensam permetre més aquest atac d'odi i de visceralitat en aquest parlament.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Rodríguez, considera oportú retirar les paraules que ha dit dirigides a la presidenta del Govern?

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Cap ni una, perquè no dic cap mentida, cosa que ella sí que fa de tant en tant o cada dia.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, li comunic que li aplic l'article 118 i el crid a l'ordre. I aquestes paraules ofensives per a la persona de la presidenta seran retirades del *Diari de Sessions*.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 1398/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a situació actual dels fons europeus per a PIME i empreses.

Desena pregunta, RGE núm. 1398/23, relativa a situació actual dels fons europeus per a PIME i empreses, que formula el diputat Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies president. Sr. Conseller. Según las patronales, la llegada de fondos europeos el tejido productivo, al sector privado, está siendo menor y más lenta de lo esperado, únicamente un 40% de las convocatorias publicadas por la CAIB ha tenido como destinatario el sector privado, los sectores productivos, empresas y PYME. En las pocas convocatorias que sí permiten concurrir a empresas y particulares, el carácter transformador es cuanto menos dudoso, los mayores importes se han dedicado a convocatorias continuistas de programas anteriores, tal y como aseguran las patronales.

Como hicimos ya en su día el Grupo Parlamentario Ciudadanos, la CAEB ahora les pide que apuesten decididamente por proyectos locales de envergadura, que hagan una apuesta transformadora por la innovación transversal en todos los sectores del tejido empresarial de las Illes Balears.

Además, muchas de las convocatorias simplemente gestionan a nivel autonómico sobre convocatorias diseñadas a nivel estatal, con lo que prácticamente es imposible que recojan las necesidades propias de las empresas de las Illes Balears, y esto hace que en muchos proyectos las empresas se vean obligadas a trocear sus proyectos.

Tampoco se han llevado a efecto, ni a nivel estatal, ni a nivel autonómico, medidas para la aplicación de incentivos fiscales o bajadas de impuestos a PYME y autónomos con cargo a estos fondos, como sí se ha hecho en otros países.

Y en cuanto a la digitalización, proyectos como el Kit Digital, que, de entrada, era una buena iniciativa, como así se lo expresé en otra pregunta de control, pues estas iniciativas están provocando problemas graves a les empresas habilitadas, que ya han asumido los pagos y todavía no han cobrado la mayor parte de lo invertido.

Nos dicen que la gestión de las liquidaciones a proveedores está siendo muy dificultosa.

Sr. Conseller, ¿cómo valora el Govern la situación actual del reparto de fons europeos a las PYME y a las empresas de las Illes Balears?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Fons Europeus, Universitat i Cultura.

EL SR. CONSELLER DE FONTS EUROPEUS, UNIVERSITAT I CULTURA (Miquel Company i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pérez-Ribas, per la seva pregunta. Perdoni, perquè... el micro.

Jo tenc la sensació que, dos anys després, encara n'hi ha que no acaben d'entendre prou bé com es gestiona el Mecanisme de Recuperació i Resiliència. Hem de seguir fent pedagogia, també en aquesta cambra, de quin és el marc que hem gestionar davant aquest gran repte. El Mecanisme de Recuperació i Resiliència és un pla estatal que pacta l'Estat espanyol amb la Comissió de la Unió Europea, per tant, les línies que pacte l'Estat amb la Comissió Europea són les que les comunitats autònomes hem de desenvolupar i, per tant, se'ns assignen uns fons, se'ns assignen unes fites que hem d'aconseguir, mitjançant licitació pública i mitjançant convocatòries per concurrència competitiva, amb respecte a la Llei de subvencions.

I, per tant, s'han de crear les bases, s'han de publicar aquestes convocatòries, les empreses s'han de presentar, només faltaria!, s'han d'atorgar aquests fons, s'han d'executar i s'han de pagar.

Per tant, això és el que feim des del Govern de les Illes Balears: garantir l'execució del mecanisme de recuperació i resiliència. De res no serveix, ara mateix, dir que les bases venen fetes, que no tenim autonomia..., tenim autonomia pel que s'ha pogut tenir autonomia, com és el Fons Illes d'energia i de turisme, on sí que les convocatòries surten pròpiament al cent per cent de la comunitat autònoma, atenent les necessitats de les empreses.

Però no només açò, també feim un acompanyament a les empreses, a través de l'Oficina d'Inversions Estratègiques i de tot el mecanisme que està desenvolupat, i així ho hem explicat tant conjuntament amb les patronals com amb les diferents cambres, posant damunt la taula diferents mecanismes -ara, precisament, també signarem diferents convenis amb les patronals-, precisament per açò, per poder acompanyar les petites i mitjanes empreses a la presentació a aquestes convocatòries; són els mecanismes establerts i d'aquí no en podem defugir. El que hem de garantir és que el cent per cent dels fons europeus que arriben a les Illes Balears siguin executats i, per tant, les empreses veuen ara ja com reben els fons que s'han presentat a aquestes diverses convocatòries. Aquestes convocatòries aniran *in crescendo*, ho hem dit sempre. Ara, el percentatge està entre un 30 i un 40%, i es preveu que sigui aproximadament equilibrat entre un 50 i un 50; podrem donar compte del resultat d'aquestes convocatòries

i petites i mitjanes empreses, que vostè i jo coneixem, ja reben imports importants per poder contractar tècnics, investigadors en diferents àmbits d'innovació d'intel·ligència artificial, però també d'indústria, d'economia blava, i molts d'altres àmbits que sabem perfectament que estan en desenvolupament.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies president. Son las empresas precisamente las que muestran su preocupación, y si no se gestionan eficientemente los fondos, entonces aparecerán "titos bernis" y entonces desaparecerán "ferroviales".

Gràcies, president.

(Remor de veus i se sent de fons la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat, Sra. Garrido i Rodríguez, que diu: "Ja està bé!")

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Silenci, per favor... Silenci, per favor.

I.11) Pregunta RGE núm. 1402/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a preparació de les alumnes de l'Institut Biel Martí de Ferreries per a la prova de batxillerat per l'accés a la universitat.

Onzena pregunta, RGE núm. 1402/23, relativa a preparació de les alumnes de l'Institut Biel Martí de Ferreries per a la prova de batxillerat per l'accés a la universitat, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Buenos días, señoras y señores diputados. La semana pasada leíamos una noticia en la prensa insular cuyo el titular decía: "El catalán en el Biel Martí: un curso perdido, a 3 meses de la selectividad", era este titular en la prensa.

La asociación de familias de alumnos del instituto denunciaba los graves problemas que sufren especialmente los alumnos de segundo de bachiller, con constantes cambios de profesores en las asignaturas de catalán y de economía de empresa, que se encuentran en el mes de marzo -a pocos meses de la prueba de bachillerato de acceso a la universidad- y que falta gran parte del temario por dar.

¿Considera normal esta situación, Sr. Conseller, y garantiza la conselleria que los alumnos de segundo de bachillerato del instituto Biel Martí de Ferreries podrán afrontar las pruebas, en una situación normal, exactamente igual que cualquier otro alumno de otro centro? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Moltes gràcies, Sr. Lafuente, per la seva pregunta i la seva preocupació, una preocupació que també tenim lògicament a la Conselleria d'Educació.

Miri, no puc entrar en profunditat en els casos concrets que hi ha perquè, evidentment, hi ha qüestions que no es poden dir ni públicament però, en qualsevol cas, sí que li diré un parell de coses: sempre que hi ha hagut un problema de substitució llarga, la conselleria ha enviat evidentment un professor pertinent; quan hi ha substitucions de curt termini, no hi ha ni temps a nivell legal, perquè hi hagi aquesta substitució, i realment són els professors dels departaments afectats -de català i d'economia- els que fan la feina que han de realitzar.

A nosaltres, evidentment, ens preocupen les baixes, la substitució de professorat que no possibilita una continuïtat, però és evident que la Conselleria d'Educació l'única cosa que pot fer és enviar els substituïts quan hi ha una baixa concreta, i quan no hi ha aquesta baixa concreta ..., jo comprenc que realment el professorat i les famílies estiguin preocupats, ho entenc perfectament, perquè seria una preocupació que jo tenc; i mirin, nosaltres des que realment tenim aquesta qüestió, des d'Inspecció Educativa i des del mateix equip directiu, treballem per intentar trobar solucions al respecte; solucions que passen, evidentment, perquè hi ha professors del departament que fan treball i que ajuden perquè les baixes no siguin negatives per a l'alumnat, i també perquè realment preparen material didàctic i realment preparen perquè hi hagi material en línia.

Això és el que fa el centre educatiu, el que fa Inspecció Educativa i el que nosaltres feim com a Conselleria d'Educació. Ens preocupa aquesta situació?, sí, però ens preocupa, evidentment, i són situacions difícils de controlar tant per part del centre, com per part d'Inspecció, com per part de la Conselleria d'Educació, hi treballem i, per tant, feim l'impossible perquè això afecti el menys negatiu l'alumnat a l'hora de fer les proves de selectivitat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, entendemos y comprendemos perfectamente la dificultad en la gestión de las bajas de cualquier administración pública y en concreto en educación, pero lo que nos dicen los padres y nos preocupa especialmente es que no es una situación nueva y sobrevenida

que se haya dado puntualmente este curso, sino que es una situación que se ha alargado en los últimos años y que ha habido quejas constantes, de los padres y de la asociación de padres, sin que haya resultado.

Nos dicen que, por ejemplo, este año han tenido cuatro profesores en estas asignaturas diferentes y que ha habido muchos días que ni siquiera ha habido profesor y no han podido dar clase, y eso se produce precisamente en segundo de bachiller, con la selectividad o la prueba de acceso a la universidad pendiente, y nos dicen que la Conselleria ni siquiera contesta a los escritos que había hecho la asociación de padres.

Por tanto, es una situación que viene de años, que viene de atrás, no es una situación puntual, entendemos la desesperación de los padres, y lo que no entendemos es que la conselleria, sabiendo esta situación, no haya tomado medidas en este tiempo.

También nos dicen que, por ejemplo, no se hace mucho caso a reivindicaciones del claustro de profesores sobre el tema de FP en este instituto, que viene reclamando cambios importantes, que parece que eso de la autonomía del centro a usted le queda muy bien decirlo en la ley o decirlo en titulares, pero que a la hora de aplicarlo en la realidad, desgraciadamente no se aplica.

Nos da la sensación, eso, de que les falta previsión, les falta tener un número de profesores sabiendo que se producen bajas constantes que puedan cubrir de forma rápida esas bajas, y les falta eso: la gestión correcta de un tema que no es de ahora, que viene de antiguo, y que desgraciadamente quien sufre las consecuencias son los alumnos.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sr. Lafuente. No li contestaré algunes coses que ha dit perquè em semblen la demostració d'un gran desconeixement de les coses que fa la conselleria. I li diré un parell de coses més: aquest centre, és veritat que fa un parell d'anys que hi ha aquest tipus de problemes, però els problemes són problemes de salut que, realment, es resolen..., es resolen, quan hi ha un problema, hi ha la substitució corresponent. Aquesta és la realitat, un professor té uns drets, que nosaltres respectam, i el centre també té la seva capacitat de prendre decisions i les ha de prendre.

I no entraré tampoc en aquesta qüestió, i li diré més: els resultats que té el centre educatiu des de fa anys quant a selectivitat són positius, en català i en economia. Per tant, aquí de qualque manera s'han de fer una anàlisi global i les

responsabilitats estan..., i nosaltres tenim la nostra, la inspecció la seva, i el centre també, i evidentment, el professorat també té la seva responsabilitat.

Moltes gràcies, Sr. Lafuente.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 1406/23, presentada per la diputada Sra. Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llistes d'espera sanitària a les Illes Balears.

Dotzena pregunta, RGE núm. 1406/23, relativa a llistes d'espera sanitària a les Illes Balears, que formula la diputada Isabel María Borrás i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades. Bon dia, consellera. Voldríem saber quina valoració fa de l'augment de llistes d'espera d'aquest darrer mes i si hi veu relació amb l'absentisme de consultes i d'operacions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sra. Diputada, els factors són sempre..., hi ha factors molt estructurals que vostè coneix -primer, bon dia, perdonin. I és clar que després de dos anys i mig de pandèmia que no s'ha pogut fer activitat ordinària habitualment, molt de temps, no s'han pogut fer consultes ni s'han pogut fer intervencions quirúrgiques, les llistes d'espera augmenten, però el que hem de dir és que estam satisfets de veure la tendència i l'evolució.

Aquest mes de gener s'han fet el 50% més d'intervencions quirúrgiques que el gener de l'any passat, més de 4.000. Això vol dir que la tendència és positiva, que és el que li estic dient des del mes de novembre, que baixen les demores. Les demores, per exemple, en una intervenció quirúrgica són altes, les xifres són altes encara, per això treballam intensament, però hem passat de 128 a 121 dies, per tant, està baixant la mitjana.

A les consultes externes ha passat de 74 a 68. Tot això ho té al Portal de transparència, vostè i qualsevol ciutadà, per saber les llistes d'espera que hi ha avui a cada una de les especialitats. Ja li dic, consultes externes de 74 a 68 dies de mitjana. Quan vostès acabaren de governar al 2015, sense cap pandèmia, eren 90 dies, avui són 68; 90-68.

Les persones que esperen més del temps del Decret de garantia de demora, tant de consultes com d'intervencions quirúrgiques també ha baixat. Això vol dir que el pla de xoc està funcionant, els 18 milions d'euros que s'estan invertint en activitat extraordinària està funcionant, està funcionat gràcies als excel·lents professionals que tenim als quals vull agrair, una vegada més en aquest parlament, la seva implicació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Borrás.

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Una vegada més també vull agrair als professionals la feina que fan, els professionals fan molta feina, consellera, però vostè planifica malament.

La veritat és que d'absentisme a l'any 2019 tenien el 9% i segueixen tenint els mateixos. No han fet absolutament res. I les llistes d'espera estan disparades. Vostè va dir que..., l'any 2021 va dir que el 2022 baixaria un 20%, no només la llista d'espera baixaria un 20% anual, consellera, això ho va dir vostè aquí, i m'ho va dir a mi, i el que ha fet ha estat pujar un 13%. Tenim ara 85.628... es veu que les dades que vostè mira no les mira d'ahir perquè jo sí que les vaig mirar ahir vespre i no són les que vostè diu.

Tenim la llista d'espera disparada i no en tenim ni de proves ni de demores d'atenció primària, que torna a estar disparada. Les demores de proves diagnòstiques, com mamografies i citologies, són de més de sis mesos.

La primera vegada que jo li vaig demanar per les llistes d'espera, vostè em va dir que estava cansada de repetir en aquest parlament que allò important era la demora mitjana i que si veien més malalts i tenien... els atendien més ràpid és que tenien una bona resposta.

Jo li deman ara, avui: tenim més malalts i tenim més demora, quin tipus de resposta és, *buena, mediana o regular o no se le espera?*, perquè la demora mitjana de consultes és de dos mesos i mig i la demora mitjana d'una intervenció és de quatre mesos, 26.000 malalts esperen més de tres mesos per a una consulta i més de 3.000 malalts esperen més de tres mesos per a una intervenció quirúrgica.

Les llistes d'espera puguen a Son Llätzer, puguen a Manacor, a Inca i a Can Misses. Som *el farolillo rojo* de totes les comunitats autònomes en transparència i també ho som en xifres.

Els malalts li ho digueren divendres, els malalts de Can Misses li ho digueren divendres, perquè ells també esperen, esperen per a uns resultats d'un TAC i esperen per a una segona visita.

Consellera, poden fer molta feina, però els llueix molt poc. I les llistes d'espera són un indicador clau de com es gestionen els pressuposts, i vostè els gestiona malament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Borrás. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Sra. Diputada, la demora a Atenció Primària s'ha reduït a la meitat des del mes de novembre a ara, era de 7 dies i ara és de 3,5 dies. És que diuen incerteses, per no dir una altra paraula, a cada ple, un dia rere un altre.

Per una altra banda, reconeixem la situació i hi posam solucions, Sra. Diputada; posam solucions, posam més professionals, posam més tecnologia, posam millors infraestructures, posam més inversió per fer front a aquesta situació. El que no farem mai és acomiadar professionals com fa el Partit Popular, retallar en tots tipus de serveis com fa el Partit Popular, posar copagaments com fa el Partit Popular, o tancar els centres de salut per emplenar les urgències hospitalàries.

Això no ho farem i li ho he dit moltes vegades: el Partit Popular mai no serà una alternativa de govern per a la sanitat pública d'aquestes illes.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.13) Pregunta RGE núm. 1403/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a paralització de 102 obres públiques per no actualitzar els preus.

Tretzena pregunta, RGE núm. 1403/23, relativa a paralització de 102 obres públiques per no actualitzar els preus, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. El problema del incremento de las materias primas en el sector de la construcción es un problema muy grave en esta comunidad autónoma. Es un problema que afecta de dos maneras y creo que podemos coincidir todos: por un lado, la paralización de obras adjudicadas que con los cambios sustanciales en los precios se ha producido una paralización, y, por otro lado, porque quedan desiertos la

publicación de proyectos a licitar, que quedan sin que se adjudiquen a las empresas.

Según informaban fuentes del sector, la falta de coordinación entre el Govern y el Gobierno central en materia de fijación de revisión de precios por estas cuestiones han afectado a 102 obras públicas.

¿Puede informar el Govern a esta cámara sobre cuál es la situación y cuáles son las propuestas para resolver este grave problema? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, president. Bon dia a tots i a tots. Sr. Lafuente, gràcies per la seva pregunta perquè me permet explicar el que ha fet el Govern davant aquesta situació.

El Govern d'Espanya, com bé sap, va treure un decret llei per a la revisió de preus que era insuficient, per la qual cosa aquesta comunitat autònoma va treure dos decrets lleis per a la revisió de les obres i, a part ... per la compensació del sobrecost de les obres..., perdonau, i, a part, va activar l'article 205 de la Llei de contractes perquè es poguessin revisar aquestes obres. En aquestes circumstàncies també s'hi podien afegir els ajuntaments.

Després, el Govern d'Espanya va treure un altre decret llei més ampli i que ajudava bastant més les empreses contractistes. Varen tenir una comissió bilateral amb l'Estat i hem adaptat les dues normatives.

Tot això de la mà del sector, òbviament, des del diàleg i la feina rigorosa, i, en conseqüència, almenys el 50% de les sol·licituds de compensació per sobrecost d'obres que s'han presentat en aquesta comunitat autònoma han estat ateses positivament i des de l'esclat de la guerra d'Ucraïna s'han licitat en aquesta comunitat autònoma més de 60 obres per valor de 400 milions d'euros, dels quals 350... corresponents a 60 obres, ja estan adjudicats i queden per adjudicar 5 obres per valor de 44 milions que estan en aquest moment en revisió de les ofertes presentades.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Muchas gracias, Sra. Consellera. Desgraciadamente otra vez no coincide lo que usted relata con lo que dice el sector o lo que hay en realidad en la calle.

La realidad es la que se publicaba hace poco en la prensa: “Madrid suprime la ayuda a Baleares a los contratistas por la subida de costes”. Es decir, lo que pasó realmente es que el Estado saca una normativa; ustedes sacan otra normativa; el Estado recurre su normativa; ustedes al final admiten que su normativa está mal hecha, y en un acuerdo se quedan con la normativa del Estado menos favorable a la revisión y menos favorable a la situación de las empresas de Baleares.

Medio centenar de proyectos, además, están parados precisamente porque quedan fuera de mercados... sus propuestas, no cinco como usted dice.

Hoy salía en la prensa de Menorca el famoso colegio de Es Mercadal, que llevan ocho años pendientes de hacer, ha pasado de 4.800.000 a 6.700.000, es decir, una subida de un 42,5% y sigue pendiente de adjudicar después de cuatro años. Esa es la realidad de la calle. Los números que usted da poco se parecen a la realidad que están denunciando las patronales, las empresas y los afectados.

Concretamente, la patronal avisaba de la situación complicada de las empresas por esa paralización, avisaba de la posibilidad de reducción de plantillas, avisaba que podía pasar lo que pasó en el 2009 y en el 2011, que por la culpa de gobiernos socialistas centenares de empresas y centenares de trabajadores, porque no cobraban a tiempo de la administración y se estaba totalmente paralizado, se fueron a la quiebra y fueron al paro. Eso es, desgraciadamente, el problema que tenemos y ese es, desgraciadamente, el problema que hay en la calle.

Esperemos -esperemos- que el próximo gobierno que venga sea capaz de intentar enderezar la situación supercomplicada que están ustedes dejando en el sector de la...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, li ho torn a dir, 350 milions adjudicats d'obra pública, 44 milions que s'adjudicaran, que només estam revisant les ofertes.

La calle no es lo que pone Okdiario, que són les seves fonts. *La calle* són aquestes..., aquestes són dades del portal del contractista...

(Remor de veus)

És el sector... El que nosaltres estam parlant...

(Continua la remor de veus)

... cada dia amb el sector,...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

...em deman per què ajuntaments del PP com Alaró, Campos, Andratx, Felanitx, Lluçmajor, Muro, Santa Eulàlia, Santa Margalida, Santanyí, Selva..., i oh, sorpresa!, el Consell d'Eivissa, no han revisat cap obra pública, que li ho han demanat els contractistes.

Això és el que jo m'estic demanant: per què no fan la mateixa feina rigorosa que nosaltres? Afortunadament no governa el Partit Popular com governava des de 2011 a 2015 amb totes les retallades i amb totes les persones que es varen acomiadar del sector públic i del sector privat i continuarem fent feina, com hem fet durant la pandèmia sanitària, amb un seguiment molt acurat de la realitat, amb molt de diàleg i aportant solucions. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 1404/23, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a coordinació per fer front als efectes de la tempesta Juliette.

Catorzena pregunta, RGE núm. 1404/23, relativa a coordinació per fer front als efectes de la tempesta Juliette, que formula el diputat José Luis Camps i Pons del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sr. President. En nom del Partit Popular, vull agrair una vegada més a tots els professionals i voluntaris que van participar en les feines de rescat i de recuperació provocada per la borrasca Juliette. Una vegada més, el Govern de la Sra. Armengol no ha estat a l'alçada de les circumstàncies i necessitats dels ciutadans, posant en risc centenars de persones. Ho van fer a la torrentada de Sant Llorenç, quan no varen donar avis d'alarma amb l'anticipació d'una situació que requeria i varen deixar passar un temps molt important. El motiu el coneixem tots: mentre els responsables polítics estaven de celebració, l'aigua feia estralls i tots també sabem el dramàtic final.

Però vostès no aprenen, el que hauria d'haver estat una lliçó sempre per a tothom, per corregir i saber que activar els serveis d'emergència en temps i forma pot salvar vides i poden minimitzar els perills. Sra. Garrido, quines mesures va prendre vostè el matí de diumenge dia 26, per posar en marxa un preventiu a la Serra de Tramuntana?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Camps, la ignorància és cruel i amb vostè ho és molt cruel. A més, de la seva intervenció, jo li demanaria que retiràs la meitat de la intervenció que acaba de fer, perquè demostra...

(Remor de veus)

Demostra, demostra com de mesquins són vostès a l'hora de fer les afirmacions. En aquest cas...

(Remor de veus)

En aquest cas...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

En aquest cas, diumenge es va activar l'alerta vermella per part de l'AEMET. I, a més, Emergències va activar l'IG2 del METEOBAL. Va muntar directament ja el lloc de comandament a l'112 i va avisar a tots els ajuntaments de la Serra de Tramuntana. Li torn repetir, la mesquinesa de les seves paraules demostren com és vostè.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Garrido, la veig un poc nerviosa, perquè no va complir les seves obligacions, Sra. Garrido...

(Alguns aplaudiments)

Vostè hauria hagut d'agafar i tancar les carreteres en previsió. Hauria d'haver informat a la població, hauria hagut de mobilitzar la maquinària del Consell de Mallorca. Em vol dir a mi quina coordinació va fer vostè dia 1 de març? Mentre estaven de festa, hi havia una màquina llevaneus que estava parilitzada perquè no hi havia personal. Aquest és el control de gestió de recursos que tenim en aquestes illes que fa, Sra. Garrido?

Per què varen activar la UME dimarts, dos dies més tard, quan aquí l'AEMET i el ministeri els deia que arribarien nevades de 50 centímetres a partir de 400 metres? Aquesta és la seva gestió que fan i encara vénen aquí a donar lliçons de responsabilitat, Sra. Garrido? vostè compleixi... i què importa als ciutadans de Balears veure acompanyar el director general d'Emergències a la Sra. Armengol quatre dies més tard de la tempesta, ni va ser capaç d'arribar al monestir.

(Remor de veus)

Què vol dir vostè amb aquestes afirmacions que acaba de fer cap a la meva persona? He faltat a la veritat? Eren informes dels resultats de la tempesta de Sant Llorenç d'Es Cardassar. Es va tardar a donar l'alarma i aquesta vegada vostès han tornat tardar a donar l'alarma. I hi ha hagut molts ciutadans que han hagut de patir la desolació, sense cap tipus de rescat per part d'aquest govern. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Camps, li ho torn repetir, vostè, amb les seves afirmacions, demostra la ignorància de com funciona aquest sistema. I el que més m'espanta és que vostè és bomber, és a dir, el que més m'espanta és això. Des d'Emergències es va activar l'IG2 diumenge. Es va avisar a tots els ajuntaments, hi va haver un batle del PP que va dir me'n vaig d'excursió al Castell d'Alaró i va quedar atrapat...

(Alguns aplaudiments)

Al Castell d'Alaró. Què em diu? Què em diu?

Es va activar la UME en el moment que es va haver d'activar. Es va activar la UME en el moment en què es va haver d'activar...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

(Remor de veus)

Silenci per favor! Sr. Bonet, per favor!

(Se sent una veu de fons que diu: "va anar a fer fotos")

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Al batle d'Alaró, dilluns horabaixa amb una advertència específica des d'Emergències a tots els ajuntaments de la Serra

de Tramuntana -i Alaró ho és- li va pegar per pujar al Castell d'Alaró, va quedar atrapat...

(Remor de veus)

... i va haver de dormir al Castell d'Alaró. Jo el vaig sentir a la ràdio...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

El vaig sentir a la ràdio el matí a IB3 Ràdio, que deia: "som aquí, al Castell d'Alaró"...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor!

LA SRA. CONSELLERA DE FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Per tant, Sr. Camps, s'ha fet una actuació amb una professionalitat digna de llevar-se el capell, amb tots els professionals dels ajuntaments, policies locals, Protecció Civil, Emergències, 112, Guàrdia Civil, Policia Nacional, AEMET, la Universitat, la UME, tothom. Carreteres del Consell de Mallorca, Bombers del Consell de Mallorca, han fet feina sense descans, perquè després vinguin vostès aquí a intentar treure rèdit d'una desgràcia com hi ha hagut, perquè després vinguin vostès aquí a actuar de la manera mesquina que actuen sempre...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Silenci per favor!

(Continua la remor de veus)

Silenci per favor! Silenci per favor!

I.15) Pregunta RGE núm. 1407/23, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a carta del Defensor del Pacient, en relació amb l'abandonament dels pacients oncològics.

Quinzena pregunta, RGE núm. 1407/23, relativa a carta del Defensor del Pacient, en relació amb l'abandonament dels pacients oncològics, que formula la diputada Maria Núria Riera

i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Sra. Gómez, els veig molt nerviosos en aquests darrers plenaris, és normal i sobretot en aquest cas, perquè el defensor del Pacient els ha enviat una carta, a vostè i a Francina Armengol, denunciant l'abandonament dels malalts oncològics de Balears. Diu que vostès ho neguen mentre els malalts i els professionals ho denuncien, i la responsabilitat d'aquests malalts és exclusivament de vostès, del Govern. I segons el defensor del Pacient, no hi ha hagut cap voluntat d'arribar a solucions. Està d'acord amb aquestes denúncies, Sra. Consellera? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Serà rar que em vegi vostè perdre les formes en aquest parlament. Crec que en vuit anys no les he perdudes, i nervis relativament pocs, molta feina, molta feina sí que es fa des d'aquest govern.

Miri, el Defensor del Paciente és una associació privada, privada, ubicada a Madrid, que ofereix assessorament legal a les persones que volen denunciar qualche situació, a canvi d'un pagament evidentment, perquè, com li dic, és una entitat privada. Per cert, solen acusar a tots els governs, a quasi tots els governs, de fet quan vostès governaven i varen posar la taxa per expedir la targeta sanitària de 10 euros, els varen acusar d'usurers, perquè cobraven una taxa d'expedició per a la targeta sanitària. En diverses ocasions també els varen denunciar per les llistes d'espera, en múltiples ocasions per les llistes d'espera.

En qualsevol cas, acceptam o no, és igual, les crítiques. El que li puc dir és que treballam i treballam intensament per donar una assistència de qualitat als pacients oncològics, Sra. Diputada i ho he explicat diverses i diferents vegades. A més dels professionals que he vist, no només oncòlegs, sinó altres professionals que donen assistència i atenció als malalts oncològics, també hi ha altres moltes especialitats. També m'agradaria que vegi vostè notícies, com la de la setmana passada, per la qual s'han incorporat quatre nous especialistes a l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera, un anestesista, un cardiòleg, una reumatòloga, que hem ampliat nosaltres la plaça, o sigui n'hi ha un mes, més un especialista en anàlisis clíniques, que també s'ha ampliat.

Aquestes són bones notícies. Aquesta és la forma de fer d'aquest govern, treballar per la sanitat pública i per als ciutadans d'aquestes illes.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sra. Consellera, era d'esperar que vostè no faria cap autocrítica, però li convendria escoltar un poc més els malalts, en lloc de sortir amb la propaganda triomfalista de sempre. No només li han denunciat l'abandonament de pacients oncològics. Resulta que el defensor del Pacient ja el va denunciar el mes de agost pel fet que vivien les urgències i les UCI, fins i tot es va dirigir a Fiscalia perquè prenguéssin cartes a l'assumpte.

Miri, li recordarem, vostè que recorda des de fa anys, jo li recordaré les dades sanitàries del seu govern. Vostès, que diuen que han contractat tants de professionals, té un 40% de les places d'oncologia sense cobrir. A Eivissa, que parla d'Eivissa, només hi ha un oncòleg, quatre places buides, la gent du quasi dos anys esperant una revisió i estan sense consulta per als resultats del TAC. Això és el que tenen vostès.

(Alguns aplaudiments)

Llistes d'espera, un dels pitjors registres nacionals, li han dit fa una estona. Llistes d'espera de sis mesos per a proves o de 123 dies per a una operació, quatre mesos; això és responsabilitat de vostè. Ràtio de pacients, els metges tenen la major ràtio de pacients de tot Espanya, 2.000 pacients per metge, quan l'ib-salut li diu que no en poden tenir més de 1.500; això és responsabilitat de vostès. I centres de salut tancats, que sempre parla de centres de salut. Vostès, que critiquen tant els altres, són els que han tengut el Centre de Salut de Portocristo tancat en l'estiu els horabaixes, vostès. Vostès són els que han tancat l'ambulatori del Carme, vostès. Vostès són els que tenen els centres de salut de La Vileta sense calefacció en plena onada de fred, vostès. I vostès són els que tenen el centre de Pere Garau en un estat deplorable amb goteres a la sala d'espera, fins i tot han vist rates; que supòs que no són rates de fa vuit anys.

Sra. Consellera, clar que són uns herois els professionals, el que passa és que vostès no han estat a l'alçada dels professionals. Com pot dir que la situació sanitària d'Eivissa és bona i de qualitat? Per molt que tirin de propaganda, evidentment, en 83 dies no podran tapar la mala gestió de vuit anys, vuit anys de vostè i de la Sra. Armengol.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM
(Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que el que comença a ser preocupant és que el Partit Popular quan governa és una autèntica capoladora de la sanitat pública amb tot tipus de mancança de serveis i de retallades, de què és molt difícil refer-se, i després venguin aquí a intentar donar lliçons.

El que sempre he dit i repetiré i tornaré a repetir és que l'atenció que es dona als pacients la donen els professionals i crec que és excel·lent, crec que és excel·lent, i la posen en dubte contínuament, perquè no els interessa que la sanitat pública funcioni bé. Em parla de cures intensives. S'ha incorporat una altra intensivista més i resulta que és un servei de referència a nivell nacional, perquè l'hospital Can Misses és un gran hospital, és un bon hospital i dona una atenció de qualitat per cadascun dels professionals fent centenars de consultes diàries, intervencions quirúrgiques, centenars d'urgències, atencions al...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 1408/23, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inflació que pateixen les famílies de les Illes Balears.

Setzena pregunta, RGE núm. 1408/23, relativa a inflació que pateixen les famílies de les Illes Balears, que formula la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. Sra. Sánchez, la setmana passada vàrem denunciar que Francina Armengol havia votat en contra de baixar l'IVA dels aliments bàsics a la gent de Balears aquí, en aquest parlament ho va fer, en contra, el mes de setembre perquè s'estimava més defensar els interessos de Pedro Sánchez que ajudar les famílies. I vostè va considerar que no passava res, que tenim un règim fiscal temporal magnífic i que poden continuar pujant els impostos perquè encara hi havia marge per cruixir les famílies, però mentre al carrer es publicaven les noves dades d'inflació, un 6,1% de pujada interanual.

Tornam a insistir, Sra. Sánchez, i ho farem totes les setmanes que faci falta, els preus són cada dia més elevats i la gent cada dia més pobre. No creu que ja és hora de reconèixer que han fracassat en la seva economia domèstica?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, president. Bon dia, Sra. Riera, gràcies una altra vegada per la seva pregunta perquè em permet explicar, una vegada més, tot el que hem fet per acompanyar les famílies i les empreses en moments de dificultats, perquè és la nostra feina. L'elevada inflació és un fenomen a nivell internacional provocada, en part, per la invasió de Rússia a Ucraïna i un elevat preu de l'electricitat i que també provoca un increment dels preus dels aliments.

El Govern d'Espanya ha pres decisions normatives contundents i importants a les quals totes el Partit Popular ha votat en contra, com la baixada un 50% de l'IVA de l'electricitat, com la baixada fins al 0,5 l'impost especial d'electricitat, el topall de la bombona de butà o, una qüestió molt important a la qual el PP també es va oposar, que és el topall al preu del gas conegut com l'excepció ibèrica.

Gràcies a tot això, i malgrat les dificultats, Espanya és el país que té la inflació més baixa de tot Europa, i també ho és la comunitat autònoma que és encara un poc més baixa que la mitjana d'Espanya, però tenim claríssim que això no és suficient. Per això hem activat programes d'ajudes a nivell estatal, com la darrera amb més de 600 milions d'ajudes als agricultors o 200 euros a les famílies, i a la comunitat autònoma de les Illes Balears hem activat un paquet d'ajudes de 25 mesures per 200 milions amb deduccions fiscals que arribaran al 80% dels contribuents o ajudes directes que ja es paguen, com 600 euros a les persones que treballen la temporada, com 200 euros per a ajudes de conciliació, com el 15% d'increment de la RESOGA tres mesos, com la doble paga de dependència, com la doble paga del bo elèctric, com la gratuïtat del transport públic i totes les mesures que calguin per acompanyar les famílies i les empreses d'aquesta comunitat autònoma en moments de dificultats.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sra. Sánchez, tampoc no farà vostè cap autocrítica?, o és que vostè compra també a la mateixa botiga de la ministra Calviño que està encantada perquè ho troba tot més barat? Idò, miri, la resta dels mortals ho trobam tot molt més car. Els preus dels aliments han pujat només aquest mes un 1% i els distribuïdors d'aliments confirmen que no s'espera l'abaratiment de cap producte; per la qual cosa és mentida el que diu vostè i és mentida el que diu el Sr. Sánchez que els productes han arribat a un límit; una altra mentida del Sr. Sánchez.

Ja no parlem del tipus d'interès de les hipoteques, els tipus variables, que cruixen i fan molt de mal a les famílies. Sap qui és que ho passa més malament? Els que tenen menys recursos, la gent major, les famílies nombroses que tenen fills petits, les famílies de classe mitjana. Tots aquests ho passen fatal, Sra. Sánchez, tots aquests als que vostès s'havien de dedicar en cos i ànima són cada dia més pobres.

Però, clar, ara pareix que la solució arriba de la mà de la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, que les famílies visquin a costa de la pensió dels padrins...

(Alguns aplaudiments)

... aquesta és la màxima del PSOE, *vive de tus padres hasta que puedas vivir de tus hijos?* Per favor, només ens faltava això, que les famílies que no poden pagar aliments hagin de viure dels padrins i també a casa seva, clar, perquè no poden comprar tampoc un habitatge.

Aquest és el panorama que ens deixaran vostès, els socialistes. Quina misèria!, com sempre vostès són una fàbrica de pobres i unes fàbriques de crisis econòmiques. Però li recordaré, Sra. Sánchez, per molt que no vulgui fer autocrítica i vulguin tirar de propaganda només queden vuitanta-tres dies perquè el Partit Popular de Marga Prohens faci per les famílies el que vostès no han volgut fer.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. M'imagin, Sra. Riera, que per a totes aquestes famílies vostès s'oposen a la pujada del salari mínim interprofessional i també s'oposen a la pujada de les pensions; supòs que és per la seva preocupació per les famílies.

La diferència entre viure a aquesta comunitat autònoma o viure a Múrcia o viure a Madrid és que aquestes no tenen un escut social per ajudar les famílies, és que la gent ha de sortir al carrer per demanar que es compleixin els seus drets als serveis públics fonamentals. Perquè vostès diuen que si no, això és una economia subvencionada. I què passa amb l'economia d'aquesta comunitat autònoma?, que creix més que qualsevol altra economia d'altres comunitats autònomes, que crea més ocupació, que s'ha pujat un 8% el salari de l'hostaleria en dos anys, que s'ha pujat -i avui que és el Dia de la dona és un dia molt important per dir-ho-, el 40% a les treballadores de les residències i perquè avançam en una societat més pròspera i més cohesionada; malgrat les dificultats i malgrat que els pesi.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.17) Pregunta RGE núm. 1395/23, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a licitació de l'Hospital de Felanitx.

Dissetena pregunta, RGE núm. 1395/23, relativa a licitació de l'Hospital de Felanitx, que formula el diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades, bon dia a tothom. Sra. Consellera de Salut, el 2018 el seu govern anunciava que es faria un hospital nou de crònics a Felanitx. És evident, ningú no ho pot negar, que l'envelliment de la població és un fet constatable, tant a nivell europeu com a nivell de les Illes Balears, i que per tant hi ha una necessitat imperiosa de crear aquests equipaments per a les malalties cròniques.

Des de l'Ajuntament de Felanitx s'han fet els deures, s'han fet les obres d'urbanització, s'ha dotat..., es dota el solar dels serveis adequats, però vostès, des del 2018 no sembla que avancin gaire. El 2021 vàrem dir que iniciariem les obres, som el 2023 i encara no se sap res.

Per això li demanam quina és la causa d'aquest endarreriment de la licitació i l'execució de les obres d'aquest nou hospital de crònics de Felanitx.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia, Sr. Diputat. En aquests moments executam 300 milions d'euros en inversions en infraestructures a totes les illes, això vol dir acomplir els compromisos.

L'Hospital de Felanitx és una inversió de 25 milions d'euros, s'han revisat els preus recentment i s'ha incrementat en 5 milions d'euros la inversió prevista inicial. I està previst, precisament, perquè s'ha planificat, perquè s'ha fet un estudi, perquè s'ha desenvolupat l'Estratègia d'atenció a la cronicitat i sabem que d'aquí a uns anys hi haurà unes 30.000 persones majors de 60 anys en aquesta comarca.

Crec que fem feina, s'ha fet el projecte arquitectònic, s'ha supervisat per part de l'Oficina d'Arquitectura i es fa feina. I esperam que l'ajuntament faci els deures que vostè diu que ha fet i que encara no ha fet per dotar els serveis en aquest solar.

Moltes gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sra. Consellera, l'ajuntament haurà acabat amb moltíssima antelació les seves obligacions abans que vostès treguin a licitació el projecte, perquè no és capaç ni de dir-me quan treuran a licitació aquest projecte, vostès, que el 2020 varen declarar que era prioritari. Sort que és prioritari i estan quatre anys per intentar saber quan licitaran aquesta obra!

Això és com el tren, vostès es fan fotos, anuncien, retòrica, propaganda per un tub, però realitats zero. I, per tant, el que nosaltres necessitam és que vostè ens informi a l'opinió pública de quan licitarà aquesta obra i quan s'iniciaran les obres de bon de veres, no tanta paraula buida, perquè, en definitiva, vostès fa cinc anys que passen la pilota; això, ja dic, era una prioritat absoluta, l'ajuntament ha complert, aconsegueix, tindrà tots els serveis i tota la dotació perfectament preparada, perquè vostè ja hauria de licitar i ja podria estar en execució l'obra i fer, a la vegada, la finalització de la dotació dels serveis d'aquest solar i l'execució de l'obra, això és el que haurien de fer si realment es creguessin que és una necessitat i una urgència la construcció d'aquest hospital de crònics a Felanitx.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. La licitació no, la dotació de serveis estava prevista per a finals del 2021, Sr. Diputat, i les obres no han començat encara, la licitació de les obres estarà enllestida crec que aquests dies, per tant, suposam que l'adjudicaran un d'aquests dies, l'adjudicaran, però les obres han de començar encara.

Nosaltres presentarem el projecte arquitectònic el qual ens vàrem comprometre a revisar, supervisar i a modificar els preus també de licitació.

I no em faci així amb el cap, miri, a la zona del Llevant, des de Ses Salines fins a Capdepera, per exemple, hi ha en marxa el centre de salut d'Artà, el segon centre de salut de Manacor, tan reivindicat, a la fi, a la fi, podem presentar el projecte arquitectònic, o, bé, el tenim, tenim el projecte arquitectònic del segon centre de salut de Manacor; Sant Joan, Montuïri, Portocolom, Cala Ratjada, tot això són obres que s'han fet, són compromisos.

I li asseguro que aquest govern, aquest govern o el proper govern de progrés, no en tenguim cap dubte que enllestirà l'obra de l'hospital de Felanitx, perquè és un hospital de mitja i llarga

estada. I com li dic, hem planificat perquè sabem que serà necessari en els propers anys, en els propers temps, i com que ho sabem i acomplim els compromisos, i la mostra és evident, miri l'Hospital de Manacor, duplicarà el nombre de metres i, per tant, ampliarà el nombre de serveis i de professionals. Crec que adaptam totes les necessitats a la comarca del Llevant.

I així ho farem amb l'hospital de Felanitx. Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. La divuitena, dinovena, vintena i vint-i-unena preguntes, tal com s'ha anunciat a l'inici, queden ajornades mitjançant l'escrit RGE núm. 1449/23, en aplicació de l'article 174.5 del Reglament de la cambra.

Així, passam ara ja al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a les interpel·lacions.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 209/23, ajornada a la sessió anterior, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència de costes i litoral.

I debatrem, en primer lloc, la Interpel·lació 209/23, ajornada a la sessió anterior, del Grup Parlamentari Popular, relativa a transferència de costes i litoral.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Desde el Grupo Popular realizamos esta interpelación al Govern en una materia que consideramos fundamental, básica y muy importante para nuestra comunidad autónoma, al ser, evidentemente, una comunidad insular, y nos alegramos y creemos que es positivo tener competencias en esta materia, pero también, debido a su complejidad, debido a su incidencia en la sociedad, pues evidentemente entendemos que hay una serie de cuestiones muy importantes que creemos que deben, como mínimo, ser objeto de debate y dar explicación en esta Cámara.

Es evidente que el turismo es el principal motor económico de nuestra sociedad, de nuestra comunidad autónoma, que la costa es uno de nuestros grandes atractivos, y desde el Partido Popular entendemos que es perfectamente compatible la actividad económica, el cuidado del medio ambiente, la mejora de la calidad del medio ambiente, la mejora y el cuidado de la costa, pero la actividad económica fundamental para que nuestra principal industria, el turismo, siga siendo competitivo y atractivo. Y pensamos que hay una serie de cuestiones en que deberían saberse cuál es la posición del Govern, y hay una serie de cuestiones que afectan radicalmente a esta cuestión.

Por un lado, el nuevo Reglamento de costas, que se aprobó y se publicó el 1 de agosto de 2022 y que ha traído una polémica, como ustedes conocen, y, por otro lado, pues la

transferencia de las competencias realizadas el 29 de noviembre a la comunidad autónoma.

En primer lugar, nos gustaría saber, conocer, si le parece bien el Reglamento, la modificación del Reglamento de costas al Govern, básicamente porque el Reglamento de costas, como usted sabe, ha sido alegado, por unanimidad, por la isla de Formentera, por el Consell Insular de Formentera, por unanimidad, y también ha sido alegado por parte del Consell Insular de Eivissa. ¿El Govern ha recurrido, piensa recurrir, piensa solicitar cambios normativos en ese Reglamento de costas o le parece estupendo y maravilloso, y lo piensa aceptar? Creo que es importante saber cuál es la posición.

Saber si el Govern hizo, en su momento, cuando estaba en exposición pública, alguna alegación sobre el borrador del Reglamento, o si se hicieron, en su caso, fueron admitidas o fueron totalmente rechazadas y ni siquiera tenidas en cuenta, como pasó con las alegaciones que hizo el Consell Insular de Formentera, en su caso.

¿Cuál es la posición del Govern respecto a las peticiones que realiza, también por unanimidad y por escrito, el Consell Insular de Formentera? ¿Las defiende, las rechaza, le parece bien, le parece mal, acepta algunas, no acepta ninguna?

¿Considera el Govern que es compatible la actividad humana y económica en la franja del litoral y qué posición tiene en esta materia? ¿Piensa intentar que se mantenga y que se mejore la actividad económica en el litoral o piensa restringirla? ¿Piensa que es mejor que no haya actividad económica en el litoral, piensa que es mejor prohibirla? ¿Piensa que es mejor que la Conselleria de Medio Ambiente, del Sr. Mir, realice informes negativos a cualquier cuestión que afecte a la actividad del litoral o piensa que habría que buscar equilibrios razonables en esa cuestión?

Yo creo que son preguntas de vital importancia y saber cuál es la posición política del Govern sobre precisamente el Reglamento de costas.

Y sobre el traspaso de competencias en la gestión, que creo que es lógico que les preocupe y nos preocupa a todos, pero hay una serie de dudas importantes. Se harán efectivas en julio, por tanto, el gobierno que salga de las urnas y que decidan los ciudadanos será el responsable en gestionarlas, y nos interesaría saber a todos los diputados, creo, ¿cuál es la situación de los trabajos de traspaso, cómo se encuentran esos trabajos?

¿Sabe cuál es la predisposición del personal de costas?, que nosotros creemos que viene con poco personal, como así han manifestado expertos en la materia, aunque ustedes lo consideren... también maravilloso y perfecto, el traspaso, pero, ¿cuál es la predisposición del personal actual que está en costas? ¿Pasará a la comunidad autónoma? ¿Cree que ya se ha decidido? ¿Cree que el número de personas con que viene dotado..., que hay algunas plazas vacantes y otras que tienen su personal asignado, es suficiente? ¿Considera los medios materiales suficientes o considera ya que el año que viene la comunidad autónoma tendrá que poner más medios económicos de recursos propios para poder atender esta competencia?

Recientemente, el Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos manifestaba y hacía una denuncia pública: miles de expedientes sin resolver en costas, peticiones de hace más de cuatro años sin contestar. ¿Cómo piensa desatascar, con el mismo personal que lo ha tenido atascado, el Govern, este atasco administrativo que afecta a personas, afecta a familias, afecta a economías, afecta a gente que se va al paro porque están esos expedientes sin resolver?

¿Cuáles son los criterios que tiene el Govern para gestionar esta materia? ¿Los ha fijado? ¿Ha dicho qué criterios piensa tener? ¿Ha hecho un borrador? ¿Tiene una propuesta de criterios o piensa mantener los mismos criterios que tenía hasta ahora el ministerio?... que, como mínimo, bueno, la mayoría de criterios venían condicionados precisamente por los informes de la conselleria del Sr. Mir que normalmente eran negativos.

¿Piensa el Govern cumplir la PNL que aprobó el 22 de marzo del año pasado a instancias del Grupo Popular para la protección de los edificios históricos como son las casetas de *vorera*, el Port Des Canonge y similares que están en toda la comunidad autónoma? ¿Piensa hacer algo sobre eso o piensa decir: “No, no pienso impulsar nada. Son los ayuntamientos los responsables, muévase los ayuntamientos, seguiremos en esa postura de pasar la responsabilidad a los otros”?

¿Piensa el Govern que es correcto lo que está haciendo, por ejemplo, el ministerio en este momento, no les hablo de cosas futuras en el municipio de Es Castell de Menorca que ha mandado una carta a los vecinos diciéndoles: “Si quieren ver ustedes el deslinde pueden ir a la sede del ministerio en Madrid y si no, desplácense a Palma que allí lo pueden ver, que está la Delegación de costas en Palma sin que los ciudadanos puedan ni siquiera..., eso que tienen una delegación en Menorca, ir a la Delegación de Costas en Menorca a ver ese deslinde?”

¿Cuál es la posición del Govern respecto a los servicios de las playas? ¿Considera que se deben mantener? ¿Considera que deben desaparecer? ¿Considera aceptable todo lo que dicen sus socios de MÉS y las directrices y los informes que mejor que no haya prácticamente chiringuitos en las playas y servicios en las playas?

Es importante conocer la previsión sobre obras o inversiones en el litoral, hay algunas pendientes, en caso de daños naturales, ¿que pasaría?, ¿qué mecanismos de coordinación y qué papel juegan los ayuntamientos en las playas? ¿Cómo van a compensar la ingente labor que realizan los ayuntamientos de Baleares en la limpieza y mantenimiento de playas? Porque el sistema de cánones se lo lleva al Estado, pero los costes los tienen los ayuntamientos, los ayuntamientos deben hacer los costes de limpieza, y ¿cómo piensan articular compensaciones económicas a los ayuntamientos en esta materia?

Creo que todos coincidiremos, queremos unas playas cuidadas, queremos unas playas que den un buen servicio, queremos que los visitantes y el turismo se lleven una buena impresión, pero si el canon se lo lleva Madrid, como ustedes han dicho, bueno, han aceptado en el traspaso, pues..., y no ponemos medios para que los ayuntamientos puedan realizar estos servicios tendremos un problema importante.

Sobre la modernización de las instalaciones náutico-deportivas, ¿qué postura tienen? ¿Consideran que deben hacerse esfuerzos importantes en las instalaciones náutico-deportivas, que son fundamentales para nuestra economía, que pueden mejorar el medio ambiente, que necesitan inversiones de mejora del medio ambiente, pero también inversiones de mejora..., que son precisamente que dependen de autorizaciones de costas?

El Estado, como hemos visto, con el sistema que ustedes han pactado se reserva la última palabra también en materia de concesiones. ¿Cree que el sistema nuevo de concesiones que ustedes han pactado y les parece tan estupendo y tan maravilloso, en que en el fondo vez de ser una cesión de gestión, una cesión de la competencia ejecutiva lo que es, es una cogestión porque necesita en vez de un informe, dos informes o dos administraciones de acuerdo..., cree que agilizará esos miles de expedientes que están pendientes o en vez de... tendremos el tapón de los miles de expedientes pendientes y se irán acumulando nuevos expedientes?

¿Considera establecer mecanismos legales, tipo reglamento o incluso normas de ámbito legal, para la ordenación del territorio de Baleares? ¿Considera que eso es compatible con un plan de ordenación del litoral previsto con la Ley de la reserva de la biosfera? Y, ¿cómo piensan coordinar las materias legislativas en esa materia con una ley que establece que, precisamente, en una de nuestras islas el procedimiento, pues está establecido por esa ley? ¿Cómo van a coordinar esas cuestiones?

Consideramos que son cuestiones importantes, fundamentales, que es bueno que se hablen en sede parlamentaria debido a su incidencia y a que es una competencia nueva que viene a esta comunidad autónoma..., nosotros defendemos que esta competencia venga a Baleares, pero la postura del Partido Popular es que tiene que ser perfectamente compatible, es más, creemos que es compatible la actividad económica, es más, que con actividad económica podemos mejorar nuestras costas, que de común acuerdo y fijando condiciones claras se puede mejorar la situación de la costa de Baleares y se debe hacer de común acuerdo con el sector privado.

Si la postura es de prohibición, de poner pegas, de poner problemas, seguramente el resultado será más decadencia, más descuido y peor imagen para Baleares.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Ara donam la paraula a la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIÓ PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, intentaré... he intentant prendre nota de totes les qüestions que ha plantejat,

però en lloc d'una interpel·lació pareixia un interrogatori. Vaja, no hi ha problema, esper de haver-me deixat absolutament res i, si no, crec que tendrem un altre torn per poder insistir-hi.

Vostè durant tota la seva intervenció ha plantejat una qüestió, que jo crec que és una qüestió que és indubtable, almanco per a aquest govern, i és la compatibilitat entre l'ús i la conservació del litoral i la costa amb les activitats humanes i les activitats econòmiques. Li dic que és indubtable perquè entenem, aquest govern entén que la compatibilitat és possible. Jo crec que de la mateixa manera que ho entén el seu partit o que ho puguin entendre tots els partits representats en aquesta cambra. Una altra cosa és com es fa aquesta compatibilitat, com es fa possible aquesta compatibilitat.

Hem de tenir en compte un fet que també és indiscutible, i és que el canvi climàtic és aquí i el canvi climàtic ha arribat per no anar-se'n, i aquestes illes són dins la Mediterrània, són una de les més afectades o les que els experts plantegen com més afectades per aquest canvi climàtic i, sobretot, per aquesta pujada del nivell de la mar.

I amb aquest panorama o amb aquestes circumstàncies hem de fer feina i hem de fer compatible aquesta activitat econòmica i aquesta activitat humana amb la protecció i amb la conservació de la nostra costa i el nostre litoral, perquè si estam tots d'acord que una part fonamental de l'activitat econòmica d'aquestes illes està basada en el turisme i el turisme està basat en una part importantíssima també en l'activitat econòmica que es fa lligada directament a la costa i el litoral, crec que tots estarem d'acord que la conservació d'aquesta costa i d'aquest litoral és bàsica i fonamental per a la supervivència, primer, del nostre entorn natural, però, segon, també per la supervivència de la nostra activitat econòmica i, per tant, de l'activitat econòmica i la bonança d'aquestes illes.

Per tant, amb aquestes... amb aquestes precisions, crec que és a partir d'on li he plantejat la meva intervenció.

Vostè deia si estàvem d'acord amb el Reglament de costes, si havíem fet al·legacions, si estàvem d'acord amb les al·legacions que s'havien fet per part del Consell de Formentera, etc. Jo crec que hem de deixar clar..., a la gent li hem de deixar clares les coses, no hem d'enganyar la població, jo crec que el que ens pertoca a nosaltres, com a polítics, és ser clars i dir les coses tal com són: el Reglament de Costes que es va aprovar aquest estiu el que fa és traslladar la sentència del Tribunal Constitucional, que donava com a inconstitucional una sèrie d'articles de la modificació de la Llei de costes que va fer el Partit Popular, el que fa és traslladar això.

Jo, quan sent el Partit Popular, que se'n va a Formentera a contar als formenterers i formentereres que faran una norma que permetrà que aquesta delimitació que existeix ara o que no es faci una nova delimitació i que aquesta delimitació que existeix ara es pugui modificar i adaptar a una sèrie de coses, doncs jo pens: es deuen pensar que els formenterers, doncs, com a mínim, són poc intel·ligents. El Reglament el que fa és recollir la sentència del Tribunal Constitucional, que va anul·lar un article que va fer el Partit Popular per dir..., que deia que s'havia de fer una delimitació distinta a Formentera.

El Tribunal Constitucional va dir que això no era possible, el Tribunal Constitucional ha dit que això no és possible. Per tant, no es pot tornar fer, no enganin la gent.

I, a més, no diguin a la gent que hi ha d'haver una nova delimitació a Formentera, perquè el Reglament dona per bona la delimitació que hi ha ara mateix. Per tant, totes aquelles persones que tenien edificacions dins el domini públic marítimoterrestre abans del 1987, quan es va aprovar la Llei de costes, tenen 30 anys, directament, de concessió des de la delimitació marítimoterrestre de Formentera, que es va fer a l'any 1997, per tant, arriba al 2027. I si demanen la pròrroga, tendran fins a 75 anys, per tant, arribarem al 2072. Aquesta és la realitat que han de contar a la gent de Formentera i no la que vostès van a contar-los, perquè van a contar-los quelcom que serà impossible que puguin fer.

Això quant al reglament.

Després, també deia, parlava de la compatibilitat de l'activitat econòmica amb el litoral i, és clar, i deia que, bé, que és vera que l'activitat és per mor dels informes que fa la Conselleria de Medi Ambient, que no es permet aquesta compatibilitat. La Conselleria de Medi Ambient l'únic que fa és aplicar una ordre que va dictar el Partit Popular fa dues legislatures, no fa res més, no ha variat d'aquesta ordre ni una coma, no ha variat ni una coma. I la Conselleria de Medi Ambient fa informes únicament en els espais naturals i en aquests espais naturals va ser el Sr. Company, fins fa molt poc president del seu partit, qui va dictar aquesta ordre i ara és la que s'aplica.

Per tant, escoltin, cadascú ha d'assumir les seves responsabilitats i, en aquest cas, el que fa aquest govern és aprovar una ordre dictada per aquest govern, amb un partit polític que el dirigien distints, però dictada per aquest govern. Per tant, això també ho ha de tenir en compte.

El traspàs serà efectiu en el mes de juliol i la situació del traspàs, en aquest moment es fa feina per part de la Conselleria de Medi Ambient, la Conselleria de Presidència, Funció Pública, i Hisenda, per tal que dia 1 de juliol, quan les competències arribin a la comunitat autònoma de forma efectiva, es puguin gestionar sense cap tipus de problema.

I és cert que el traspàs no va venir, ni hem dit ni ens ha sentit dir a cap moment que venia dotat d'una manera meravellosa, el traspàs de costes, perquè no és cert, no ho hem dit i no ha vingut dotat d'una manera meravellosa, ha vingut dotat amb més personal per quilòmetre quadrat de costa, o lineal de costa, que Canàries, i amb prou més doblers que Canàries. Això si, és suficient? No, ha vingut dotat amb el personal que hi havia en el moment a la Demarcació de Costes en aquest moment.

I quant a la gent que vendrà, es fan, per part dels sindicats que tenen representació a l'Administració general de l'Estat, les gestions, perquè tenen..., vostè sap que el personal pot decidir quedar a l'Administració de l'Estat, o pot decidir venir amb nosaltres, i ho sabrem aviat. Ja hem iniciat tasques del traspàs com, per exemple, la recepció dels espais físics, que es fa aquesta setmana o la setmana passada, ara no estic molt segura

perquè hem tengut un poc de trull aquesta darrera setmana en aquest sentit i no he estat molt a sobre d'aquest tema.

Per tant, la comunitat autònoma el que farà serà adaptar la seva estructura a les noves competències que a partir de juliol tindrà aquesta comunitat autònoma, i adaptar-les a les necessitats que tindrà aquesta comunitat autònoma per poder-les exercir de manera efectiva, de manera eficient i de manera àgil i ràpida.

També, quant als expedients que es troben sense resoldre, he de dir-li, per si no ho sabia, que la Delegació de Costes té contractada TRAGSA des de fa pràcticament un any, no arriba, per tal que vagi resolent aquests expedients. Per tant, el ritme de resolució en aquest moment ha variat moltíssim i és molt, molt, molt més ràpid.

Quant als criteris que s'establiran a la costa. Els criteris per donar autoritzacions o concessions en aquest moment són claríssims: un, l'ordre del conseller Company, de fa dues legislatures, per tant, l'ordre del Partit Popular, li agradi a vostè o no, l'ordre del Partit Popular; la Llei de costes nacional, la Llei de costes la qual tots hem de respectar; i el Reglament de Costes, que tots hem de respectar.

A partir d'aquí, els criteris que aplicaran hauran de ser els criteris necessaris per fer compatible aquesta activitat econòmica amb la conservació i el manteniment de la costa. No tengui cap tipus de dubte.

Quant a la protecció dels edificis històrics, la protecció és competència dels consells insulars i dels ajuntaments, jo, en això vostè em podrà dir el que vulgui i jo no tir balons fora, però la protecció dels edificis històrics, siguin en el litoral o siguin en el centre de l'illa és competència dels ajuntaments i dels consells insulars, que la tenen transferida des de fa moltíssim temps. I, en aquest sentit, vostè coneix perfectament la legislació de Costes i coneix perfectament que aquests tipus d'edificis, si estan protegits, es conserven. Una altra cosa és el tipus d'activitat que es pugui fer en aquests edificis.

Quant al servei de platges, per suposat que hi ha d'haver servei de platges, per suposat que entenem que les platges han de tenir un servei, han de tenir el servei adequat al tipus de platja en la que ens trobam, perquè no és el mateix una platja dins un parc natural, que una platja urbana, i en això crec que també podem coincidir quant als serveis que es presten.

I vostè diu: compensarem els ajuntaments per la neteja de les platges. Jo, fins ara, no conec cap ajuntament que no tengui el servei de platges, és a dir, el servei de socorrisme, el servei de "xiringuitos", el servei de les gandules, etc., concessionat i no cobri per això, i que dins aquest servei no hi entri la neteja; de vegades ho pot fer l'ajuntament perquè hagi arribat tard a la licitació del contracte de serveis de platges, però no conec cap ajuntaments que no ho faci d'aquesta manera. Per tant, l'ajuntament cobra per aquest servei, és cert que paga un cànon, però també cobra a les empreses a les quals els adjudica.

Per tant, no intenti embullar, que és el que ha intentat aquí, ha intentat embullar entre el cànon que cobra l'ajuntament, el cànon que paga l'ajuntament, qui fa la neteja, fa un poc pip-pip-

pip, embulla un poc, i aquí ho deix caure. Sigui una mica rigorós, perquè vostè això ho coneix perfectament, per tant, pot ser rigorós en aquest sentit.

Quant a la modernització de les instal·lacions nàutiques esportives, el conseller de Mobilitat li podrà contestar aquest tema, perquè és un tema que té a veure amb Ports de les Illes Balears i no amb Costes, és totalment distint, les instal·lacions nàutiques esportives d'aquestes illes o es troben en els ports d'interès nacional o es troben a Ports de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, hauria d'acabar, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIÓ PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... -acab, acab, és que m'ha fet moltíssimes preguntes, acab.

I quant al tema dels informes de les concessions que dona la comunitat autònoma, l'Estat únicament diu que es queda amb l'informe, però sempre que tengui a veure, només pot informar quan té a veure amb la integritat física de l'ús del domini públic, no pot informar sobre res més. També miri-s'ho, perquè crec que és prou rigorós com per poder mirar aquesta circumstància i no venir aquí a dir una cosa distinta de la que no és.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica donam la paraula al Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Consellera por sus contestaciones, las que ha contestado.

En primer lugar, me sabe mal que piense que sea un interrogatorio, yo creo que es un tema bastante importante para que haya dudas y que haya cuestiones que afectan a muchísimas familias y a muchísimas personas, y que le preguntemos al Govern cuál es su postura. Por tanto, no se trata de un interrogatorio, se trata de que el Govern fije postura y para eso están las interpellaciones, no para someter a ningún interrogatorio a nadie.

En cuanto al Reglamento, hombre, yo discrepo de su interpretación, no me ha dicho si el Govern está conforme o no conforme con este reglamento, si va a tirar adelante una modificación. Basta con que mire usted las alegaciones que aprobó por unanimidad el Consejo de Formentera para darse cuenta de que lo que usted ha dicho no es correcto. Yo no le voy a decir que sea mentira, le diré que no es correcto. Basta con que mire el acuerdo del Consell de Formentera sobre por qué alega al reglamento, cosa que usted no ha dicho si lo apoya o no lo apoya, pero que el Consejo de Formentera dice

precisamente, insta al Gobierno del Estado a modificar el reglamento, insta al Gobierno del Estado a suspender cualquier actuación tramitada a través del nuevo reglamento, insta al Gobierno del Estado a iniciar un proceso de reforma de la Ley de costas y además le dice que el nuevo reglamento, al Consejo de Formentera donde ustedes gobiernan, invade competencias de la comunidad autónoma, no cumple precisamente con la Ley de costas y perjudica gravemente a la isla de Formentera.

Vemos que el Govern de las Islas Baleares está totalmente a favor de este nuevo reglamento que por unanimidad ha rechazado el Consejo de Formentera y cuyo único objetivo, usted dice que era una sentencia del Tribunal Constitucional, modifica muchísimas cosas más, cosas muy importantes como el sistema de deslinde, las medidas de los chiringuitos o de los servicios de playa, que lo pone el nuevo reglamento; un montón de cosas más diferentes al tema de lo que usted ha hecho referencia de la sentència del Tribunal Constitucional en esta materia.

Es perfectamente compatible dictar normas en esta materia, como ha hecho por ejemplo Cataluña, o proponer la modificación del Reglamento de costas, proponer modificaciones de la Ley de costas o como están preparando otras comunidades autónomas que están dictando normativas. Usted sobre esta cuestión al menos no ha dicho nada y creo que es importante conocerlo.

Tampoco... bueno, se ve que la orden del Sr. Company estaba muy bien hecha porque usted la ampara como norma a seguir. Le parece fabulosa y perfecta. Si es una orden de un conseller, si era incorrecta, cabe modificarla, al menos mejorarla, pero veo que a ustedes les encanta la orden del Sr. Company.

El problema de la normativa, y ya lo dice..., no lo digo yo, lo dice una persona que tiene muchísimos más conocimientos jurídicos que los que puedo tener yo evidentemente en esta materia que es, por ejemplo, el Sr. Avel·lí Blasco, que lo que dice precisamente es que desgraciadamente las modificaciones en materia de costas -lo dijo recientemente en uno de sus artículos-, lo que hace es aumentar la discrecionalidad. La discrecionalidad que a veces, desgraciadamente, puede rozar la arbitrariedad, que está prohibida -ya lo sabe-, pero cuando usted deja una manga ancha tan enorme en esta materia, con la misma normativa donde antes buscando equilibrios y buscando que se invirtiese en medio ambiente, que se mejorase la actividad económica, con la misma normativa cuando hay discrecionalidad unos prohíben y otros gestionan. En eso está básicamente la diferencia.

Sobre el tema de los cánones el artículo del Sr. Avel·lí Blasco era bastante claro, decía que eso de decir que la comunidad autónoma podrá establecer otros ingresos diferentes y tal tiene poca viabilidad en derecho fiscal porque no se pueden establecer nuevos impuestos sobre lo que ya existe.

Y sobre lo que usted me decía de que se va a mejorar la gestión, el Sr. Avel·lí Blasco, que creo que es una persona que merece todos los respetos desde el punto de conocimiento del derecho administrativo, lo que dice es que el sistema de transferencia con la posibilidad de veto y la posibilidad de

autorización del Gobierno en las concesiones lo que hace es complicar muchísimo más y precisamente no cumplir lo que dice el Estatuto de Autonomía -no cumplir lo que dice el Estatuto de Autonomía-, cuando se transfiere la gestión, que es que sea el competente en las autorizaciones la comunidad autónoma.

Por tanto, entiendo que ..., desgraciadamente veo que, por un lado, poca previsión de cara al futuro, y nos preocupa que en pleno verano cuando esta competencia sea de la comunidad autónoma pues todas las concesiones temporales, todos los servicios públicos que tienen que estar en marcha en verano lo estén, poca concreción por parte del Govern en su postura. Me llama la atención porque precisamente dice, "no, se aplicará la Ley de costas, se aplicará la normativa y se aplicará lo que está en marcha". Le voy a poner un caso concreto: el Ayuntamiento de Ciutadella y de Ferreries crean un consorcio municipal para gestionar los amarres del torrente de Cala Galdana, que lo habían gestionado durante años la asociación de vecinos, ¿cuál es el argumento que figura en el Pleno?, los nuevos criterios del Govern para la gestión de los amarres en el futuro. Lo digo porque también me decía que no tenía ninguna trascendencia la náutica deportiva, y aquí le pongo un ejemplo claro de que sí tiene dependencia en la náutica deportiva porque hay muchos sitios, pequeñas calas, pequeños amarres, que sí que dependen de los informes de costas. En Menorca está lleno, y precisamente lo que hay son problemas.

Justamente dos ayuntamientos gobernados por la izquierda lo que dicen es que el Govern sí que tiene unos nuevos criterios. Lo que pasa es que ni usted los ha dicho aquí ni la sociedad los conoce, solamente los conocen...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, acabi, per favor.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... desgraciadamente estamos con una falta de transparencia y con una falta de información a una actividad súper importante para esta comunidad autónoma.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. En torn de contrarèplica té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, cap problema per contestar, de fet, som aquí. El que li he dit és que era una pregunta rere l'altra. He intentat ser exhaustiva, no m'ha donat temps a contestar-li a tot, i això que m'he excedit del meu temps.

Vostè torna a insistir en el tema de si el Govern està d'acord o no amb el Reglament de costes que es va aprovar aquest estiu. Haurem d'estar d'acord amb un reglament que el que fa és, per una banda, traspassar el que va dir el Tribunal Constitucional al Reglament, per tant, donar compliment a una sentència del Tribunal Constitucional. Vostès, que són tan constitucionalistes, supòs que estan d'acord a donar compliment a les sentències del Tribunal Constitucional, o resulta que quan són sobre la Llei de costes no hi estan d'acord o quan són sobre una altra llei no hi estan d'acord? Són selectius a l'hora de fer-li cas al Tribunal Constitucional i de demanar que actuï el Tribunal Constitucional? Vostès demanen que actuï si recorren totes les lleis de l'avortament que ha fet aquest país, si recorren la Llei del divorci, etc., però no són selectius i no els va bé si la sentència parla del tribunal..., de la Llei de costes. Això és un fet indiscutible.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, el reglament el que fa és traspassar la sentència del Tribunal Constitucional i, a més, protegir els sistemes dunars. I si aquesta comunitat autònoma i tots els partits polítics han de tenir un acord exprés i concret sobre el nostre litoral, ha de ser en la protecció dels sistemes dunars. Quan desapareixen els sistemes dunars desapareixen les platges, directament. Crec que en això vostè també està d'acord o hi hauria d'estar d'acord, perquè si no estan d'acord a protegir els sistemes dunars ens hem quedat sense platges, directament. No hi ha sistema dunar, no hi ha platja. On no hi ha sistema dunar les platges es redueixen. La mostra, per exemple, al Parc Natural d'Es Trenc aquesta legislatura; des de l'aprovació del Parc Natural d'Es Trenc i la protecció dels sistemes dunars Es Trenc ha ampliat la seva platja. Per tant, crec que és un fet totalment demostrat.

Vostè m'ha fet una pregunta, que me l'ha tornat a fer ara, si tenim pensat dictar normes quant a la gestió de les competències de costes i litoral. Es treballa en les distintes possibilitats normatives, però a aquest parlament li queden escasses tres setmanes perquè es dissolgui. Per tant, serà aquest parlament i el Govern de les Illes Balears, que a partir de dia 1 de juliol governin els que hauran d'aprovar aquestes normes, per molt que facem feina en aquest moment, perquè hi feim feina, perquè el nou parlament i el nou govern es trobin amb un document ja elaborat i que es pugui aprovar. Però som a l'alçada que som de la legislatura i és impossible aprovar una norma com la catalana.

Entenc que aquesta comunitat autònoma, dins el marge de les competències que li atribueix l'Estatut d'Autonomia i també aquest traspàs de costes, ha de dictar una norma on deixi clar de quina manera els consells insulars, els ajuntaments i el Govern de les Illes Balears entren i apliquen aquestes competències de costes i litoral, perquè és important no únicament per al Govern sinó també per als nostres ajuntaments i els consells insulars. És importantíssim el fet que, per exemple, no únicament Menorca sinó tots els consells insulars puguin dictar el seu pla especial de litoral. És a dir, el seu planejament, la seva ordenació territorial sobre el litoral és imprescindible que la puguin dictar i que la puguin dictar els consells insulars, no el Govern de les Illes Balears, sinó la realitat que coneixen cadascun dels consells insulars quant a les seves circumstàncies concretes, perquè és cert que a Menorca

hi ha unes circumstàncies que no es donen a altres illes, com són aquests amarraments a què vostè em feia referència fa una estona.

Quant a aquests amarraments, el Govern de les Illes Balears no ha dictat cap criteri perquè no en té de criteris. Encara no hem pogut dictar cap tipus de criteri perquè no hem arribat. Jo no sé què va dir l'acord de l'Ajuntament de Ciutadella, etc., el Govern de les Illes Balears no ha dictat un criteri. Jo el que li puc dir és el que diu la Llei de costes i el que diu el Reglament, i és que es poden demanar autoritzacions i concessions dins el domini públic marítimoterrestre, no únicament a la part terrestre, sinó també a la part marina, i que quan es demanen aquestes concessions, té prioritats quan les demana l'administració pública. I el que jo sé, és que des del Consell Insular de Menorca i des dels ajuntaments s'està fent feina per tal que es puguin demanar aquestes concessions per part dels ajuntaments, perquè la prioritat a l'hora de concessionar és dels ajuntaments, i ho és ara i ho serà quan arribi el Govern de les Illes Balears a fer la gestió, perquè és la mateixa Llei de costes la que estableix aquesta prioritat i estableix aquesta prioritat, per tal que la gestió del domini públic marítimoterrestre, que és de tots -i ho vull recordar, és de tots, és que sembla que ens oblidam d'això, és la zona de litoral que és de tots-, la pugui gestionar una administració pública, i després l'administració pública veurà si fa concessions o no fa concessions.

Finalment, perquè crec que no tenc més temps, vostè em parlava que hi ha discrecionalitat a l'hora de poder donar autoritzacions, concessions. Si hi ha discrecionalitat, la feina d'aquest Govern i del futur Govern de les Illes Balears que serà progressista, és objectivar aquesta discrecionalitat, objectivar-la perquè això vol dir seguretat jurídica i sobretot vol dir igualtat entre tots els ciutadans i entre totes les empreses a l'hora d'accedir a una de les franges més importants per al nostre medi ambient i per a la nostra economia. Pensi bé en això, objectivació, perquè aquí de discrecionalitat els únics que en saben és el Partit Popular.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 208/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de transport terrestre.

Ara passam a la Interpel·lació RGE núm. 208/23, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en matèria de transport terrestre. Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular i donam la paraula al Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens trobam, segurament amb aquesta darrera interpel·lació en política general del Govern en matèria de transport terrestre de la legislatura per part del Partit Popular, açò és segur. Sr. Conseller, avui ens justificava el seu

retard, com no podia ser d'una altra manera, la Sra. Garrido, la consellera Garrido, que el conseller de Mobilitat estava embussat i és un reflex del que és aquesta comunitat autònoma: un embús, un retrocés constantment en matèries de transport i com no podia ser d'una altra manera, el Partit Popular vol posar llum sobre aquestes accions.

Eestic segur que vostè deu frissar que arribi dia 28 de maig per poder arrancar una nova etapa en la seva vida professional i política. És conscient que totes i cadascuna de les accions o de les responsabilitats que té li comporten un gran nombre de complicacions i em referiré a una sèrie d'aspectes.

Per exemple, tampoc no entenem com ahir els taxistes lamentaven que el Govern no hagi actuat a temps per solucionar els problemes de mobilitat durant aquest estiu. Consideren que no hi ha marge suficient perquè els taxis temporals, que permet el nou decret llei del Govern, puguin operar enguany. Lamenten no haver tengut accés a la lletra petita del decret aprovat avui pel Consell de Govern i consideren que abans de posar en circulació taxis estacionals, s'ha de deixar que els actuals tinguin llibertat d'horari.

Aquest és el consens que cerca aquest govern d'esquerres, Sr. Mari? Aquesta és l'aposta pel transport públic que fa, impossible que les coses li puguin sortir bé, perquè no preveuen, no planifiquen, no s'organitzen i molt manco gestionen, perquè si açò és una estratègia d'aquest govern, per demostrar que en els mesos punta la situació de transports, la situació de cotxes és problemàtica, les mans d'aquest govern, vuit anys d'aquest govern d'ineficàcia en la gestió ho demostren.

També es queixa el sindicat SATI. Desgraciadament el 15 de febrer hi va haver una agressió, una segona agressió a la mateixa conductora del Transport de les Illes Balears, pel mateix individu, que rebutjam de forma severa contra aquest tipus de fets i es queixava el sindicat SATI, que la Direcció General de Mobilitat i Transport Terrestre..., faltava disposar d'uns protocols àgils. Volem pensar que la direcció haurà pres mesures i ja deuen tenir els protocols a punt d'aprovar, si no estan ja aprovats.

Quant a les oposicions de Serveis Ferroviaris de Mallorca, que hem vist en premsa aquests darrers dies o setmanes, és veritat que regala vostè places de funcionaris a cinc caps col·locats a dit en el tren de Mallorca, com recull aquest mitjà de comunicació? Ens pot explicar el motiu pel qual ha tret dos procediments d'estabilització de plantilla de Serveis Ferroviaris de Mallorca? Vostè creu que açò és transparent, que els mateixos interessats custodiïn i manegin la informació d'un procés selectiu? Ens pot explicar perquè premia amb més del doble de punts per mes d'experiència en lloc de qualsevol altra plaça? Què opina, Sr. Conseller, que els empleats del tren de Mallorca impugnen el regal d'Armengol de places de funcionaris a sis caps, perquè cap d'ells al llarg d'aquests anys han superat, per tant, cap prova d'oposició, i ara, aprofitant la posada en marxa del procés d'estabilització de treballadors interins, derivat de la Llei 20/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat, la direcció socialista de la companyia els servirà en safata la seva plaça laboral de per vida i sense passar tan sols examen. Vostè, amb

aquesta acció, és el responsable de violar el principi d'igualtat, de mèrit, capacitat i lliure concurrència, que ha de presidir el procés de consolidació de places ara impugnades. Què pensa fer?

Anuncis, Sr. Conseller, estan ara que ho donen tot, ho regalen tot. Ha fet una bona herència de la conselleria, perquè el seu antecessor, el Sr. Marc Pons, també ens venia moltes motos i cap d'elles arrencava. A la presentació dels pressuposts de 2020 ja ens va vendre el conveni ferroviari de 100 milions d'euros. Sr. Conseller, segons una resposta del Ministeri de Transports de Mobilitat i Agenda Urbana, amb el factor d'insularitat, ja no se signen més convenis per inversions, açò vol dir també que no hi haurà conveni ferroviari anunciat i pendent fa anys. D'on trauran els diners? Fa dos anys que ja no surten els pressuposts generals de l'Estat, l'única cosa que han posat són 20 milions d'euros per al tramvia de Palma i només d'obra, sense comptar els combois, és de 250 milions d'euros. Vostès creuen que els ciutadans creuen tot allò que vostès els prometen? Fins i tot a les xarxes socials, se'n riuen de la presidenta Armengol, perquè li estan dient a veure si pensa que el tren arribarà a Vladivostok, amb parada a Capdepera i Ciutadella, però en vuit anys no hem vist ni tramvia ni tren a Alcúdia, ni tren de Llevant.

Se'n recorda de les declaracions a la seva conselleria de dia 7 de desembre de 2018, acord del Ministeri de Foment, anunciant un cofinançament en el Pla de mobilitat amb una inversió de 100 milions d'euros, o la foto de Raixa, setembre de 2021, la ministra Montero i la presidenta del Govern, van anunciar a Raixa l'arribada de 110 milions anuals, amb un total de 550 en cinc anys, per compensar el factor d'insularitat. El que no sabia és que el Govern central eliminaria la signatura dels convenis de carreteres, a canvi del factor d'insularitat, cosa que s'ha confirmat a la resposta oficial dels ministres de Transport i Hisenda, de fet els pressuposts de l'Estat dels dos últims anys no han inclòs cap partida per a les carreteres de Balears. Així les tenim.

Com dia 14 d'octubre de 2021, la ministra Montero "*deja Baleares sin un euro para el convenio de carreteras en su presupuesto. Las islas recibirán un 14,3% manco d'inversió territorialitzada en uns comptes que per primera vegada inclouen el factor del REB*". Dia 3 de març de 2023, per tant, la setmana passada, "*carpetazo de la ministra Montero a los convenios de carreteras para Mallorca*". En resposta al Govern central al senador Mari Bosó, afirma en relació amb l'assumpte interessat al Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, assenyala que, d'acord amb els criteris marcats amb el Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, el finançament d'inversions a Balears es canalitzarà a través d'altres vies i no mitjançant convenis en matèria de carretera. Tot seguit apunta que no tenen previst subscriure cap conveni amb el Consell de Menorca, que, igual que el de Mallorca, també ho negociaven. Ens pot dir vostè, com a màxim responsable de la conselleria, quines accions ha fet per poder reconduir aquestes decisions?

També em sum a les declaracions de la nostra presidenta, la Sra. Prohens, va criticar amb duresa la manca de convenis, que confirma l'engany del factor d'insularitat del REB, Armengol o ho sabia o ens ha enganyat a tots els ciutadans.

Sr. Conseller, no han fet ni un metre de via aquests vuit anys. Ens diuen que ara començaran a fer trens per a tots i cadascun dels racons de Mallorca, fins i tot, Sr. Conseller, ens pot dir quin dia entrarà en servei el primer dels cinc trens que estan encarregats? Per a quan està previst que reforcin els trens curts amb els cotxes-remolc que vostès varen estudiar d'afegir? Per a quan estan operatius els nous treballadors que vostès varen prometre incorporar al servei ferroviari fa més de quatre anys? Per a quan tenen previst donar una solució als problemes de connexió de la xarxa ferroviària amb els autobusos llançadores?

Quin dia arribarà el primer metro al Parc Bit? I a Son Espases?

Quan inauguraran el tramvia a l'aeroport? Quan arribarà el tren a Artà? Em podrà respondre totes aquestes qüestions?

Algunes propostes per poder millorar el transport públic que li fem des del Partit Popular. A Marratxí hi ha saturació de gent, vostès no són capaços de posar una solució. A Alaró falten freqüències de bus llançadora, principalment els caps de setmana. A Pollença falta el bus directe a Palma, manquen freqüències, sobretot els matins, que connectin els estudiants a Palma i a Inca. Falta el bus llançadora a Sa Pobla per agafar el tren. A Capdepera no hi ha bus directe a l'aeroport. A Valldemossa, va connectar Valldemossa amb Esporles i només hi ha bus escolar, caldria un bus de línia per arribar al PAC. A Bunyola, la parada del bus és insegura per estar a la carretera. A Santanyí falten freqüències a l'hivern, treuen la de Cala Llombards a l'hivern, a les sis del matí s'ha de fer un transbordament per anar a la UIB. Per tant, a Santa Maria col·lapsa a segons quines hores punta el tren.

Per tant, Sr. Conseller, com veu li fem aportacions perquè vostès puguin millorar el transport públic als ciutadans d'aquí, de Mallorca, principalment; li reivindicam que ens expliqui en quina situació, quines negociacions, quins esforços ha fet per poder desbloquejar aquests convenis de carreteres, aquests convenis ferroviaris que ens tenen als ciutadans de les Illes Balears marginats, un govern progressista com és el Govern del Sr. Sánchez.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps, té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, vicepresidenta, bon dia una vegada més. Sr. Camps, li he de donar les gràcies per permetre'm en aquestes darreres sessions del Parlament donar-me l'oportunitat, una oportunitat d'or, jo crec, per explicar l'èxit de la política de mobilitat d'aquest govern, un èxit absolut si fem cas a com es trobava aquest servei entre el 2011 i el 2015, que varen deixar

els governs d'aquell temps el transport públic en la pell i els ossos, i remuntar aquesta situació a dia d'avui, amb les dades que jo li puc demostrar, amb més usuaris, amb més freqüències que mai i amb una utilització molt més ample en el conjunt de l'illa de Mallorca, perquè supòs que es devia referir a l'illa de Mallorca, perquè si vol que parlem una estoneta del transport públic d'Eivissa, també en puc parlar una estona, però, en fi, com que vostè m'interpel·la a mi i no jo al Partit Popular, doncs hauré de cenyir-me a aquesta interpel·lació que em fan.

Per tant, el que he de dir és que el que hem fet des de l'any 2015 ha estat fruit d'una planificació que férem en aprovar a l'any 2019 el Pla director sectorial de mobilitat de les Illes Balears, un pla que ha estat el full de ruta el qual crec que s'ha complert en un grau altíssim. Aquest pla duia vuit objectius que intentaré molt ràpidament passar-hi per sobre, per veure com estan aquests objectius del Pla de mobilitat.

Primer, duia un objectiu que era garantir l'accessibilitat al transport públic a tot el territori, amb atenció especial als col·lectius vulnerables. Jo crec que això s'ha aconseguit, hem desplegat una xarxa de transport interurbà dissenyada amb connexions i freqüències que permeten desplaçaments i connectar tota l'illa de Mallorca, i, a més a més, ara és completament gratuït, també gràcies a les gestions d'aquest govern, amb un finançament per part de l'Estat. Per tant, qualsevol persona pot accedir-hi d'una forma fàcil, molt freqüent i gratuïta.

Reduir la contaminació generada per la mobilitat. El Pla estableix uns objectius de reducció d'emissions del 40% per a l'any 2030 i del 90% per a l'any 2050, i li he de dir que en aquest sentit estam totalment encaminats a aquesta reducció d'emissions, ja que la xarxa ferroviària està totalment electrificada i la xarxa de bus interurbà ha eliminat els combustibles fòssils i ha creat una mobilitat completament sostenible.

Tercer objectiu, reduir l'accidentalitat. També s'acompleix, hem implantat un sistema per a la reducció d'accidentalitat a tota la flota d'autobusos del TIB, i, a més, hem actuat en les infraestructures, com és el cas d'SFM, amb l'eliminació dels passos a nivell en crear una xarxa de transport públic molt més segura.

Quart objectiu, minimitzar el consum energètic. Ho hem aconseguit també amb la instal·lació del parc fotovoltaic de Serveis Ferroviaris de Mallorca a Santa Maria, un terç de l'energia elèctrica que consumeixen els trens, perquè ja férem l'electrificació, d'SFM serà d'origen renovable i local, i aquesta infraestructures no només faran reduir unes 3.300 tones anuals les emissions de CO₂, sinó que també suposarà la reducció de la factura elèctrica en més d'1,2 milions d'euros anuals.

Cinquè objectiu, minimitzar la distància mitjana dels desplaçaments. Actualment, de mitjana el 63% dels desplaçaments es fan dins el mateix municipi. Per això, tot i tenir competències en el transport interurbà, també hem participat dels plans territorials insulars, en els plans generals per evitar desplaçaments motoritzats i amb distàncies curtes, sobretot amb el projecte del tram badia, un projecte que permet

crear una ciutat més compacta i evitar així desplaçaments en modes motoritzats individuals dins la ciutat.

Sisè objectiu, transformar la distribució modal a favor de modes no-motoritzats i col·lectius, i això ho hem fet gràcies a un augment de freqüències i de serveis, tant a la xarxa de bus interurbà com a la xarxa ferroviària.

I li vull fer un anunci aquí, i a tots, li vull anunciar que no ens aturam aquí, sinó que incrementarem freqüències en el tren: a partir del dijous, dia 9, hi haurà un servei directe, Marratxí-Estació Intermodal diari, en horari de dia laborable, amb sortida a les set menys deu del matí,...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... és a dir, en hora punta. Aquesta millora del servei també ens permet modificar les freqüències de la línia Manacor-Palma, el primer servei des de Manacor sortirà a les sis i disset minuts del matí i no farà aturades entre Marratxí i la Intermodal, de tal manera que reduïm en vuit minuts el trajecte i ajudam que els trens no vagin tan plens.

I aquest anunci va molt relacionat amb el següent objectiu, traçat també al Pla sectorial de mobilitat. Estic content que els facin gràcia aquests anuncis i, per tant, ens alegrem que tots estiguem més contents.

(Remor de veus)

El setè anunci és flexibilitzar el transport públic i donar més rigidesa a una oferta de transport privat perquè no ens torbem més d'un 10% que en el vehicle privat. Per tant, en aquest tipus de mesures, com he anunciat anteriorment, fem encara molt més competitiva l'oferta de transport públic en reduir el temps del trajecte, així com també ho fem amb l'autobús en millorar les connexions i reduir temps, gràcies a un sistema integral que permet coordinar aquestes freqüències entre les diferents modalitats de transport.

Finalment, el darrer punt és optimitzar la connexió entre illes amb l'establiment d'una integració tarifària total.

(Remor de veus)

Aquest tema ens ocupa i treballam constantment amb els consells insulars perquè puguin o puguem adaptar els sistemes i fer compatible el seu sistema amb el nostre. Tenen els consells tota la maquinària necessària per fer-ho possible, però en el que està dins el nostre àmbit competencial hem avançat en aquesta matèria i, per això, fa pocs dies, i en la resta esperam que els consells puguin fer aquestes adaptacions, però el que està dins les nostres competències fa uns dies vàrem aprovar en el Consell Balear de Transports, ho vàrem informar al Consell Balear de Transports, la mesura perquè tots els estudiants de centres educatius a Mallorca podran tenir un descompte del cent per cent a tota la xarxa TIB, i això ho fem amb tots els estudiants que són a l'illa de Mallorca, si són de Mallorca i si són d'altres illes, que també ho puguin fer amb la presentació de la matrícula.

Per tant, Sr. Camps, -com pot veure- no només hem complert amb el full de ruta que ens vàrem marcar, sinó que hem anat jo crec molt més enllà, i hem col·locat el transport públic de Mallorca com una alternativa real al vehicle privat, amb més freqüències, més serveis que mai i amb una xarxa totalment sostenible.

No em vull oblidar, perquè si no, em dirà que no..., li podria parlar d'inversions REACT, dels nous trens... els nous trens. Vostè em demanava pels nous trens, idò miri, li puc ensenyar fotos de la fabricació dels nous trens que ja estan, i la previsió és que aquests trens estiguin en vigor -com li he dit- l'any 24, s'estan fabricant en aquests moments a les fàbriques corresponents i estam en aquesta feina. Per tant, no sé a què ve tornar a posar ombres de dubte de si feim això, són fons REACT, 54 milions d'euros, s'estan executant, s'estan fabricant i per tant cap dubte en aquest tema.

Vostè em feia una sèrie de preguntes, intentaré amb els pocs minuts que queden i, sinó, contestaré després. Convenis... Una qüestió sobre el personal -perquè aquí sí que m'ha preocupat una mica-, perquè vostè ve aquí i em diu que posen aportacions... Vostè no m'ha fet cap aportació, ni una, vostè ha vingut aquí a dir tota una sèrie de coses, algunes molt puntuals, de queixes, de punts concrets, de no sé què m'ha dit, d'un parell de pobles -que deu ser veritat- que hi ha coses que anam solucionant, però aportacions de model o de quin és el seu model per arreglar les suposades coses que no estan arreglades, no n'he vistes.

I em ve aquí amb una altra cosa que em preocupa més, que és el tema de Serveis Ferroviaris, el tema del procés del personal; i vostè el que fa és mesclar el procés d'estabilització amb la convocatòria d'oposicions per als 25 maquinistes, i em parla d'un tema que jo realment no..., no..., jo d'això no en sé gaire d'aquest tema del personal, el que sí sé és que els Serveis Ferroviaris de Mallorca ha encomanat a Funció Pública que faci tot aquest procés, i el procés d'estabilització no regala res, es compleix una llei, es compleix la legislació estatal. Per tant, ho haurà d'aclarir d'una altra manera, perquè estam absolutament convençuts que les fotos..., que estan, que estan els temes, ben fets.

Conveni ferroviari. Estam a punt de firmar el conveni que finançarà amb 185 milions el TramBadia i, per tant, això està en marxa, estam a punt de fer-ho; ja tenim els 20 milions anuals posats en el pressupost, enguany, i els altres, després de firmar un protocol d'intencions que compromet el Govern de l'Estat i el Govern d'aquesta comunitat, seguirem fent feina per firmar el conveni que esper que sigui d'aquí no gaire. Per tant, seguim fent feina per augmentar, estan adjudicades les obres o estan en licitació, a punt d'adjudicar, les obres de l'ampliació del Parc Bit i fent feina en totes aquestes qüestions, que són absolutament necessàries, importants, per millorar o per fer encara més, per estendre molt més totes les possibilitats de tren.

Amb el tema del tren de Llevant també s'estan complint els terminis dels estudis previs i seguirem fent feina en això, perquè ja tenim també el finançament aprovat per començar també amb aquest procés que, com deu suposar, no serà d'un dia per l'altre, però sí que avançam en aquest tema en els trams que puguem avançar dins les possibilitats que tenim.

Per tant, Sr. Camps, crec que és una oportunitat magnífica per comparar quina és la feina d'un govern progressista que es preocupa pels serveis a la ciutadania, en forma de transport; que hi ha més serveis que mai en aquesta illa de Mallorca i, en relació també amb el decret que es va parlar l'altre dia, ha oblidat una cosa que ha parlat del tema dels taxistes, que havien dit alguna cosa, els taxistes: les competències sobre les llicències estacionals dels taxis són dels ajuntaments, hi ha ajuntaments que ja tenien plans d'estacionalitat i els poden seguir amb l'execució i l'acompliment. Una altra cosa és que, amb aquest decret, el que es fa és facilitar que els ajuntaments d'una forma més senzilla puguin atorgar aquestes llicències temporals...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, tiene que acabar, por favor.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

... -ja acab-, un tant per cent de les llicències titulars que tenen. Per tant, el que es fa és facilitar, d'una forma excepcional per a aquest any 2023, aquesta possibilitat perquè sigui més fàcil fer-ho.

Per tant, seguim fent feina perquè el transport col·lectiu públic i de qualitat a les Illes Balears continuï funcionant tan bé. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Conseller. Es el turno del Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sr. Conseller, començaré pel final. Una notícia d'ahir a IB3: "Els taxistes lamenten que el Govern no hagi actuat a temps per solucionar els problemes de mobilitat durant l'estiu". És una notícia d'IB3.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, el Partit Popular se n'alegra que hagi millorat l'anunci que ens acaba de fer per aquest pròxim dijous en la línia Manacor-Palma, perquè si als ciutadans els va bé, al Partit Popular també ens van bé les coses. El que no compartesc gens amb vostè és que vulgui comparar i que sempre tenguí la retòrica de remuntar-se a l'any 2011-2015, perquè vostès, si fossin un poquet responsables i seriosos, haurien de pensar quin berenar ens havia deixat el Sr. Antich i tot el seu equip, sense més que factures i promeses sense complir. Per tant, no compari més el 2011-2015, perquè no és un bon exemple, Sr. Conseller.

Vostè fins i tot s'hauria de preocupar més en evitar les avaries dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, en els trens; aquestes avaries, per falta de manteniment, per aquesta sobreexplotació de maquinària, fruit d'aquests reforços de línies sense els recursos necessaris, aquesta falta de materials de què

disposa els Serveis Ferroviaris, aquesta falta de revisions en els torns de nit perquè es puguin fer i no afectin en el dia a dia; expliqui'm també..., vostè és conscient que duim un parell de dies que tornam a aprofitar el metro enganxat al tren, per poder fer viatges?, perquè tenim molts de combois que estan avariats, per culpa d'aquesta falta de planificació?

Vostè vol, ara, que nosaltres, el Partit Popular, li venguem a donar solucions després de vuit mesos de no voler escoltar la majoria de les propostes, ni la majoria dels punts de les proposicions no de llei que hem anat posant aquí a debat, en aquest parlament..., ara troba que el Partit Popular... El Partit Popular, no es preocupi, que els ciutadans estaran molt més atesos, molt més gestionats els recursos del transport públic, amb el Partit Popular.

El que també em sorprèn és que hagi volgut esquivar un poc, les denúncies que fan el personal. Vostè troba seriosos que per una mateixa empresa s'hagin de fer dos processos selectius diferents a l'hora d'opositar per un lloc de feina, Sr. Conseller? A mi no em sembla gaire normal, perquè aprofitam la plataforma de l'EBAP, i guanyam transparència, guanyam agilitat, guanyam eficiència, per tant a nosaltres no ens acaba de quadrar que vostè encara vulgui defensar i es vulgui inhibir d'aquesta problemàtica, perquè vostè és el màxim responsable de Serveis Ferroviaris.

Vostè troba que és normal que persones que han d'opositar, que han de formar part d'aquestes oposicions, tenguin i manegin la documentació de tot el col·lectiu? A nosaltres no ens sembla que açò sigui una acció transparent. Els mitjans de comunicació posen que hi ha una denúncia..., vostè, què farà, amb la denúncia?, esperarà que els jutjats actuïn o seguirà el ritme previst per aquest govern? Què farà, Sr. Conseller? Em sembla que als treballadors dels Serveis Ferroviaris de Mallorca els interessa saber què pensa fer el seu responsable amb aquesta denúncia pública d'una situació de presumpta irregularitat de voler fer parts i quarts amb uns i amb els altres treballadors.

Per tant, Sr. Marí, quant a l'aspecte de seguretat, a la primera intervenció no hi he fet esment, però sí que és un tema que segueix sent preocupant per als ciutadans. Encara no hem arribat a la primavera, quan comenci a venir tot aquest nombre important de turisme que ens vendrà a visitar a Mallorca, concretament, a la Intermodal, pensen reforçar?, pensen arribar a un acord amb l'Ajuntament de Palma abans que arribin les eleccions?, o ho farem ja la Sra. Prohens i el nou batle de Palma, del Partit Popular, el Sr. Martínez?

Sr. Conseller, vostès no són capaços d'arribar a un acord amb l'ajuntament per reforçar a la Intermodal els temes de seguretat, allà on puguin donar cobertura als vigilants de seguretat que no són agents d'autoritat i, per tant, no tenen totes les competències per poder reduir-ho, i allò lamentable és que vostè avui... m'acaba de mostrar unes fotos que és l'únic que ens pot mostrar, fotos, perquè de fets, pocs.

Per tant, esperem que aquests tres mesos que els resta de govern no facin gaire coses, nosaltres ja ho reconduïrem tot.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE
(Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sra. Presidenta. Començaré pel tema de personal perquè és el que més em preocupa. És clar, vostè parteix d'una notícia: “*Empleados del tren Mallorca impugnan el regalo a Armengol*” és aquesta la notícia, sap qui la treu, aquesta notícia?, un diari tan... expert i prestigiós com *Okdiario*. Aquesta és la notícia que surt,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... aquesta és la veritat...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

El que passa és que jo no sé què pretén vostè amb tot això. Estam parlant del procés d'estabilització que s'ha fet a tot el Govern, això número 1.

Número 2, això que vostès diuen “càrrecs o *jefes*” són càrrecs tècnics, no són càrrecs de lliure designació, l'únic càrrec polític que hem tengut aquesta legislatura és el gerent de l'empresa, el Sr. Capellà, i vostès estan fent demagògia en un procés d'estabilització dels interins que afecta molts de mils de persones a tot el Govern, i no són els alts càrrecs, com diuen vostès, són càrrecs tècnics. Per cert, els mateixos que hi havia a Serveis Ferroviaris de Mallorca quan governaven vostès, amb una diferència: que vostès tenien cinc càrrecs de designació política a l'empresa i nosaltres en tenim un. Aquesta és la diferència.

Per tant, no li admet...

(Alguns aplaudiments)

... que vengui aquí a crear ombres de dubte que no tenen cap ni un sentit.

Jo li diré algunes coses més sobre el transport públic a l'illa de Mallorca, però llavors no... no... no m'aguantaré de dir-li alguna cosa sobre Eivissa també, perquè també hi ha el transport públic de les Illes Balears, supòs. És clar, (...) que no en puguem parlar.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

L'any 2023, entre gener i febrer hem transportat més de 3 milions de passatgers en aquesta comunitat, un rècord absolut entre autobús, metro i tren, una xifra històrica que no respon més que a la millora del transport i també, evidentment, segurament, al tema de la gratuïtat, però sobretot a la millora del transport. L'any 2019, gener i febrer, dúiem 1,6 milions; l'any 2022 -2020 i 2021 no els comptarem- 1,7 milions; l'any 2023, 3 milions de passatgers en aquests dos mesos!

Hem augmentat a 358.329 persones que disposen de la targeta intermodal. A mi no em digui que això és que... (...) deu ser un fracàs del transport públic, no crec que es pugui dir així, no crec que es pugui dir així de cap de les maneres.

Per tant, Sr. Camps, el transport públic d'aquest govern és clau i ens sentim orgullosos del bon funcionament d'aquest govern.

On hi ha una política fracassada en transport públic, evidentment, i també és d'aquesta comunitat? A l'illa d'Eivissa, on el consell insular ha estat incapaç amb les competències plenes i deixant-li preparat tot uns plecs de condicions ha estat incapaç d'adjudicar els nous serveis de condicions, no han renovat la flota, no hi ha més serveis per a ningú, no hi ha més freqüències, hi ha una molt mala gestió i un molt mal servei.

Per tant, ja hem vist com no s'ha pres cap mesura ni s'ha realitzat cap inversió per pal·liar la situació, una situació que viuen cada dia els usuaris i treballadors que utilitzen el transport públic que no tenen ni més freqüències ni més servei ni unes bones combinacions.

Fins i tot ens va intentar presentar una renovació de flota com a autobusos nous, autobusos que varen comprar a la comunitat de Madrid, que havia abandonat la comunitat de Madrid per massa contaminants, autobusos que tenen més de 300.000 quilòmetres fets i que... els varen presentar a Eivissa com a nous, el Govern del Partit Popular i el Govern de Ciudadanos.

Per tant, no només ens remuntam a l'any 2015 on la gestió del Partit Popular, com he dit abans, va deixar aquesta comunitat molt mal parada en el transport públic, sinó que podem parlar d'aquest mandat on el Partit Popular sí que pot exhibir que és el que fa en transport públic, com és, per exemple, l'illa d'Eivissa que és l'única que governa, idò ja ho hem vist, zero, res, ni un avanç, ni un servei més, ni un autobús decent, res, no han fet absolutament res.

I aquest és el model de mobilitat que vostès volen exhibir, el que contraposen al model que gestionam nosaltres. Per tant, crec que aquí anam una mica equivocats i anam una mica malament.

Nosaltres ens sentim molt orgullosos d'aquest model que tenim. Li he ensenyat fotos dels trens que s'estan fabricant perquè crec que toca dir-li que els estan fabricant i que els tendrem quan toca i que, per tant, s'estan fent les inversions corresponents al contracte que vàrem adjudicar.

Si a vostè li ha molestat que tenguem algun èxit i que facem una bona gestió i que augmentem el nombre de vehicles que tenim i que augmentem les línies de tren i de metro, és clar, és que a vostè el que els molesta en realitat és que a nosaltres ens vagin bé les... que el Govern posi a disposició dels ciutadans serveis que funcionen. Això és el que li passa i ve aquí a treure'm ximpleries i a treure coses que no vénen al cas, com són dubtes sobre temes del procés de personal o dubtes sobre algunes altres qüestions que pot haver-hi.

No es preocupi, que nosaltres seguirem gestionant, el Govern, seguirem gestionant el transport públic d'aquesta illa, ajudarem tots els consells insulars que vulguin també, perquè en el decret també hi ha coses que ha demanat el Consell d'Eivissa i s'ha fet cas al Consell d'Eivissa i, per tant, nosaltres seguirem apostant perquè allò públic sigui de qualitat i sigui bo, perquè aquesta és la funció d'un govern com el nostre.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 1349/23, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a compliment de l'Estatut d'Autonomia i defensa dels drets de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 470/23.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en la moció RGE núm. 1349/23, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a compliment de l'Estatut d'Autonomia i defensa dels drets de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació corresponent.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, és evident que al 40è aniversari de l'Estatut d'Autonomia té tot el sentit del món que intentem fer un cert balanç i una certa projecció de com està una qüestió tan fonamental i que dona sentit, per exemple, a l'existència d'aquest poder legislatiu de les Illes Balears. La nostra moció consisteix en 14 punts que, evidentment, intenten tocar diverses matèries d'interès relacionades totes elles amb l'Estatut d'Autonomia i amb el desenvolupament d'aquesta eina jurídica.

Primer de tot, la nostra moció fa una valoració positiva d'aquest procés de recuperació d'autogovern de les Illes Balears després de més de 250 anys d'estat centralitzat a Espanya i, per tant, consideram que tot i les insuficiències, unes insuficiències evidentment pensades en part per la necessitat d'haver hagut de passar per quatre reformes de l'Estatut, perquè, evidentment, l'Estatut, com tota eina, ha d'anar millorant i s'ha d'anar adaptant al seu temps, però, en general, feim una valoració positiva.

En segon lloc, el segon punt de la moció, constata l'incompliment sistemàtic per part de l'Estat de moltes de les determinacions de l'Estatut d'Autonomia, que és una llei orgànica de l'Estat, però que no es produeixen moltes de les transferències previstes en el mateix Estatut i que l'Estat es posa de perfil o simplement ignora aquestes determinacions.

Instar... -tercer punt-, instar al compliment íntegre i total de l'Estatut per part de l'Estat, que és el que toca com a norma jurídica que és.

Quart, instar a no demorar més la transferència de les competències pendents en matèria de justícia. Som de les poques comunitats que no tenen transferida aquesta competència i ens deixa absolutament astorats al Grup Parlamentari El Pi que, per una banda, els que ens governen diguin que volen blindar i que volen obrir un nou procés per aprofundir en l'autogovern de les Illes Balears i, al mateix temps, vengui la ministra del seu mateix color polític i digui que no té cap previsió ni una de complir l'Estatut i fer la transferència de justícia, que és el que correspondria en primer terme.

Cinquè, hi ha hagut una interpel·lació sobre aquesta qüestió en matèria de costes i litoral, hi ha una transferència que tindrà vigència a partir de l'1 de juliol, però és evident que presenta alguns dèficits que nosaltres pensam que s'haurien de corregir, entre d'altres que els cànons siguin cobrats per les Illes Balears en la seva integritat.

Sisè, en relació amb el tema més de finançament, evidentment en el tema d'insularitat nosaltres pensam que el fons d'insularitat previst a l'Estatut, a les disposicions addicionals, que es va concretar amb l'anomenat factor d'insularitat, era un suplement de recursos per compensar la insularitat. Al final aquest suplement de recursos -i a més amb això també la setmana passada hi va haver polèmica sobre la qüestió- ha estat un substitut, ha estat un canvi de nom de les partides que anaven a les Illes Balears; abans es deien conveni de carreteres, ara es diuen factor d'insularitat, però no és un suplement, un plus de finançament per a les Illes Balears, que és el plantejament de l'Estatut i el plantejament coherent amb el tema de la insularitat.

El setè punt és que les regles especials fiscals tinguin vigència indefinida per a les Illes Balears i no acabin el 2028 perquè el 2028 no deixarem de ser illes i no deixarem de tenir un dèficit com a conseqüència de la insularitat.

El punt número 8, que hi ha una errada que m'ha fet observar la diputada de MÉS per Menorca, demanam la gestió aeroportuària de tots els aeroports, no només d'un aeroport, de tots els aeroports de les Illes Balears, d'acord amb el que preveu l'Estatut, per altra banda.

Aprofitam el punt novè per instar l'Estat a no privatitzar la gestió de torres de control.

El punt 10 és que en cap cas cap modificació de l'Estatut no suposi minvar o reduir les competències de la comunitat autònoma, ja que nosaltres som uns defensors de la recuperació de l'autogovern i del principi de subsidiarietat.

El punt onzè és valorar la contribució que ha fet l'Estatut d'Autonomia i l'estat autònom a la millora de l'estat del benestar de què gaudeixen tots els nostres ciutadans.

El punt número 12 és en relació amb el finançament que s'incorpori al principi d'ordinalitat i que el factor corrector de

la insularitat guanyi pes i no en perdi, que és la proposta del ministeri a l'estudi de població ajustada que va enviar a les comunitats autònomes.

El punt tretzè és que l'ingrés mínim vital com a prestació social també sigui gestionat per la comunitat autònoma.

I, finalment, el punt 14 és un tema d'actualitat, però lligat també a l'Estatut d'Autonomia, ja que reconeixem el dret a l'habitatge evidentment la política d'habitatge del Govern és francament un fracàs i, per tant, necessitam noves mesures que enumeram -algunes d'elles- en aquest punt catorzè.

Moltíssimes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Començam amb la intervenció dels grups parlamentaris que han presentat esmenes. El Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes RGE núm. 1493 i 1494/23. Té la paraula el Sr. Costa.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, president. Molt bon dia, senyores i senyors diputades. En primer lloc, dir-li, Sr. Melià, que votarem a favor de pràcticament tots els punts que s'inclouen en aquesta moció i ho farem perquè estam totalment convençuts que l'Estatut d'Autonomia, en primer lloc, el centre dreta de les Illes Balears hi ha participat activament tant al de 1983 com a la reforma de 2007, en conseqüència, no podem fer més que compartir l'actual Estatut d'Autonomia.

És un Estatut d'Autonomia amb el qual el Partit Popular s'hi sent molt còmode. És un Estatut d'Autonomia que a parer del Partit Popular no precisa cap ni una reforma, el que sí que precisa l'Estatut d'Autonomia és que s'acabi desenvolupant tot l'Estatut d'Autonomia que tenim amb la reforma de 2007.

Això sí, per exemple, en el punt 2, que vostè planteja, Sr. Melià, el Govern de l'Estat ha incomplert... bé, sembla un poc relatiu. És cert que hi ha un conjunt de competències que encara no s'han assumit, però nosaltres pensam que l'assumpció de competències és una qüestió delicada, és una qüestió que s'ha de negociar i és una qüestió que s'han d'anar assumint les competències a mesura que tant el govern autònom com el govern central arribin a acords en aquest sentit i es procedeixi al traspassos corresponents.

Nosaltres som partidaris d'assumir totes les competències que estan incloses dins l'Estatut d'Autonomia, però -i aquí va la primera esmena que hem fet- som molt partidaris que els traspassos que es produeixin es facin amb la dotació econòmica suficient i fetes prèviament les inversions per part de l'Estat que permetin assumir la competència en condicions ..., dit d'una altra forma, que no es posi en risc el finançament d'aquesta competència, com desgraciadament ha succeït alguna vegada ja en el passat. Tots recordam el que va ser assumir la

competència en matèria sanitària amb una dotació, segurament amb una infradotació de la competència i en fi, les conseqüències que llavors se'n deriven d'una assumpció o d'un traspass d'una competència que no estigui suficientment dotada.

En conseqüència, per exemple, la referència que vostè fa a justícia. Nosaltres som partidaris que vengui la competència de justícia, però això sí, ben dotada econòmicament i fetes prèviament les inversions corresponents per part de l'Estat en matèria de justícia, que crec que bona falta fan a les Illes Balears. Una vegada fet això, evidentment s'ha d'assumir la competència.

Per altra banda, estam d'acord també en la renegociació de la competència de costes. Realment crec que s'hauria d'haver pensat molt bé el Govern de les Illes Balears assumir aquesta competència de costes tal com s'ha acabat d'assumir. En fi, crec que tots hi estam d'acord, no sé, supòs que el Partit Socialista no perquè va assumir la competència sense la dotació suficient i sense les facultats suficients com per dur-la a terme. Per tant, estam totalment d'acord.

No podem més que estar totalment d'acord també amb la referència que es fa al fons d'insularitat. Ho hem dit moltes vegades o he dit moltes vegades a aquesta tribuna, per a nosaltres el fons d'insularitat, anomenat factor d'insularitat, havia de ser un addicional a allò que ja teníem i no una substitució de, per exemple, els convenis de carreteres que tenen els consells insulars. Ho he dit moltes vegades, es va assumir un factor d'insularitat a canvi d'una fotografia a Raixa. És una realitat que tenim avui damunt la taula. Es varen substituir en un joc de trilerisme pressupostari que per a nosaltres és absolutament inacceptable, i ho hem criticat constantment. Per tant, també hem de votar sense cap dubte a favor d'aquest punt 6.

També votarem a favor del punt 7, evidentment. Nosaltres sempre hem defensat, i també es defensa aquí, que la part fiscal del règim especial de les Illes Balears no ha de tenir data de caducitat. Ha de ser un REB fiscal absolutament indefinit, per una raó molt senzilla, perquè la insularitat el 2028 també serem una regió insular; en conseqüència, serà necessari compensar la insularitat a partir de 2028 i, en conseqüència, res millor que fer-ho de caràcter indefinit ja des del principi.

També compartim el punt 8 quant a la cogestió aeroportuària, creim que la comunitat autònoma també ha de tenir capacitat de decisió.

Pel que es refereix a la privatització del control dels aeroports ens abstenem en aquest punt en el sentit que és necessari tenir la informació suficient per prendre una decisió. No hi estam absolutament en contra de base sinó que s'ha de tenir la informació suficient i trobar el moment adequat per fer-ho -si és que cal fer-ho, que tampoc no deim que s'hagi de fer.

Rebutjam la proposta de modificació de l'Estatut d'Autonomia sempre que suposi minvar. Ja ho he dit abans, nosaltres ens sentim molt còmodes amb aquest Estatut d'Autonomia i, en conseqüència, no creim que s'hagi de fer cap tipus de modificació, ni a l'alça ni a la baixa.

Vull fer una referència al tema del sistema de finançament. Nosaltres compartim el punt 12 de la reforma del sistema de finançament, però és cert, s'ha de garantir la suficiència financera, i això principi d'ordinalitat, d'acord; donar més rellevància al factor d'insularitat, d'acord, però creim que també s'ha de donar rellevància, per exemple, al creixement poblacional i s'ha de tenir en compte un major marge d'autonomia tributària i el principi de lleialtat institucional per a nosaltres és una qüestió sagrada.

A la resta de punts, que ja no em queda temps, també hi votarem a favor.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. El Grup Parlamentari Ciudadanos ha presentat l'esmena [RGE núm. 1495/23](#), donam la paraula al Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días. Bueno, nosotros entendemos que en esta moción que presenta el Grupo Parlamentario El Pi Proposta per les Illes Balears hay tres niveles de lectura porque en realidad la presenta en una triple vertiente, lo que podríamos llamar una triple formulación.

Por un lado, nos apela sobre lo conceptual, sobre el puro espíritu de la ley, su ámbito de aplicación y sus posibilidades de ampliación. No por cierto, según el punto 10 que sólo permite la ampliación, se muestra completamente contrario a la mera propuesta incluso del solo hecho de proponer algo que pueda estar en contra o pueda reducir las competencias.

Junto a este marco conceptual, digamos, el alto, el elevado y el jurídico, se formulan en un nivel intermedio peticiones competenciales, en los puntos 4, 6, costas, compensación, 8 de modelo de gestión y 12 sobre el principio de ordinalidad y factor de corrección.

Ahora hay un tercer nivel, digamos, porque esto va desde lo muy alto, desde cuál es la capacidad y cuáles deben ser las capacidades y si hay que seguir todas las previsiones, si estamos obligados a todas las previsiones en todos los derechos desarrollarlos hasta el final, y baja hasta niveles, digamos, prácticos, terrenos o más apegados a la tierra, como puede ser el canon del dominio marítimo-terrestre o las torres de control de los aeropuertos que, aunque estén un poco elevadas, pues pertenecen a toda esa tierra.

Todo ello reconocemos que muy bien entretreído, muy bien relacionado y difícil, digamos, de deshilar, hay algunas pequeñas, yo diría, que trampas, en el punto en que se pide desarrollar las competencias como la de Justicia, se nos está sometiendo a ese ¿has votado en contra de la Justicia?, y ya se ponen, ¿y todas las otras? Quiero decir, digamos que está bien hilvanado y es difícil de deshilar, porque hay un buen hilo conductor, fuerte, quiero decir, más que bueno.

Un solo relato que lo recurre todo, que va desde la recuperación del punto 1, de las cuotas de autogobierno y la capacidad de decisión; con respecto a este punto le hemos presentado una enmienda, porque no creemos que se trate de una recuperación de cuotas de autogobierno y de capacidad de decisión, sino de la obtención, así que nos parece un verbo más adecuado, el de "obtener" que el de "recuperar". Hasta el derecho a la vivienda, el último punto, el hilo ya va de un lado a otro.

Y este hilo conductor, en realidad, proclama que todos nuestros problemas devienen de una carencia en el desarrollo de las previsiones del Estatuto y los incumplimientos por parte del Estado de sus previsiones, y todas las soluciones provienen de la ampliación del marco competencial previsto en el Estatuto: desde esta recuperación de decisiones hasta los locales obsoletos, esto es del alfa al omega de la política balear.

Entonces, nosotros creemos que aquí de lo que estamos hablando, y está bien hacerlo, qué conste, y ya lo hemos solicitado muchas veces, es de la necesidad o no y de la viabilidad o no de transitar por un camino sin retorno, como hemos visto en el punto 10, es decir, un camino unidireccional, siempre adelante, como si se tratara de un *procés* en un cumplimiento necesario o no que redunde o no en mejoras de los servicios a nuestra ciudadanía, sin valoraciones, sin opiniones, sin dudas, *sempre endavant*, un poco como nos asustaba *la meva àvia quan jo era petit, que ens contava la història del castell d'aniràs i no tornaràs*, es como si fuéramos en dirección a eso, camino sin retorno.

Y hoy se nos pide aquí que votemos, entonces, en realidad toda una línea política que asocia independentismo y eficacia y formular con bastante y lógica, yo diría que más que la de la propuesta que estudiamos la semana pasada. Pero, ustedes comprenderán nuestra reticencia, como ciudadanos del Partido Ciudadanos, en acompañarles en semejante viaje. Y eso sí, nos va a costar tener que asumir los riesgos que comportan, estas respuestas a estas preguntas de ¿pero tú estás votando contra? Y es no, no estamos votando, aunque le anticipamos, eso sí, que tenemos 6 síes definidos, 5 noes y 2 abstenciones. Y en la primera incluso dependemos de su postura sobre nuestra enmienda.

Ahora bien, nosotros creemos, con el artículo 116 del Estatuto, que está muy redactado y permanece, que los principios de las relaciones entre la comunidad balear y el Estado se fundamentan en la colaboración, la cooperación, la solidaridad y la lealtad institucional, es un magnífico punto, creemos que es del que deberíamos partir.

Así que aceptaremos este riesgo, porque esta propuesta, en realidad, claro, sin duda, constituye una declaración sin complejos, que ya se anuncia en el título, porque en el título no se preocupa de los derechos ni de los ciudadanos, ni de los habitantes, ni de los residentes, los residentes o gente que esté en estos momentos en Baleares; esta moción se establece y presenta en defensa de los derechos de las islas, es decir, de suelos, de territorios, de fronteras y de colores pintados en los mapas, los que para nosotros no tienen tantos derechos como tienen los ciudadanos.

Por eso, como le anuncio, votaremos en unos sentidos o en otros y podrán entender nuestro sentido del voto porque estudiando claramente por qué votamos en unos y en otros podrá seguir nuestro pensamiento sobre el asunto.

Gracias, buenos días a todos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Aquesta iniciativa coincideix amb aquests 40 anys d'Estatut d'Autonomia, com bé comentava el portaveu proposant, per a nosaltres és una bona eina d'autogovern, és el reflex dels drets i dels deures de la ciutadania de les Illes Balears, així com també del reflex de la particularitat que pertanyem a unes illes.

No obstant això, és cert que encara queden moltes qüestions per desenvolupar d'aquest Estatut d'Autonomia, com pot ser, per exemple, la creació del Síndic de Greuges, molts de traspàs de competències, no només del Govern de l'Estat cap a les Illes Balears, sinó també de les Illes Balears cap als consells insulars. I nosaltres pensam que, efectivament, tal com diu aquesta iniciativa, s'han de desenvolupar per complet tots els preceptes d'aquest Estatut d'Autonomia.

Consideram que és necessari també aquest traspàs de competències de salut penitenciària.

També consideram important el traspàs de competències de mobilitat cap al Consell de Mallorca, que és l'únic consell que encara no les té, nosaltres consideram que amb el canvi de paradigma en les polítiques de mobilitat fetes des del Consell de Mallorca, en canviar aquestes grans obres es podrien destinar, si es tenguessin les competències, a augmentar la xarxa ferroviària, i això és una qüestió que defensam des d'Unidas Podemos i, per tant, pensam que també s'ha de fer aquest traspàs.

També coincidim que és necessari fer aquest traspàs de justícia. Nosaltres també compartim, i si s'accepta l'esmena del Partit Popular també ens va bé, perquè entenem que les competències que es traspassen s'han de fer amb els recursos adequats. Igualment, si al final, pel que sigui el grup proposant no l'accepta, nosaltres igualment hi votarem a favor, perquè entenem que els traspàs s'han de fer d'aquesta manera.

En qüestió de cogestió de ports i aeroports, també hi estam d'acord, crec que és una reivindicació de pràcticament la majoria de grups parlamentaris.

I pel que fa referència a les torres de control, nosaltres sí que votarem a favor d'aquest punt, per a nosaltres és fonamental la desprivatització dels serveis que es consideren essencials per a la seguretat dels aeroports, i el que vivim actualment consideram que no hauria de passar i que ha de continuar essent un servei públic.

D'altra banda, sí que és cert que nosaltres consideram que algunes qüestions que sí que es podrien desenvolupar i obtenir més quotes d'autogovern és en matèria d'habitatge, consideram que és necessari perquè així podríem aplicar les polítiques que pensam que són les correctes des d'Unidas Podemos, com, per exemple, la limitació de preus de lloguer.

I sí que és cert que al seu punt darrer, el 14, nosaltres no li donarem suport, principalment perquè crec que a les dues sessions plenàries anteriors s'ha vist clarament que hi ha una diferència important entre les polítiques d'habitatge que proposam des d'Unidas Podemos i les polítiques d'habitatge que es proposen per part de la bancada de la dreta. I, per tant, nosaltres no li donarem suport.

Sí que és vera, però, que donam prou suport a diversos punts d'aquesta iniciativa. No obstant, no podem donar suport als punts 6 i 7, sobre insularitat i fiscalitat, nosaltres pensam que en aquesta legislatura s'ha vist una major sensibilització per part del Govern de l'Estat quant al que significa que la comunitat autònoma de les Illes Balears siguin unes illes, crec que hem aconseguit aquest factor d'insularitat, que no s'havia aconseguit abans, per part de cap govern, sinó que ha hagut de ser un govern de coalició progressista, integrat per Unidas Podemos, perquè pugui arribar aquest factor d'insularitat i també aquesta part desenvolupada del règim fiscal, que també hem pogut incloure la insularitat a la PAC, i que esperam que ara, amb la imminent aprovació de la llei d'indústria en el Govern de l'Estat, també s'inclougui la compensació dels sobre costos de la insularitat per poder donar un impuls a la nostra indústria local i que puguin tornar moltes d'aquestes empreses que un dia varen haver de partir perquè aquí no podien ser competitives amb la resta de l'Estat.

Sí que donarem suport, però, a part de la millora del sistema de finançament, nosaltres també pensam que, si s'accepta l'esmena del Partit Popular, també ens va bé, és un punt amb el qual estam d'acord.

I, bàsicament, no donarem suport al punt el punt núm. 2, pensam que sí que hi ha hagut governs amb una major sensibilitat que uns altres quant als traspàs de competències.

Tampoc no donarem suport al punt 5 que es refereix al traspàs de costes, nosaltres pensam que és un traspàs molt similar al que s'ha tengut a altres comunitats autònomes, com per exemple, a Catalunya.

Ja he dit que als 6 i 7, que es refereixen a factor d'insularitat i fiscalitat, no els donàvem suport. I tampoc -com ja he dit-, en la qüestió de l'habitatge, ja que som unes formacions bastant diferents en matèria de política d'habitatge, però igualment crec que donam suport a una gran part de punts.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, president. Bé, des de MÉS per Mallorca, després de quaranta anys d'Estatut, sí que valoram els avanços en l'autogovern i en la sobirania que s'han fet aquests anys. Ara bé, des de MÉS per Mallorca sí que consideram necessari impulsar un nou estatut propi, ja que el marc que defineix l'estatut actual no ha estat suficient per donar resposta a totes les demandes que tenim com a societat. Posem un exemple: podem adequar mesures i millorar l'accés a l'habitatge, com un exemple, no?, de possibilitats de la reforma de l'Estatut.

Per aquest i altres motius no votarem a favor de l'últim punt referit a l'habitatge perquè creim que, a part que hi ha matisos en la redacció que no compartim, sí que creim que seria millor enganxar-ho amb aquesta reforma de l'Estatut,

Com ha dit el nostre coordinador i candidat a aquest parlament, en aquestes eleccions de 2023, l'Estatut trobam -des de MÉS per Mallorca- que ens ha quedat petit; lamentam que cada any l'espoli fiscal que suma l'Estat de 4 milions d'euros, que se'n van i no tornen, i hem de dir prou, si hi hagués hagut aquí també una proposta de reforma d'Estatut, li haguéssim donat suport.

Des de MÉS per Mallorca en un futur no acceptarem -com no hem acceptat- una mínima reforma de l'Estatut. La situació d'infrafinançament a què ens tenen sotmesos requereix l'aprovació d'un estatut més ampli per donar, precisament, cabuda a tota l'ambició que necessiten les Illes Balears i que -com he dit- es pugui actuar com, per exemple, en temes d'habitatge.

I sí, nosaltres denunciem aquest incompliment reiterat i sistemàtic que ens ha dut durant aquests quaranta, i sinó aquests dotze, darrers anys de l'Estatut; sí que és vera que, potser, que aquests darrers anys hi hagi hagut avanços importants, però ha costat molta pena, per tant, nosaltres sí que creim que hi ha hagut un incompliment flagrant de l'Estatut: hi estam totalment d'acord i hi votarem a favor.

Reclamam que es facin les transferències de justícia, inspecció laboral, aeroports..., com es proposa i volem totes les competències que marca l'Estatut i, precisament, les que són clau, no?, les que són clau per poder fer front a un dels principals -per a nosaltres- problemes que patim, que és la gestió de l'aeroport. Volem les claus de la porta d'entrada del nostre país. Volem poder regular i gestionar l'aeroport per poder controlar i gestionar el nombre de visitants que hi arriben en benefici dels residents.

I pel que fa al punt 5, de la transferència de costes, que nosaltres valoram positivament a partir de 2023, consideram que és una fita i, gràcies a la feina feta per MÉS per Mallorca al davant de la Conselleria de Medi Ambient, i al conseller Mir, i que a més millora les condicions fins i tot que es varen aconseguir a la transferència de Canàries, un mesos abans. Però també volem posar incís en què ara volem (...) unes qüestions claus que evidentment lamentam les quals no s'hagin aconseguit, evidentment. Una, per exemple, mitjans econòmics i personals. És evident que els trobam insuficients, clar, és un mal que ve d'enrera perquè l'Estat mai no ha destinat recursos

a costes de les Illes Balears suficients per a gestió del nostre litoral i, per tant, aquests recursos que han estat precaris, tant a governs del PP i del PSOE són -diguem- l'eix o el nucli pel qual tenim aquests recursos en aquesta transferència tan precària; és un problema que ve de molts d'anys enrere, de governs del PP i PSOE a nivell estatal.

I sí, nosaltres sí que aspiram a més, nosaltres estam molt satisfets d'aquesta victòria històrica aconseguint la transferència de costes, igual que han fet Catalunya prèviament, Andalusia i Canàries, però sí que és ver que lamentam que l'Estat s'hagi quedat la recaptació de cànon, perquè és una qüestió molt important per a les nostres illes. Sí que és ver que hi ha hagut aquesta excusa que no es té en compte en els estatuts d'autonomia, per això, nosaltres consideram que és una qüestió que també fa que sigui necessària aquesta reforma d'aquest estatut d'autonomia. I, per tant, nosaltres sí que hi donarem suport i no creim de cap manera que sigui contradictori amb aplaudir i manifestar que consideram una victòria històrica aquesta transferència de costes i, sobretot, perquè assumir les competències d'autorització d'activitats sobre el domini públic marítimoterrestre per a MÉS per Mallorca sempre ha estat una qüestió essencial, i això s'ha aconseguit; s'ha aconseguit perquè la franja litoral del nostre territori és el que més ha patit en aquests cinquanta anys, per mor d'aquest urbanisme salvatge i la prevalença dels interessos privats sobre els interessos públics.

Per tant, nosaltres creim que hem de fer front a la nostra comunitat autònoma en aquest canvi climàtic. Sabem que el 2050 a l'arxipèlag hauran desaparegut entre 400 i 800 hectàrees del nostre territori, sobretot a la franja litoral per la pujada del nivell de la mar. Per tant, és necessari que nosaltres afrontem a mig termini l'adaptació d'aquesta primera línia de costes si volem, precisament, afrontar i millorar l'activitat econòmica futura perquè, si no miram al futur, anam mal encaminats.

Per tant, jo crec que assumir aquestes competències -com he dit-, les concessions que es donen al nostre litoral és una victòria històrica, i era molt necessària, és una qüestió essencial per a MÉS per Mallorca, i per la qual felicitem al conseller Mir, al capdavant de la Conselleria de Medi Ambient.

Per tant, dit tot això, nosaltres votarem a favor de tots els punts...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Campomar, vagi acabant, per favor.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

... menys del darrer punt, perquè també estam d'acord que s'ha de millorar el sistema de finançament, també estam d'acord que hi hagi un principi d'ordinalitat en el sistema de finançament i, per a MÉS per Mallorca, acabar amb el dèficit fiscal de 4.000 milions anuals és important i aconseguir el control dels aeroports són les principals reivindicacions que tenim, des de MÉS per Mallorca després d'aquests quaranta anys d'Estatut.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Esta moción la presenta un partido nacionalista, un partido pro catalanista, que pretende intensificar los traspasos de competencias y engordar aún más el bienestar de los políticos autonómicos, en detrimento del bienestar de los ciudadanos, machacados a impuestos para sostener esta fiesta autonómica.

Esta moción pretende deshacer lo poco que queda del Estado para ir creando un miniestado balear, supongo que después federado a la Cataluña separatista, a eso que El Pi defiende: los inexistentes países catalanes.

Esta moción, esta moción autonomista, nos permite explicar cuál es nuestro posicionamiento respecto al actual sistema autonómico. VOX defiende la superación del estado autonómico por debilitar la unidad nacional, la igualdad y la solidaridad entre españoles; cuarenta años de ensayo autonómico nos han dejado una comunidad política dividida en 17 reinos de taifas, un enorme caos administrativo, los lazos afectivos debilitados y una nación sumamente desigual. Todo ello, agrandado desde dentro por aquel diseño de los constituyentes de 1978, que lo hicieron para aplacar el separatismo y que lo único que ha conseguido es agravarlo, extenderlo y afianzarlo

Aquel diseño, que en su ejecución ha fracasado, es el llamado estado de las autonomías. Este modelo ha servido para aumentar la brecha de derechos y obligaciones entre los españoles, socavando el estado de derecho que proclama la igualdad de todos ante la ley. Las autonomías, como la balear, han justificado una administración sobredimensionada para dar cabida al entramado político, que ha disparado el déficit y la deuda hipotecando el futuro de nuestros hijos y nietos.

Un dato: la estructura autonómica es la principal responsable de que hoy haya en España cuatro veces más funcionarios que en 1975, sin que la población se haya multiplicado ni mucho menos por cuatro. A ello hay que añadir, por supuesto, el número de políticos, nada menos que 18 poderes legislativos y 18 poderes ejecutivos con sus astronómicos gastos y sueldos.

Han sido los intereses y pactos políticos con nacionalistas por parte de los gobiernos del Partido Popular y del Partido Socialista los que nos han privado de servicios e

infraestructuras que han lastrado nuestra prosperidad. Además, ha permitido el auge de los separatismos, la imposición de barreras lingüísticas y la marginación del español.

Tampoco puede olvidarse -tampoco puede olvidarse- el papel del entramado autonómico en la corrupción, que ha llevado a la indignación general contra el sistema, lo que, desde luego, no aporta precisamente estabilidad. Es un hecho que ha sido el sistema autonómico la principal fuente de corrupción y desprestigio de nuestro estado, lejos de acercar la administración al ciudadano lo que se ha conseguido en demasiadas ocasiones es acercar el dinero a las manos de políticos derrochadores, corruptos e irresponsables, ejemplos de ellos los hay a cientos, ponga cada uno el que prefiera.

Señores diputados, en VOX abogamos por la descentralización administrativa y una centralización política al servicio de la unidad, que fortalezca los vínculos entre españoles, favorezca la solidaridad entre personas y entre territorios, garantice el funcionamiento óptimo de la administración y vele por el bien común, porque una España sin fronteras internas es la mejor garantía de prosperidad y bienestar para todos.

Mientras las comunidades autónomas existan, nosotros estaremos en las instituciones autonómicas para defender las necesidades reales de los españoles y estar preparados para avanzar hacia la devolución al Estado de competencias autonómicas, como educación y sanidad, limitando, en todo lo posible, la capacidad legislativa autonómica, como paso previo a la creación de un estado unitario, descentralizado administrativamente, que promueva la igualdad y la solidaridad entre españoles.

En VOX reivindicamos los consejos insulares y los municipios, protegiendo los festejos con arraigo, los oficios tradicionales, las costumbres y tradiciones propias de nuestra región, así como el fomento y la protección de las manifestaciones culturales de especial relevancia de nuestra tierra, que están siendo sustituidas por una cultura catalana ajena a nuestra historia, gracias al Estatuto de Autonomía.

Señores diputados, ¿queremos que Baleares continúe existiendo? ¿Queremos que España continúe existiendo, o seguimos diciendo que las autonomías son un ejemplo de éxito? De éxito para la clase política, desde luego.

Señores diputados, en VOX lo tenemos claro: siempre con Baleares y con los españoles. Muchas gracias.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Gràcies, president, bon dia, diputades i diputats. Els senyors de VOX ens acaben de deixar palès que la Constitució ni els interpel·la ni els obliga com a la resta dels partits que som aquí

avui, i que l'única cosa que volen és dinamitar les comunitats autònomes. I sí, les comunitats autònomes són un model d'èxit.

És cert que en els darrers quaranta anys...

(Alguns aplaudiments)

... és cert que en els darrers quaranta anys s'han dut a terme transformacions institucionals importantíssimes, entre les quals que a la primera legislatura en aquesta cambra només hi havia 3 diputades i avui som 28 diputades, però també és cert que la reforma del 2007 no s'ha desplegat per complet i que tenim l'obligació de desenvolupar-la completament per donar compliment total a les previsions que té el nostre Estatut d'Autonomia, com diuen vostès al seu punt 3, incloent-hi la competència de justícia, una competència que ha d'estar dotada econòmicament, però no hem de ser innocents, en la justícia tots els governs de l'Estat han arrossegat els peus a l'hora de fer les inversions que els pertoca, ells sabran per què.

En el punt número 5, respecte de l'informe favorable per a l'Estatut sobre les autoritzacions i concessions, no només voldríem que fos el Govern de les Illes Balears qui tingués la competència plena, sinó que seria desitjable que fossin els mateixos consells insulars els que ho poguessin fer. Però no podem obviar que l'Estat aplica el mateix criteri per a totes les autonomies i que tenen reconegut aquest traspàs, i que no totes el tenen reconegut.

Quant als fons estatals per compensar la insularitat, hem de ser justos, el règim insular de les Illes Balears és el gran avanç per començar a pal·liar els dèficits històrics en temes tan vitals com les infraestructures. És un principi, però en cap cas no és el final del camí, i hem de lluitar perquè aquest règim sigui l'adequat per a les nostres illes.

Estam d'acord que hem de poder tenir la capacitat de decisió de gestió dels aeroports, porta d'entrada junt amb els ports a casa nostra, i també estam d'acord que la privatització de la gestió de les torres de control comporta un major cost per als usuaris, una precarització de les condicions laborals i una pèrdua del control de la cosa pública.

Com no podia ser d'una altra manera, no acceptarem, en cap cas, una modificació de l'Estatut que impliqui una reducció de les nostres competències, hi som per al desplegament total de l'última reforma del 2007, com ja he dit abans.

La descentralització que ha suposat l'Estatut ha apropat les administracions a la ciutadania i l'ha feta més cohesionada i protagonista de les decisions que l'afecten directament, i aquesta descentralització a les nostres illes s'ha vist reflectida a la Llei de consells, una gran fita per a l'illa de Formentera amb les seves característiques particulars de consell i ajuntament, essent l'administració més propera.

Per tant, també els donarem suport a la reclamació de la transferència de l'Ingrés Mínim Vital. Els que més propers estan són els que millor coneixen la realitat i com a prestació social que és entra dintre de les nostres competències.

Per últim, hem d'estar molt orgullosos que avui al Congrés dels Diputats tenim tres diputats d'aquest parlament que defensen la Llei balear de l'habitatge, que ens donarà les eines per poder seguir avançant en un habitatge digne i assequible per a tots els nostres ciutadans, per la qual cosa votarem en contra de l'últim punt.

Per últim, voldria dir que, com a feminista i ciutadana balear, em sent molt orgullosa pel morat que lluïm a la nostra bandera i les dones d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Díaz. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, president. Sr. Melià, primer de tot, vull posar damunt la taula que des del Partit Socialista i des del Grup Parlamentari Socialista celebrem els quaranta anys d'autonomia, celebrem els quaranta anys de desenvolupament de creixement d'aquest estat de les autonomies que fa que tinguem l'administració més a prop dels ciutadans i, per tant, més a prop de les necessitats reals. Açò queda clar a molts punt que farem un vot favorable.

Ara bé, li he de dir que l'expressió que posa a alguns dels punts no la podem acceptar, perquè vostè diu "els diferents governs de l'Estat". Miri, jo li he de dir que aquí no hi podem estar d'acord, perquè precisament aquells governs que han estat presidits pel Partit Socialista són els que han desenvolupat més l'estat de les autonomies. Li posaré exemples, perquè açò va ser a la interpel·lació tema de debat amb la consellera: miri, el 1984 es va fer el traspàs en temes d'educació; turisme i esports el 1985; agricultura, el 1986; transports, el 1988; el 1985 eren els ports també; el 1991 sanitat i serveis socials. Açò ha estat el desplegament de l'Estatut d'autonomia, sempre liderat per un estat que ha estat liderat pel Partit Socialista.

Miri, jo no sé si vostè coneix el xat GPT famós, intel·ligència artificial, fa feina amb dades, no, és imparcial, totalment imparcial, li faci la pregunta, jo ho vaig provar ahir, li faci la pregunta: quins governs han desenvolupat més l'estat de les autonomies? Li dirà el Partit Socialista, governs literats pel Partit Socialista, així de clar, vull dir que faci la prova, faci la prova.

Per tant, no podem acceptar aquesta escampada de boira i aquesta trobar-se a mitja tinta quan realment les dades i els fets diuen unes altres coses, perquè el Sr. Costa ens ha dit que estava molt còmode amb l'Estatut d'Autonomia, però quan governen ells molt poca cosa que desenvolupen, molt poca cosa.

Li diré més, li diré més, si ens hem de trobar, que farem que no, però ara que van de la mà el Partit Popular amb VOX, ho han dit clarament, vull dir, la recentralització de l'estat de les

autonomies, açò és el que pretenen. Per tant, açò és l'alternativa que tenim en aquests moments, Sr. Melià, açò és l'alternativa, un PP que va de la mà de VOX, que el que vol és tornar competències a l'Estat, tornar-les.

Per tant, nosaltres creiem que en aquest sentit no ens serveixen les mitges tintes, creiem que hem de ser clars i concisos i, en aquest sentit, creiem que ens hem de manifestar i hem de fer justícia als actes que s'han fet al llarg de la història.

En el tema de finançament passa el mateix, mai, mai les Illes Balears han rebut tants recursos com aquests darrers quatre anys, amb el Govern de Francina Armengol i amb Pedro Sánchez a l'Estat, mai. Li diré xifres: un 50% més que en els 40 anys anteriors, en convenis, en ajudes en el tema de pandèmies, en ajudes no només als ciutadans, sinó també a les empreses, factor d'insularitat i règim fiscal desenvolupat. Què? No són capaços de donar un punt de positivitat a tot el que s'ha aconseguit, Sr. Melià? O simplement hem de posar punts obscurs allà on vostè diu que caduca? No caduca, revisa, li va dir la presidenta, es revisa el 2028. Però no són capaços de posar un punt on digui que s'ha aconseguit molt per part d'aquest Govern, perquè és així, és així, ja li dic, un 50% més que en els quatre anys anteriors on governava el Partit Popular.

I en el tema d'habitatge li he de dir que no fa falta cap reordenació..., reorientació que diu de la política d'habitatge, des del 2015 aquest govern ha posat la proa en els problemes d'habitatge. Sap què passa amb el tema d'habitatge, Sr. Melià? Ho diuen els països europeus que realment donen servei en aquest tema als ciutadans, vol continuïtat, les polítiques d'habitatge volen continuïtat en el temps. 40 anys, vostè ens du aquí el tema de l'Estatut d'Autonomia, 40 anys d'autonomia, 40 anys on no han fet res més que anar i venir, per què? Perquè quan governa el Partit Popular és incapaç de fer polítiques d'habitatge, és incapaç. El contrari, anam cap enrere, no és que no faci polítiques d'habitatge, és que anam cap enrere.

Per tant, posi també l'accent sobre el positiu, que aquest govern fa polítiques d'habitatge, tindrem 1.300 habitatges públics construïts, és a dir, un 75% més del parc d'habitatge que teníem fa quatre anys. Per tant, nosaltres no podem fer un vot favorable a aquest darrer punt que ens planteja.

Conclusió: necessitam quatre anys més de govern progressista per fer front a totes les necessitats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Carbonero. Ara donam la paraula al grup proponent, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, aquesta moció, com pretenia, ha fet caure algunes caretes i ha posat en entredit, entre l'espasa i paret, alguns grups parlamentaris en alguns punts de la nostra proposta.

Concretament, en el punt segon, quan parlem de l'incompliment per part de l'Estat, això és un fet objectiu, li ho pot demanar també a la intel·ligència artificial, si vol, l'Estat espanyol, des del 2007, des de l'Estatut de segona generació, amb totes les comunitats ha tengut una política contrària a fer traspàs de competències, hem aconseguit, parcialment i d'aquella manera, costes i litoral, després de lluitar moltíssim, però, en realitat no hi ha cap voluntat, ni per governs socialistes, ni per governs populars, des de fa més de 15 anys, de traspasar noves competències a les comunitats autònomes. I això és un fet objectiu i això és una informació constatable totalment.

Ha quedat aturat el procés autonòmic. Per tant, a El Pi el que li sap greu és que, en lloc de ser diputat de les Illes Balears i defensar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, han dedicat molt més temps a defensar els seus i a defensar el Partit Socialista i el que fem i el que no fem, però no defensar l'autogovern de les Illes Balears, que era el que tocava i el que es pretenia amb aquesta moció presentada pel nostre grup parlamentari, que és el primer tema.

Segon tema, és una llàstima que vostès continuïn enganant el personal, perquè el règim especial, en la part fiscal, no caduca, perd vigència, perd vigència, no és una renovació, si no es fa una modificació legal, es perdrà totalment aquesta regla fiscal. I vostès diuen aquí el contrari d'una manera absolutament, sincerament, inacceptable i amb una barra descomunal. I, a més, no s'entén perquè vostès, des de les Illes Balears no defensen que tinguin caràcter indefinit aquestes regles fiscals, no s'entén de cap manera.

Com no s'entén que vostès no vulguin reconèixer que, al final, han canviat de nom determinades inversions de l'Estat, que ja eren en els recursos ordinaris dels pressuposts generals, i ara en diuen "factor d'insularitat", però que no ha suposat un plus, un complement... -estic constipat, no passa res, és humà...
...

(Algunes rialles i l'intervinent tus)

... idè hauria d'haver suposat un complement, un plus, i no ho suposa, simplement han canviat, han mogut la bolleta, però al final som a la cua en inversions per part de l'Estat i no es compensa adequadament la insularitat, que és del que es tractava, segons dictaminava el nostre Estatut d'Autonomia.

Aquí també s'ha constatat que hi ha partits que tenen una manera tan peculiar d'entendre la Constitució, perquè es declaren constitucionalistes, però no els agrada res de la Constitució, no els agrada el bessó de la Constitució. Jo crec que hi hauria d'haver una certa unanimitat en reconèixer, perquè això ho fan gairebé tots els experts, historiadors, sociòlegs, que els darrers 50 anys d'Espanya, d'Espanya, són els de més èxit i els de més integració europea i els de més obertura de la història contemporània, i d'això no hi ha dubte. I intentar que això no tenguí res a veure amb la Constitució, amb la transició i també amb l'estat autonòmic és absurd, és intentar la quadratura del cercle, i això no és veritat, en absolut.

L'Estatut d'Autonomia i l'estat autonòmic ha tengut molt a veure amb aquesta manera d'entendre l'èxit d'Espanya i una

igualtat en el sentit que aquesta igualtat teòrica que alguns manegen haurien de tenir en compte que no és el mateix viure a unes illes que viure en el territori continental. I si aplicam les mateixes regles a situacions desiguals, evidentment, provocam desigualtat, que és un dels grans problemes que tenen les Illes Balears.

El camí és unidireccional, deia el Sr. Méndez, i acab amb això, com tots sabem, la Constitució del 1978 es va fer a un determinat context històric, sortint d'una dictadura, i el procés autonòmic és el que en diuen els catedràtics un procés *in fieri*, és a dir, en construcció permanent, perquè en aquell moment no es podia anar més enfora. Per això, fins i tot es varen crear dues vies d'accés: la del 143 i la del 151, perquè se sabia que això havia d'anar creixent, s'havia d'anar desenvolupant amb el temps, però en aquell moment inicial no podia ser possible.

Acab amb les esmenes, perdó. La de Ciutadans no la podem acceptar, perquè nosaltres partim que és una recuperació del dret d'autogovern de les Illes Balears.

La del Partit Popular, al punt número 12, sí que l'acceptarem, perquè complementa la nostra proposta. I la del Partit Popular, al punt número 4, no l'acceptarem perquè pensam que, al final, això són tàctiques dilatòries, evidentment que les competències han de venir ben dotades, ara bé, nosaltres volem que això sigui immediat i no com fan des de fa moltes legislatures, que, al final, amb excuses d'inversions, amb excuses de dotació, amb excuses de plantes judicials, al final no aconseguim acomplir l'Estatut d'Autonomia.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Un cop finalitzat el debat, procedirem a la votació, amb una votació separada.

Passam a votar el primer punt. Votam.

42 sí, 6 no i cap abstenció.

Votació del punt número 2. Votam.

8 sí, 27 no, 13 abstencions.

Votació del punt número 3. Votam.

42 sí, 6 no, cap abstenció.

Votació del punt número 4. Votam.

29 sí, 6 no, 13 abstencions.

Votació del punt número 5. Votam.

24 sí, 24 no, cap abstenció.

Procedim a la repetició d'aquesta votació del punt número 5. Passam a votar. Votam.

23 sí, 23 no, cap abstenció.

(Algunes rialles i remor de veus)

Votam per tercera vegada. Passam a votar. Votam.

Resultat de la votació: 24 sí, 24 no. I, per tant, en funció de l'article 101, decau aquest punt.

Passam a votar el punt número 6. Votam.

27 sí, 21 no, cap abstenció.

Votació del punt número 7. Votam.

24 sí, 21 no, 3 abstencions.

En el punt número 8, s'ha sol·licitat canviar el singular pel plural, on posava "aeroport" posar "aeroports". Deman si qualche grup s'hi oposa.

Idò passam a votar el punt número 8, amb aquesta rectificació. Votam.

42 sí, 6 no, cap abstenció.

Votació del punt número 9. Votam.

13 sí, cap no, 35 abstencions.

Votació del punt número 10. Votam.

42 sí, 6 no, cap abstenció.

Votació del punt número 11. Votam.

42 sí, 6 no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 12, amb l'esmena RGE núm. 1494/23 incorporada. Votam.

42 sí, 3 no, 3 abstencions.

Votació del punt número 13. Votam.

44 sí, 3 no, 1 abstenció.

Ara votam el punt número 14. Votam.

19 sí, 29 no i cap abstenció.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports del Projecte de llei RGE núm. 4877/22, de cooperació per a la transformació global.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports, del Projecte de llei RGE núm. 4877/22, de cooperació per a la transformació global.

Per fer la presentació del projecte de llei per part del Govern, donam la paraula a la consellera de Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tots i a totes, gràcies, president. En nom del Govern, avui present aquest avantprojecte de llei, que esperam que s'aprovi, per a la cooperació i per a la transformació global. Com és habitual, a la defensa ja definitiva d'una llei hem de fer les primeres paraules d'agraïment, uns agraïments que són habituals, però també són justs, per tant, un agraïment molt sincer a totes les entitats que han fet realitat que les Illes Balears fossin un actor de cooperació internacional, sense la feina del conjunt de les entitats l'impacte de la cooperació de les Illes Balears hagués estat molt minso.

Però avui especialment els volem donar les gràcies per la implicació que han tingut en la redacció d'aquesta llei i per les propostes que han presentat durant el procés de participació.

També vull agrair a tots els tècnics i les tècniques de la Direcció General de Cooperació, per la redacció del primer document i la feina de seguiment que han fet fins que aquest document es va aprovar en el Consell de Govern. A la directora de Cooperació, Laura Celià, per la seva feina de coordinació en tot el procés d'elaboració i redacció de la llei. També als fons insulars de cooperació dels consells, que també han participat de forma molt activa en la redacció i en les propostes de millora del document inicial. A tots els grups parlamentaris que no varen fer esmena a la totalitat i a totes les parlamentaris i parlamentaris que han fet feina a la comissió, per a l'aprovació d'aquesta llei, en presentar esmenes, debatre-les i consensuar-les.

Les Illes Balears sempre han tengut una vocació de cooperació, aquesta vocació de cooperació fa més de 60 o 70 anys enrere que existia; va existir amb les entitats religioses i també amb les entitats civils. El Govern de les Illes Balears fa 23 anys que participa d'una forma activa en aquesta cooperació internacional, parl en nom del Govern perquè represent el Govern, també hi ha hagut altres institucions, com els consells, que també hi han participat.

En aquests 23 anys de cooperació del Govern la cooperació de la comunitat autònoma ha arribat a 68 països. Hi ha hagut quatre línies bàsiques que han caracteritzat la cooperació de la nostra comunitat autònoma: amb projectes d'intervenció directa, mitjançant les entitats, tant d'intervenció directa com de postemergència, com també a qualque moment històric, d'emergència, i també directes del Govern de les Illes Balears, aquests més minsos. Això ha representat el 84% del pressupost dedicat durant aquests 23 anys a cooperació.

Hi ha hagut també feina i hi ha feina importantíssima en sensibilització i educació per a la transformació, la qual ha suposat un 7,50% del pressupost dedicat de la comunitat autònoma. Hi ha hagut també feina en tot el tema de sensibilització en relació amb el comerç just, el pressupost destinat a aquesta àrea de comerç just ha suposat un 2,50%. I l'ajuda humanitària al Sàhara ha suposat un 6% de la intervenció del pressupost que la comunitat autònoma ha destinat a aquesta cooperació.

Aquestes intervencions directes que deia al principi, que han suposat el 84% del pressupost destinat a cooperació, s'ha invertit un 11% a Àsia, un 16% a Àfrica Subsahariana, un 18% a la Mediterrània i a l'Orient Mitjà, un 31% a Amèrica Central i al Carib, i un 24% a Amèrica del Sud.

La distribució dels sectors ha estat també ben determinant: un 23% al desenvolupament econòmic per a la reducció de la pobresa, un 17% a salut, un 16% a educació, un 13% a governança democràtica dels drets humans, un 13% a desenvolupament rural i sobirania alimentària, un 9% a empoderament de les dones, un 8% a aigua potable i sanejament i un 1% a sostenibilitat ambiental i canvi climàtic.

La distribució pressupostària ha estat la següent: 84% a través d'entitats, un 10% de cooperació directa i un 7% a postemergències a través de les entitats. Aquests darrers percentatges indiquen d'una forma objectiva que els impulsos de la cooperació en la nostra comunitat han estat i són liderats per les entitats del tercer sector. Aquesta implicació ve d'enfora, els he dit que el Govern de les Illes Balears va començar amb la cooperació a l'any 99, abans hi havia aquesta cooperació de les entitats que, sobretot, era a través de la recaptació dels ciutadans, la recaptació econòmica que podien fer els ciutadans, i activitats que ells realitzaven.

Des de l'any 92, les entitats reclamaven, han començat a reclamar o varen reclamar la intervenció de les administracions públiques, que les administracions públiques dedicassin pressuposts a la cooperació internacional. Se'n recordaran - molts de vostès- que a l'any 92 es va organitzar, per Justícia i Pau, una acampada molt a prop d'aquí, en el Parc de la Mar, sota la Seu, on es reclamava el 0,7 dels pressuposts de les administracions per invertir en cooperació. Aquest objectiu, que es reclama des de l'any 92, no s'ha aconseguit.

I, per aconseguir aquest objectiu, un dels avanços d'aquesta llei és que defineix clarament i concreta què és el 0,7 per a la nostra comunitat autònoma en cooperació, i evita debats que s'han produït durant tots aquests anys, que si el 0,7 era de la totalitat dels pressuposts, que si el 0,7 era dels ingressos propis, i això. Aquesta llei defineix, en el seu article 19, de forma precisa, el que significa el 0,7: "es comptabilitzarà en els pressuposts en el seu conjunt, mancaran els fons finalistes, les despeses financeres i els impostos transferits als consells. Al resultat final d'això se li aplicarà el 0,7%". I, a més a més, es marca un calendari.

S'estableix una disposició transitòria, que ha de ser a l'any 2030 que s'aconsegueixi aquest 0,7. I estableix també que, per aconseguir aquesta aspiració, aquest 0,7, per expressar la voluntat clara del Parlament i dels governs successius d'aquest 0,7, els pressuposts inicials de la CAIB cada any incrementaran la dotació pressupostària, no amb les voluntats polítiques de govern, sinó amb les voluntats que marca avui aquesta llei -si s'aprova-, que és, com a mínim, segons la taxa de variació interanual de pressuposts d'ingressos corrents consolidats. Per tant, hi ha una aposta clara perquè a l'any 2030 puguem dir, ja d'una forma ja definitiva, que a aquesta comunitat autònoma s'aplica aquest 0,7. Hi ha una ruta establerta, hi ha una planificació pressupostària temporal i no hi ha d'haver excuses

per arribar a aquest 0,7, a aquesta vella reivindicació a l'any 2030.

I no hem de tenir por a això, les dues darreres enquestes de l'Eurobaròmetre determinen quasi, quasi, el mateix: que un 98% dels enquestats es manifesten a favor que les administracions públiques inverteixin en països externs a Europa, en processos de desenvolupament, i els àmbits preferits són en educació, en salut, en pau i en democràcia. Per tant, invertir en cooperació està acceptat d'una forma molt àmplia per tots els ciutadans de l'Estat espanyol i de la nostra comunitat autònoma també.

Nosaltres tenim una llei que data del 2005 i era necessari canviar aquesta llei. La llei actual té, o la llei en vigor ha tengut virtuts, no ha estat una mala llei, entre altres virtuts, ha possibilitat crear aquest sistema de cooperació internacional que ha funcionat fins ara, però era necessària una nova llei, una nova llei des de la que tenim aprovada de l'any 2005, primer, perquè hi ha hagut uns nous actors de cooperació, com, per exemple, els defensors dels drets humans; perquè tenim una Agenda 2030, aprovada per l'Assemblea General de l'ONU, que marca una concepció diferent de la cooperació; pels canvis geopolítics que s'han produït des de l'any 2005; pels nous moviments migratoris, especialment els que es produeixen a la frontera de la Mediterrània; perquè les crisis humanitàries de cada vegada són més i més complexes; i perquè el sector de la cooperació ha viscut una transformació molt important, entre d'altres, la professionalització d'aquest sector.

També crec que hem de posar en valor que aquesta llei és fruit d'un procés de participació, s'ha construït des de zero, a partir de processos participatius, comunitaris i transversals. S'ha escoltat la veu del sector i les veus del sud, ha estat una llei molt treballada i pactada en el Consell de Cooperació, s'ha elaborat a partir d'un procés participatiu iniciat el gener del 21, on es varen elaborar tallers i ponències, varen -també- venir experts de l'Estat i dels països del sud i s'han fet intercanvis amb altres comunitats autònomes.

Els quatre eixos principals d'aquesta llei de cooperació són: l'enfocament feminista, la sostenibilitat, la resiliència del sud, que és fonamental per protegir la vida del planeta, i la defensa dels drets humans, que ha de ser el principal cavall de batalla de les polítiques de cooperació.

Quines són, al meu entendre, les característiques més importants d'aquesta llei? Primer, que reforça la visió estratègica, superam el concepte de pla director i ens centram en àmbits estratègics, més versàtils, més flexibles, més analitzables i que, a més a més, ha de ser el Consell de Cooperació de les Illes Balears el que reflecteixi aquests plans estratègics. I aquests plans estratègics s'han de valorar o s'han de plasmar a un pla operatiu anual.

Defensa o promou la intervenció directa, la llei aposta per un impuls clar a les polítiques públiques de cooperació; ha augmentat els recursos per a eleccions que lideri de forma directa el Govern de les Illes Balears. Per a nosaltres és important, la intervenció pública amb el sector de cooperació crec que ha de ser un dels eixos fonamentals, igual que intervenim públicament en el sector d'educació, en el sector

sanitari, en el sector de serveis socials, en transports, també hi ha d'haver política pública de cooperació, però això no ha de minvar la modalitat d'intervenció dels agents de cooperació, que nosaltres també entenem que es veu reforçada amb la pujada progressiva del pressupost i amb la definició del que és una persona cooperant, que la professionalitzam de forma molt clara.

És important, també, que reforça la sensibilització i l'educació amb una lògica de transformació social fonamental per aconseguir una ciutadania més conscient i més sensible de les desigualtats socials, i de la feina que ja pot fer com a ciutadana per superar-les.

Tota la llei, en el seu conjunt, valora la cooperació descentralitzada, que és una senya d'identitat diferencial de la cooperació de l'Estat espanyol, però que també hem de superar l'enfocament de coordinació, que tenim ara, i passar a un enfocament de corresponsabilitat.

La cooperació tècnica, com un element també central, a part de l'econòmica i financera, és importantíssima la cooperació tècnica, la transferència de coneixements ha de ser també un camí fonamental en cooperació.

Després també la coherència entre les polítiques, hi ha tota una estructura per defensar la coherència de les polítiques a les administracions públiques, no podem parlar, per exemple, de comerç just quan tenim poc contractes en comerç just com a administració, i així podríem posar molts exemples.

Defineix cada un dels agents de la cooperació, manté els que ja es recullen a la llei actual però n'incorpora d'altres com la comunitat educativa, els mitjans de comunicació o les entitats i empreses d'economia social i solidària.

Defineix, com he dit també, molt clarament, quines són les persones cooperants, les que tenen formació, les que tenen experiència i que tenen un lligam laboral amb un agent de cooperació. El voluntari també existeix, però se separa, es diferencia, no es confon com a la llei actual.

I com a novetat, també recull que els agents internacionals de cooperació, que són o estan ubicats als països, socis o receptors de la cooperació, també han de fer un paper actiu en el disseny de la política de cooperació.

En definitiva, és una llei del segle XXI, una llei en un món globalitzat que cada vegada ha de ser més conscient que compartim objectius comuns, com és la lluita contra el canvi climàtic; una llei que impulsa, per una banda, que el Govern desenvolupi polítiques públiques de cooperació, com ho fa amb altres sectors, com he dit, però també reforça la participació en cooperació de la ciutadania organitzada a través de les ONG de cooperació; una llei de cooperació que posa en el centre la persona i les seves comunitats, que vol respectar els límits del planeta, que incorpora els reptes que l'Agenda 2030 ha identificat com a prioritaris: la lluita contra la pobresa, la desigualtat i la sostenibilitat, i tot sota la interpel·lació de la defensa dels drets humans.

Parlar de cooperació és parlar d'humanitat, de responsabilitat compartida i d'empatia col·lectiva. Amb aquesta llei hem de poder continuar cooperant, de la mateixa forma com hem cooperat fins ara, amb el compromís que han tengut les Illes Balears, amb el mateix objectiu, que és la justícia social i la riquesa compartida, però de forma molt més eficient.

Per aquest motiu, el Govern de les Illes Balears demana al Parlament que s'aprovi aquesta llei.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Començam el debat i per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, RGE núm. 7273, 7278 i 7280/22, i posicionar-se respecte de la resta d'esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem arribat a aquesta final d'aquest principi d'una llei que ens ha fet molta il·lusió poder-hi participar. Nosaltres estam d'acord amb la consellera que som una societat de cooperació, som una societat de bones voluntats, i això ho hem demostrat sempre, i també estam d'acord que aquella llei de l'any 2005 necessitava una mica de maneig i una mica de canvis estructurals, i també de forma. Per què? Perquè ens hem d'adaptar, així és, a les noves necessitats d'aquesta societat, que és local, però també és global, i a les necessitats dels drets humans i també per poder pal·liar les seves vulneracions. Per tants de motius i pels canvis que s'han produït, com deia, en aquest món global i també petit, com és el nostre.

A aquesta llei de cooperació per a la transformació global el Grup Parlamentari El Pi hi va presentar un total de 18 esmenes. He de dir que estam satisfets, ja ho vaig dir en comissió, ja ho vaig dir en ponència, quan vaig veure els resultats de les negociacions, i ho vull tornar dir aquí i vull agrair a tots els grups parlamentaris el suport que han donat a moltes de les esmenes que hem presentat, en vàrem presentar 18, en vàrem retirar 1, nosaltres també sabem arribar a consensos, perquè era absolutament innecessària aquella que vàrem presentar i que ja he oblidat, i d'aquelles 17 que varen quedar, un total de 14 es varen aprovar entre ponència i comissió.

Per cert, vull saludar tothom que és aquí, totes aquelles cares conegudes que hem compartit bons moments i també persones que han treballat, i molt, amb aquesta llei de cooperació. Em sum també al capítol d'agraïments per tanta feina com s'ha fet, des del punt de vista tècnic, però també humanitari, com era necessari en aquesta llei.

Com deia, nosaltres hem presentat un total de 17 esmenes i 14 s'han aprovades.

Faria una mica de resum del que va obtenir el si de la Cambra, algunes dirigides a posar l'accent a la crisi sanitària, a la crisi climàtica a les conseqüents desigualtats derivades d'aquests fets; altres encaminades a obrir, segons demanda la nostra societat global, la cooperació i que aquesta convoqui el conjunt de la societat més enllà de les nostres comunitats; altres posar l'èmfasi en el rostre de dona i de nina que té la desigualtat, són protagonistes d'aquesta desigualtat, i qui ho negui és que està molt equivocadament o menteix descaradament; per suposat promou la transformació de les causes estructurals que generen la pobresa; lluitar per la justícia global; impulsar la convivència entre pobles.

I hem incorporat també a la norma conceptes com equitat o coherència, n'hem parlat molt aquesta legislatura d'equitat, ja no tan sols d'igualtat, d'anar més enllà en l'equitat tan necessària, i aquest concepte l'hem volgut incorporar també a la norma, amb el vistiplau de la resta de diputats.

La coherència també és imprescindible per poder arribar a un text que tengui una nota alta.

La col·laboració amb els mitjans de comunicació i l'obligació d'aquests d'evitar imatges estereotipades o degradants.

Nosaltres hem fet les aportacions que hem pogut sempre amb la millor de les voluntats. Vull agrair, una vegada més, el suport de la resta de grups, de la majoria dels grups, i encara som a temps de reivindicar tres esmenes que han quedat vives i que, encara, com deia, són a temps de donar-nos el vistiplau. Una és la 7273/22, allà on parla dels objectius de la política pública balear de cooperació i solidaritat, creiem que s'ha de promoure la transformació de les causes estructurals que generen la pobresa, s'ha de lluitar contra la desigualtat i promoure en el marc internacional dels drets humans la justícia global, promoure societats lliures, democràtiques, pacífiques i inclusives, i impulsar la mobilització solidària de la societat balear i les seves institucions. És cert que durant el decurs d'aquest projecte de llei aquests conceptes hi són, però pensam que era important que fossin a aquest article 3 per a addició, i aquesta seria la redacció.

Per altra banda, també la 7278/22, creiem que és una bona esmena, és la modificació de la lletra a) de l'article 10, allà on afegim, on diu "cooperació econòmica" nosaltres posam "i contribucions en espècie", hi ha moltes maneres de ser cooperant, hi ha moltes maneres d'ajudar, hi ha moltes maneres de col·laborar. I també hem afegit "la transferència de béns a les aportacions econòmiques".

I ja per acabar, la 7280/22, allà on afegim, on parla del 0,7 dels recursos pressupostaris, nosaltres afegim "l'increment anual del pressupost de cooperació serà almenys proporcional a l'augment anual del pressupost general. Tot això sense tenir en compte altres fons que contribueixin a l'abast dels objectius de desenvolupament global".

Creiem que hem de ser ambiciosos, optimistes i esperam que avui ens donin suport majoritari a aquestes tres esmenes, i nosaltres ja hauríem fet el *top ten* de tot el que hem presentat.

I ja per acabar, he de dir que, bé, pel que fa a la votació de les esmenes de la resta de grups, votarem igual que ho vàrem fer en ponència, a moltes, la immensa majoria, també hi hem votat que sí, creiem que aquesta llei ha tengut un gran consens i la voluntat d'arribar a acords.

Al Sr. Gómez vull donar-li l'enhorabona per la paciència, i també dir-los que, bé, que les transaccions que s'han presentat ens semblen bé, no ens hi posarem en contra. I ja que parlem de cooperació i vist el compromís d'aquest parlament, volem reivindicar: visca un Sàhara lliure!

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Per defensar l'esmena [RGE núm. 7387/22](#) hauríem de donar la paraula al Sr. Maxo Benalal, que no es troba present a la sala, i perquè consti al *Diari de Sessions*.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, de la RGE núm. [7432](#) a la [7438/22](#), [7444](#), [7445](#), [7447](#) i [7448/22](#), i per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula la Sra. Durán.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. I una altra vegada molt bon dia, diputades i diputats. Primer de tot, vull començar amb una salutació a totes les entitats que fa molts d'anys que fan feina en el món de la cooperació, vull agrair-los la feina que han fet durant tot aquest temps, la feina que han fet també amb el text d'aquesta llei i, com no, també per part de la conselleria, totes les aportacions que ens han deixat fer i tota aquella feina que han fet des del Consell de Cooperació, perquè tots els partits polítics hagin pogut participar, fa molt de temps que es participa, he de dir que és vera que és una llei que ha estat molt, molt, participada.

Per tant, parlem d'aquesta llei, la primera..., ah, també, a part d'aquests agraïments, volia agrair al coordinador de la llei, al coordinador de la ponència, a Juanma Gómez, com també a tots els ponents, que és vera que ha estat una ponència en què tots ens hem dut molt bé, que s'ha arribat a molts acords. I he de dir que vull agrair personalment a tots els partits polítics que una vegada i una altra han insistit en totes aquelles transaccions, per això se n'han aprovades tantes, perquè sempre diem que els consensos requereixen temps, i aquí doncs hi ha hagut un esforç per part de tots els partits polítics, i de veres vull agrair-ho; vull agrair-ho, com he dit abans, a Juanma Gómez, a Lina Pons, a Joan Ferrer, que avui no és aquí, no ens pot acompanyar, però sí que hi ha la Sra. Bea Gamundí, a Cristina Mayor, per suposat, a Sergio Rodríguez, quan ha vengut a la ponència, i a la Sra. Patricia Font.

La primera Llei de cooperació al desenvolupament de les Illes Balears es va aprovar a l'any 2005, per cert, he de dir

presentada per un govern del Partit Popular, però sí que és vera que va ser molt participada i varen poder participar i es varen incloure totes aquelles esmenes en les quals participaren tots els partits polítics, per tant, va ser una llei molt consensuada. Va néixer amb l'objectiu de regular l'àmplia tradició i experiència de les Illes Balears en solidaritat internacional i de formalitzar la corresponsabilitat de l'administració pública autonòmica en aquesta matèria.

Ara acab de veure el Sr. Miquel Ensenyat, per favor, no m'ho tengui en compte, per favor no m'ho tengui en compte, li vull agrair també al Sr. Miquel... -no, ja sé que m'havia apuntat-, per favor no m'ho tengui en compte, també gràcies.

A l'àmbit autonòmic, el nostre Estatut d'Autonomia, ara que celebrem els seus 40 anys, estableix a l'article 105 que els poders públics de les Illes Balears han de vetllar per fomentar la pau, la solidaritat, la tolerància, el respecte dels drets humans i la cooperació per al desenvolupament amb els països i les poblacions estructuralment menys desenvolupades, amb la finalitat última d'erradicar la pobresa. A les Illes Balears comptam amb una xarxa d'entitats i institucions rica i diversa que ha tengut i té un paper fonamental en l'economia social i solidària en la consecució dels objectius de cooperació, marcats tant a nivell estatal com autonòmic, i en l'assoliment dels ODS de l'Agenda 2030.

Des del Fons de cooperació, amb gairebé tres dècades de trajectòria en el nostre territori, fins a totes i cadascuna de les entitats que fan cooperació, passant per la coordinadora d'ONG, que tant ens ha ajudat en l'elaboració d'aquesta llei.

Les entitats demanaven una nova llei que fos el marc per afrontar nous reptes dins la cooperació, amb el propòsit de promoure el progrés econòmic i social global.

La llei que avui s'aprovarà està dividida en 4 títols i 37 articles. Hem de dir que, a la part de les disposicions generals, l'article 3 i l'article 4, a l'article 3, que és de principis, nosaltres hem presentat una sèrie d'esmenes; a l'article 4, als enfocaments, hi trobàvem enfocament de drets humans, l'enfocament feminista i l'enfocament de sostenibilitat hidrològica, ecològica i resiliència del sud, i nosaltres consideràvem que hi mancava un altre enfocament que després explicaré amb una altra esmena.

A la planificació de modalitats i instruments hi trobam doncs planificació de la cooperació, com ha explicat abans la consellera, el pla operatiu anual, altres documents de planificació estratègica, els instruments de la cooperació per a la transformació global i les modalitats de la cooperació.

Al títol III, allà on tenim la part dels recursos disponibles i dels subjectes de la política de cooperació, hi trobam els recursos econòmics els quals, com deia molt bé la consellera, en el punt 1 la Llei de pressuposts generals de comunitat autònoma de les Illes Balears fixarà anualment els crèdits destinats a la cooperació a la transformació global, amb l'objectiu de dedicar el 0,7%. I, com deia la Sra. Consellera abans, i jo crec que molt bé, és necessari invertir en cooperació i, a més, per a la població en general està vist invertir en cooperació.

A l'article 20, quant al finançament i el control, en el punt 3, a l'apartat a), trobam que les subvencions s'abonaran anticipadament al cent per cent i sense necessitat de constitució de garanties, tret que les bases reguladores específiques estableixin el contrari. I aquí vull dir que era una demanda de les entitats i que la conselleria ha volgut posar-la en aquesta llei, perquè era un requeriment que ens feien arribar totes que era necessari que aquestes subvencions arribassin al cent per cent i que, evidentment, després ja s'haurien de justificar.

A l'article 22 hi trobam els agents de cooperació per a la transformació global, i hem de dir que hi ha un ampli desplegament a tot l'articulat. Nosaltres hem considerat que dins el territori de les Illes Balears, a part de tots i cadascun dels que estan inclosos, s'havia d'afegir un altre punt, que era l'm), que eren altres agents socials o entitats de cooperació que tinguin entre les seves finalitats dur a terme activitats per al desenvolupament.

Després, evidentment, trobam el personal cooperant, el personal voluntari i els agents internacionals, les administracions dels territoris del sud i les persones i les entitats del sud.

Hem de dir que nosaltres hem dit diverses vegades i també ho vaig dir aquí, quan en aquesta cambra es debatia l'aprovació o no de l'esmena a la totalitat, a la qual nosaltres ens vàrem oposar, com no podia ser d'altra manera, vàrem dir ja que érem davant una llei que consideràvem que era una llei de conceptes, amb un fort contingut teòric, fins i tot filosòfic, un contingut també amb càrrega ideològica sobre la cooperació i que estableix uns principis i estratègies, i que deixa aquesta definició a un desplegament reglamentari posterior, desplegament reglamentari posterior que nosaltres hi estarem a sobre, perquè, evidentment, és allà on les entitats estaran pendent tot aquest desplegament posterior.

Quant a les esmenes del nostre grup, he de dir que nosaltres en vàrem presentar 22, de les quals, dins ponència i dictamen, se n'han aprovades 12, si no vaig equivocada, se n'han aprovades 12. He de dir que algunes d'aquestes s'han aprovat en la seva totalitat i d'altres a través de transaccions. En aquest moment ens en queden 10 i, si tot va bé i tots els partits així ho volen, ens han presentat dues transaccions més, per tant, al final, de 22 se n'hauran aprovades 14. Per tant, d'aquí el nostre agraïment.

Així i tot, em toca lluitar per aquelles encara 8 que ens queden en alguna de les quals els deman que, per favor, s'ho repensin, m'acceptaran que continuï incidint en això.

Quant a l'esmena 7434, nosaltres dèiem que en els enfocaments hi havia tres enfocaments i nosaltres proposàvem un nou enfocament, que era l'enfocament de lluita contra la pobresa i les seves causes. Crèiem que era necessari perquè en aquest moment, encara a l'actualitat, a part que la llei estatal així ho reco reconeix, reconeix aquest enfocament sobre la lluita de la pobresa i les seves causes també, encara hi ha moltes entitats, moltes ONG que fan feina en aquesta lluita, no just amb les seves causes, que evidentment, s'hi ha de fer feina, però també sí que és vera que el més principal, moltes vegades,

el més necessari i prioritari és tot d'una lluitar contra aquesta pobresa i les seves conseqüències.

Per tant, ens han passat una transacció, vull agrair l'esforç que s'ha fet per part de tots els partits polítics que donen suport al Govern, que avui aquí es pugui aprovar aquesta transacció, especialment he de donar l'agraïment al Partit Socialista, al partit MÉS, que són els que ens l'han presentada. I Sra. Consellera, també a vostè li vull agrair, perquè, evidentment, si la conselleria no hagués acceptat aquesta transacció, avui aquí no es podria votar i no es podria acceptar, crec que el text queda millor d'aquesta manera i de veres li agraeisc.

Dit això, tenim encara altres esmenes per les quals volem lluitar, una és la 7436, a l'article 4, a l'apartat b), dins l'enfocament feminista, vostès afegeixen un afegit, pel qual he lluitat que es llevi, però, bé, parlen del model de desenvolupament hegemònic que resulta del model capitalista colonial patriarcal i que impacta de manera especial greu en la vida dels drets i les persones. Nosaltres creiem que això es podria haver suprimit i haver transaccionat per un altre text. No ho hem aconseguit, tampoc no crec que ho aconsegueixi avui, però, bé, ho havia de dir.

A part d'això, a l'article 4, apartat b), també dins l'enfocament feminista, nosaltres, a part del feminisme, volíem la igualtat d'oportunitats, tampoc no ho vàrem aconseguir, però, bé, continuam insistint.

I també l'esmena 7438, a l'article 4, apartat b), també dins l'enfocament feminista, nosaltres proposàvem..., no tenim cap problema amb l'enfocament feminista, vull que quedi ben clar, cap problema ni un, però sí que consideràvem que no hi havia per què parlar dins la llei dels diferents feminismes, com el feminisme colonial o l'ecofeminisme, però, bé, tampoc no se'ns ha acceptat.

Sí que és vera que vull fer especial esment en el poc temps que em queda de l'esmena 7444, al punt 3, a l'article 22, en els agents de cooperació de transformació global. Nosaltres proposàvem, bé, al 74.4 s'accepta una transacció que ens han ofert, que és posar dins l'exposició de motius, com a antecedents, "a partir de la segona meitat del segle XX les Illes Balears realitzaren accions de cooperació a països empobrits a través dels missioners de confessió catòlica, que altres entitats desenvoluparen especialment la seva tasca a Àfrica i Iberoamèrica". Nosaltres hem acceptat aquesta transacció.

Però seguirem lluitant per una que ens sembla important que és la 7445, nosaltres proposam que dins "altres agents de cooperació" també es tinguin en compte les accions missioneres de confessions religioses mallorquines, com també les comunitats balears assentades fora del territori. Jo vaig dir això, i ara ho vull tornar dir aquí, en el Parlament, no vull perdre l'ocasió de parlar de Mallorca Missionera, de Manos Unidas, de totes aquelles que no tindrè d'esmentar, de totes aquelles entitats que fan feina no només a la meitat del segle XX, sinó avui en dia, colze a colze, amb altres ONG. Mallorca Missionera té una forta implantació a Àfrica, a Burundi, al Congo, a Amèrica Llatina, a Colòmbia, Equador, Hondures, Bolívia etc. Y Manos Unidas, per exemple, enguany, el febrer

d'enguany, fa molt poques setmanes, sota el lema de “Frenar la desigualtat és a les teves mans”, reafirmava...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán acabi, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -sí, ja acab-, reafirmava el seu compromís de continuar lluitant per la dignitat de totes les persones i alliberar de la humanitat la pobresa, la fam, la desigualtat en el marc de l'Agenda 2030 i dels ODS. Crec que són col·laboradors i socis de gran part de les ONG als territoris allà on fa molts d'anys que estan implantats.

Per tant, els demanaria que quant a aquesta esmena s'ho repensessin.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos, RGE núm. 7451, 7453, 7457, 7458, de la 7460 a la 7463, 7465, 7466, de la 7468 a la 7470, 7472, 7473, de la 7475 a la 7486, 7489, de la 7492 a la 7494, i de la 7502 a la 7505/22, i per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president, molt bon dia a tothom, benvinguts i benvingudes responsables de les entitats solidàries de cooperació al desenvolupament de la nostra comunitat autònoma, presidenta del Fons, representant també del Fons i de les oficines de cooperació i de la coordinadora, i benvinguts tots i totes, avui és un dia important, no us espanti quan heu sentit esmentar un nombre llarg d'esmenes, perquè veuran amb la meua intervenció, i s'han seguit també en *streaming* el desenvolupament de la comissió, hi ha un paquet que ve vinculat a la primera part de la meua intervenció, que és el títol de la llei.

Vull agrair les paraules que s'han traslladat, que no és altra que una reciprocitat, que jo els trasllat a vostès, però sobretot perquè s'anomenés la meua persona i membre del meu grup parlamentari, doncs coordinador d'una ponència d'una llei que per a nosaltres, com la resta, però aquesta també tenia una simbologia molt important en el moment, que és la modificació i l'actualització d'una llei, una llei del 2005, important també, que va fer una tasca, una feina de cobertura, de promoció, sobretot de suport a l'acció solidària que feien les institucions de les Illes Balears que ja desenvolupaven, però que també s'ha exercit a través de la cooperació descentralitzada, com a fonament estratègic de l'actuació de la lluita contra la pobresa.

Vull felicitar també el treball de la Direcció General de Cooperació, especialment el seu equip tècnic, la seva direcció en diferents etapes, per fer possible aquesta línia, i lamentar

que no haguéssim pogut celebrar pel context de la pandèmia el merescut aniversari que pertocava i que tant de bo qualche dia puguem recuperar.

La cooperació no ha estat altra cosa que transmetre la solidaritat de les Illes Balears, la solidaritat de la ciutadania a través de la contribució dels impostos, materialitzats a través també dels convenis, concertacions i subvencions als diferents actors d'aquesta solidaritat, que han estat les organitzacions no governamentals al desenvolupament. I, per tant, la Llei 9/2005 va ser tractora d'aquesta lluita contra la pobresa i de l'empoderament de moltes societats que necessitaven aquesta actuació de ser independents, autònomes i també sostenibles en la seva gestió social.

Miri, nosaltres varem preparar, el nostre grup parlamentari, un paquet important d'esmenes i un bloc va ser el títol de la llei. Nosaltres entenem, i entenem també que ho ha assumit així la llei estatal, la Llei de cooperació 1/2023, que el concepte de desenvolupament era un concepte, un valor, una idea arrelada a la ciutadania, per a la identificació d'aquesta llei de cooperació i la seva solidaritat. I, per tant, entenem que en el títol de la llei i en el títol dels apartats dels diferents capítols, articles i seccions, s'havia de mantenir el tema de cooperació al desenvolupament per a la transformació global. I per això hi ha un paquet important de quasi 30 esmenes en aquesta línia.

He de dir també i he d'agrair que els diferents diputats i diputades de la comissió, i també des de la conselleria, part d'aquest concepte o aquest concepte a part de l'articulat, per tant, no s'ha abandonat tota aquesta idea, però seguim mantenint avui vives i no les hem retirades, perquè al títol de la llei entenem que és important mantenir el concepte de desenvolupament. Insistesc amb aquesta idea arrelada que té la ciutadania d'identificar la llei com a llei pròpia i desenvolupament.

Entre altres esmenes que nosaltres hem presentat i que mantenim aquí són dos conceptes fonamentals: un és el tema dels actors. Abans també ho ha comentat la diputada Durán, i en això varem coincidir, que un dels actors que es puguin reconèixer és un sector que tradicionalment ha estat també actor o agent de cooperació, quan ha pogut acreditar aquesta capacitat no només de donar suport financer als programes, sinó trobar un local, una aliança local en el territori, però sobretot a altres països on a un moment donat la cooperació de les Illes Balears no ho tenia previst, com és la situació a molt indrets de pobresa i vulnerabilitat a la República d'Argentina, a la República de l'Uruguai, a Xile, a República Dominicana, a Cuba o a Puerto Rico, essencialment, i són la solidaritat que, a més a més dels ciutadans de les Illes Balears, les entitats han dut a terme a les seves societats d'arribada i on resideixen els emigrants de la nostra comunitat autònoma. Per tant, la tradició dels balears a l'exterior a través de les associacions de les seves comunitats balears. I, per tant, nosaltres entenem que en el capítol d'actors s'hi podien incorporar, com contemplava la llei inicial, la Llei 9/2005, i com, en part i amb un encert, ens sentim ben orgullosos també de la Llei de les comunitats balears i illenques a l'exterior de la nostra comunitat autònoma.

I, per tant, demanàvem el suport i el reconeixement d'aquesta acció.

I l'altre és dins l'àmbit de... es reconeix el paper important que ha dut a terme l'Oficina de a través de l'Oficina de Cooperació, però també d'altres projectes, en tema d'educació, de formació i de capacitat a la Universitat de les Illes Balears, però també hem de tenir en compte altres actors dins aquest àmbit que tenen capacitat i demostren la seva solvència i les seves responsabilitats i la seva acció social a la nostra comunitat autònoma com és una altra universitat pública, és la UNED, la Universitat Nacional a distància, i, per tant, entenem el nostre grup parlamentari que és un actor també amb aquesta capacitat i amb una extensió geogràfica a les nostres illes i arreu del territori de l'Estat i, per tant, amb aquesta capacitat.

Sobretot també perquè la UNED té posicions i oficines també a altres estats, a altres països i, per tant, vostès veuran que les esmenes 7484, 7485, 7486 i 7502 van en aquesta línia de reconeixement a aquests actors. Nosaltres entenem que la llei ha estat encertada en reconèixer valors, reconèixer inquietuds, en reconèixer que s'han d'incorporar qüestions com la perspectiva de gènere, per abordar la realitat de la dona als diferents països que fan aquest compromís i esforç per desenvolupar les seves societats, per l'empoderament i, per tant, la dona, es diu que la cooperació i la solidaritat té un rostre de dona, és un concepte compartit per molts dels que som al món de la cooperació i de la participació social, i, per tant, aquesta perspectiva incorporada trobam que és encertada.

Nosaltres vàrem fer una debat de rebuig a l'estigmatització en la part només negativa del model econòmic i social del capitalisme, és evident que el model capitalista i el concepte de societat econòmica i d'actuació política, social i democràtica, que és el capitalisme, a la Unió Europea, el nostre país, per tant, a la nostra comunitat autònoma el que s'ha de combatre i en el que s'ha de fer especial incidència en eliminar les externalitats negatives que aquest model capitalista té, que són moltes, evidentment, per no estigmatitzar un model que, evidentment, és al que el nostre grup parlamentari, com a partit polític liberal i progressista, evidentment, entenem que és adequat i està arrelat i està en el consens de la ciència política com el model més a prop d'una democràcia efectiva i, per tant, de transformació.

I per això nosaltres proposam una esmena en què s'eliminés aquesta tipologia que se li dona només negativa al model capitalista i es fiqués "combatre les externalitats negatives".

Els diré que acceptarem les transaccions que s'han fet, perquè entenem que s'ha fet una, i no pot ser d'una altra manera, reconèixer la tasca que han fet els diferents grups polítics, els seus portaveus, a la ponència i a la comissió, juntament amb la interlocució oberta que hi ha tengut amb l'equip de la Direcció General de Cooperació i de la conselleria perquè aquesta llei sigui una llei no només d'aquest parlament, sinó de la ciutadania i, per tant, s'han incorporat moltes esmenes i sobretot un gran debat enriquidor, que si tal volta no es veu reflectit en les esmenes que es puguin aprovar avui, es veurà en el desplegament normatiu que seguirà i que ha de desplegar els diferents principis i els diferents articles d'aquesta llei.

I, per tant, ha estat un encert, també varen ser un encert altres lleis, en la línia del fil conductor que s'ha dut, per exemple, que a la llei es reconegui el paper actiu que ha de

tenir aquesta cambra, aquest parlament, no tan sols a la compareixença que ho establia, del titular de la conselleria competent en matèria de cooperació al desenvolupament, sinó la interacció que pugui tenir aquesta cambra en comissió amb el Govern en matèria de presentar mocions per millorar tal volta els plans anuals, el Pla director de cooperació. Per tant, no és una qüestió només de fiscalització, sinó una qüestió proactiva d'aquesta cambra, que és l'objectiu legislatiu, i tindrà, i, per tant, nosaltres hem d'agrair, des del nostre grup parlamentari, que s'hagi acceptat aquesta línia, crec que millora molt tant la tasca del legislatiu i de l'executiu del Govern, però també millora molt també la transparència en rendiment de comptes, i, per tant, assolir aquests principis i valors que recull la llei com a valors de tots els 59 diputats i diputades d'aquesta cambra.

També ha estat, jo crec que ens sentim més que satisfets el nostre grup parlamentari, que el marc que contemplava la llei i el concepte d'actuació als països del sud, s'hagi obert un ventall geopolític i geogràfic ample, més ample, perquè la realitat que tenim a la transformació que es produeix, lamentablement encara, amb el risc per a la democràcia per a la democràcia, per a la convivència i per a la pau, o es produeix a la guerra a Ucraïna per la invasió del criminal Putin, facin evidentment molta acció humanitària, encara s'haurà de dur al propi territori europeu, quan en el seu moment es va de dur als Balcans o a qualsevol indret que no és aliè a una situació del que entenen el realisme polític, algunes tendències polítiques ideològiques, que és la imposició de la força, l'atac a la democràcia i a la pau mundial, i, per tant, agraïm a la conselleria que el concepte de països del sud l'hagin eliminat en el sentit que sigui un àmbit geogràfic molt més ample.

Vull reiterar el seu agraïment, vull agrair de bell nou, crec que és molt important la presència avui, que són els actors, els tècnics també, que donen suport a aquests projectes, i, per tant, manifest al Govern i als grups parlamentaris que nosaltres donarem suport a aquesta llei, com no pot ser d'altra manera, en la línia de l'exposició que els he fet. Acceptarem la transacció que han formulat els grups que donen suport al Govern, amb les dues esmenes del Partit Popular, i a la resta ens posicionarem en la línia que ho vàrem fer ja a la comissió.

Moltíssimes gràcies a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula, pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Mayor.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Bé, moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Deman disculpes per la veu que tinc, però, bé, començ la meua intervenció i vull saludar l'actual equip de la Direcció General de Cooperació i totes les entitats que són presents a aquesta cambra parlamentària i totes aquelles que ens segueixen per *streaming*.

Vull agrair el to i el tarannà de tots els partits polítics en el debat de la tramitació, tant en ponència i en comissió d'aquesta llei de cooperació per a la transformació global de les Illes Balears.

S'han presentat 115 esmenes, de les quals s'ha arribat a consens i s'han aprovat més de la meitat. Queden pendents 8 de 22 del Partit Popular, tal i com ha dit la Sra. Durán, 3 de 18 del Partit El Pi Proposta per les Illes, i un poc més d'una trentena de Ciutadans. Hem arribat a molts consensos i això ha fet que es millori el text legislatiu que avui aprovem.

A les esmenes que queden vives mantindrem el nostre vot que vàrem fer a comissió, i no ens oposarem a les dues transaccions que es proposen al Partit Popular.

Mantenim el nostre vot negatiu a les esmenes vives, perquè entenem que la gran majoria no milloren el text, perquè el que ja es proposa ja està contemplat a la llei i ens agrada el redactat original.

Altres esmenes, com, per exemple, una proposta modificar l'article 3, referent als principis que orienten la política de cooperació per a la transformació global i, concretament, parlem del punt i), que diu, textualment: "transparència i rendició de comptes", s'ha de garantir la transparència i rendició de comptes davant la ciutadania. Per a Unides Podem és important aquest punt i amb aquest redactat original, perquè la transparència en la rendició de comptes davant la ciutadania a l'administració és una qüestió essencial i de sentit comú, al nostre entendre, davant el cansament de la ciutadania de l'obscurantisme amb el qual s'hagin atorgat els diners públics, juntament amb els incomptables casos de corrupció que ja s'han produït a les últimes dècades. I com a legisladors i legisladores tenim el deure de complir amb aquesta demanda ciutadana. Per això ens oposem a qualsevol modificació d'aquest punt, ja que queda clar l'objectiu amb el redactat original.

El gran bloc d'esmenes que queden vives són de Ciutadans, que fan referència a afegir el desenvolupament després de Cooperació. Sr. Gómez, amb algunes esmenes hem arribat a acords en ponència i les hem acceptades, en les que queden vives seguim amb el mateix posicionament que en comissió. Des d'Unides Podem, estam orgullosos de l'esperit cooperant que històricament ha demostrat les Illes Balears, perquè som una comunitat amb una llarga trajectòria de solidaritat internacional des de fa dècades. Ja ho ha comentat la Sra. Consellera, ho ha explicat aquí molt bé. Si miram el mapa de cooperació del Govern de les Illes Balears, veurem que des del 1999 el Govern ha finançat projectes arreu del món, a Àfrica Subsahariana, a Orient Mitjà, a Amèrica Central i Carib, a Amèrica del Sud i a Àsia. I tot ha estat possible gràcies a la solidaritat, la feina i la constància de totes les entitats i als milers de persones que col·laboren econòmicament o, en primera línia, amb les organitzacions no governamentals que treballen per millorar la vida de les persones en els països més vulnerables. I tota aquesta feina s'ha de reconèixer i s'ha de posar en valor perquè el teixit associatiu i la societat civil de les nostres illes hi ha estat sempre, a les bones i a les dolentes, fins i tot quan els pressuposts de cooperació han estat en mínims a la nostra comunitat autònoma. I s'ha d'agrair la constància a les entitats en aquest sentit.

Aquest projecte de llei s'ha realitzat de manera participativa i tots els partits que assistim al Consell de Cooperació hem pogut participar, juntament amb les entitats, en l'elaboració d'aquesta llei des del minut zero. Volem agrair a la Direcció General de Cooperació la tasca realitzada en el procés de participació en l'elaboració d'aquesta llei, que ha començat des de l'any 2021, que portem treballant amb aquesta llei; per la participació activa de les diferents formacions, pels tallers, per les ponències, per tot el treball que això ens ha permès tenir un text legislatiu consensuat i elaborat per una gran part de la societat balear.

La cooperació internacional per a la transformació global té com a objectiu ajudar a millorar les condicions de vida en els territoris que es troben en situació de vulnerabilitat, de pobresa o de pobresa extrema, derivada de conflictes, conflictes bèl·lics, climàtics, de desigualtat econòmica, de desigualtat de gènere, de pobresa alimentària, de canvi climàtic, de falta de sanitat, etc.

Senyores i senyors, la llei que avui aprovem té un reforç en els enfocaments feminista i de drets humans, així com incorpora nous conceptes, com l'ecologisme, l'antiracisme, el feminisme o la defensa dels col·lectius LGTBI, entre altres.

També volem ressaltar que la llei aposta per la cooperació bilateral i pretén blindar un pressupost en matèria de cooperació per l'assoliment real en el 2030 del 0,7% del pressupost, en donar resposta a la reclamació històrica de les entitats. Un dels objectius importants d'aquesta llei és que es defineix com a objecte d'actuació la sensibilització i l'educació per a la transformació social amb perspectiva local global. Des d'Unides Podem trobem molt important la difusió dels valors que hi ha darrere de la cooperació. Entenem que valors com la solidaritat, l'empatia, el respecte dels drets humans o la justícia social són els valors que mouen les accions de la cooperació en el món, que aquests valors es coneguin i es difonguin és d'imperiosa necessitat. Aquests valors han d'arribar a la societat, així com conèixer el treball que realitzen les ONG, les persones cooperants i els efectes que aquest treball té en els llocs on són presents. Sens dubte, aquesta sensibilització servirà per tenir una visió global del que passa en aquests territoris i, sobretot, de la importància que té el treball darrere de l'ajuda al desenvolupament perquè als pobles on es treballi puguin aconseguir tenir unes condicions de vida dignes.

Però encara és més important, al nostre entendre, l'educació per a la ciutadania global, és imprescindible que es coneguin les causes que generen les desigualtats, que conceptes com "espoli de matèries primeres", "relacions comercials injustes", explotacions colonials conseqüència de polítiques neoliberals aplicades durant dècades, etc., s'entenguin i es comprenguin, perquè, a partir d'aquest coneixement s'arriba a la conclusió sobre perquè uns països es troben en la situació que es troben i d'altres països es troben en una situació diferent.

Diputats i diputades, hi ha milions de raons per continuar treballant i aportant des dels països més desenvolupats a la cooperació internacional, tant a nivell autonòmic, com estatal, com a nivell local, perquè l'única manera d'acabar amb la pobresa mundial és a través de la redistribució de la riquesa. Els països més rics han de fer un petit exercici per poder

contribuir a aquesta compensació i els que més tenen han d'aportar als països més necessitats.

I les Illes Balears avui estam d'enhorabona, perquè en uns minuts aprovarem aquesta nova llei de cooperació per la transformació global, amb objectius i estratègies que pal·lien els reptes que tenim actualment, com són el canvi climàtic, la sobirania alimentària, les rutes migratòries o el feminisme.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mayor. Per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera. Em sum al capítol de salutacions al públic, un públic molt, molt, molt fluït i també molt, molt representatiu. Evidentment, des del personal de la Direcció General de Cooperació, amb la seva directora al capdavant, la representació de tots els fons, del Fons Mallorquí, a la seva presidenta, també al seu el seu personal, al Fons Menorquí, al Fons Pitiús, que això ja diu molt tota la vostra presència aquí. I crec que amb això és important ressenyar que quan aquí legislam sempre ho fem en base a una realitat.

I tal vegada això que els pot semblar tan obvi, no els semblarà tan obvi quan segurament escoltin persones que em precediran en la paraula i, per tant, crec que s'ha de fer aquest esforç didàctic d'explicar-ho. I jo els posaré un exemple: abans de l'aprovació de la Llei de matrimonis homosexuals, ja n'hi havia de matrimonis homosexuals, no es varen inventar en el moment que el Congrés dels Diputats va aprovar la llei, com es poden imaginar. Per tant, avui som aquí i som aquí després d'un llarg procés, un procés que sense cap dubte ni un a tots els ciutadans d'aquestes illes ens ha de fer sentir molt orgullosos.

És a dir, que aquesta sigui la segona Llei de cooperació vol dir que duim una trajectòria molt, molt llarga i molt consolidada, i que realment s'ha produït aquesta dinàmica de caminar plegats, de *feedback* entre les diferents institucions, entre ajuntaments, a través dels fons, entre els consells insulars a cada una de les Illes, des del Govern de les Illes Balears, fins i tot des d'aquest mateix Parlament de les Illes Balears, que té una Comissió de Drets Humans la qual tenc l'immens honor, evidentment, de presidir.

Per tant, just aquest fet ens ha de fer sentir molt orgullosos i estableix un punt de partida d'una cooperació que ja és madura amb una llei que havia quedat obsoleta i que, evidentment, ha de respondre a les necessitats i als reptes de la nostra societat a dia d'avui, en un marc diferent del que hi havia quan es va aprovar la primera llei, i parlem d'objectius 2030, parlem de moltíssimes de coses.

Crec que en aquest sentit s'ha de reconèixer i agrair aquesta participació. I quan la llei va arribar a aquest parlament per a

la seva tramitació ja és una llei que duia molt de recorregut i que se'n havia parlat molt, que ja hi havia hagut aportacions del Fons Mallorquí, dels diferents fons, mallorquí, menorquí i pitiús, de la coordinadora d'ONG, de l'Oficina de la Universitat, que abans no l'he anomenada, per cert, -que no em passi com amb la Sra. Durán, que no m'ha anomenat a mi i que s'ho apuntin. Per tant, crec que en aquest sentit és important.

I aquí, cosa poc habitual, hi ha hagut un màxim consens i hi ha hagut un esperit francament molt constructiu, i crec que això també ho hem de posar en valor, tot i que la conseqüència és que aquesta bancada és plena i aquella, que és la dels mitjans de comunicació, és buida, bé, o quasi quasi buida; és a dir que a nivell de mitjans de comunicació ven més un bon embull que un bon acord, no és així? Però, bono, crec que moltes vegades els ciutadans han de percebre aquesta capacitat de la política com aquella capacitat de parlar, això es diu el Parlament, i parlament ve de la paraula "parlar", no ve de "discutir", no és vera?, i especialment crec que en aquest sentit ha estat una bona oportunitat per poder parlar a fons en moltíssimes qüestions.

I jo personalment em sent molt orgullós d'haver-ho fet en nom del partit que represent, i aquí vull tornar donar també les gràcies específicament a la persona que s'ha encarregat de coordinar la ponència, que és el diputat Juanma Gómez Gordiola, qui, a més, és un gran coneixedor d'aquesta realitat i un diputat vehement en les seves defenses, la qual cosa, evidentment, també se li agraeix.

És vera que queden qüestions que s'han de depurar, abans la Sra. Durán hi feia referència, especialment a dues transaccions que se li han presentades. I després la companya Beatriu Gamundi farà una exposició segurament més detinguda, tots els grups polítics en tenen una còpia, però al cap i a la fi és tracta d'això, és a dir, si estam d'acord amb el fons de la qüestió, evidentment, si és una qüestió de semàntica es tracta de cercar les paraules que siguin més oportunes i que més representin la voluntat de la immensa majoria dels grups polítics que estan d'acord amb el rerafons.

Evidentment, no vull deixar l'oportunitat de fer un al·legat a la importància de la cooperació descentralitzada - descentralitzada- i, sobretot, i per la part que em toca per trajectòria personal, de la cooperació local, crec que ja en vàrem poder parlar quan el Grup Parlamentari VOX va presentar una moció o una esmena a la totalitat, entenent que la cooperació ha de ser un instrument que ha de tenir el Govern, per tant governamental, una cooperació governamental que, evidentment, no té absolutament res a veure amb el que parlem avui aquí; entre altres coses perquè una cooperació governamental pot estar molt sotmesa prioritàriament a interessos que siguin purament econòmics, i, evidentment, el que ha de moure la cooperació internacional, entesa com l'entemem, és la Declaració Universal dels Drets de les Persones, i ho entenem així, i, evidentment, ha de ser descentralitzada, totalment descentralitzada, perquè també s'ha de posar en valor tota aquesta feina extraordinària que fan moltes ONG i moltes entitats dins el conjunt de les Illes Balears.

I també els ajuntaments, i també els ajuntaments. Jo, ara que, a finals de legislatura ja preparar les maletes, una de les coses que estic més content i més orgullós és que el poble del qual vaig ser el batle va estar agermanat durant deu anys amb un poble de San Ramón de Matagalpa a Nicaragua, a més, en el mateix moment on Inca, en què llavors governava el Partit Popular, estava agermanat amb Telpaneca, Algaida estava agermanat amb Ciudad Antigua, i altres casos semblants que hi havia dins el conjunt de les Illes Balears. I on en 10 anys un pot fer enrera i mirar aquesta progressió i veure què és allò que s'ha aconseguit.

I us ho puc dir en el cas d'Esporles: la consolidació d'una xarxa de centres escolars; que els al·lots menjassin cada dia; la supervisió d'un pediatre que va provocar que fins i tot s'eliminàs la parasitosi, entre altres malalties infeccioses, i especialment amb gent que ha tengut unes oportunitats. Segurament, des del Parlament no hem canviat el món, no hem canviat el món, però almanco sí que hem pogut fer una incidència molt concreta en una altra part del món totalment diferent, creant aquestes sinèrgies de coneixement, és a dir, d'una cooperació que entenem que ha de ser horitzontal, no nosaltres, països rics, donam doblers als països pobres, no, no, això no és la cooperació ni molt manco, senzillament aquesta dinàmica d'intercanvi d'experiències, perquè us parl de l'experiència Esporles per ventura en aquell moment ells recursos econòmics no en tenien, però de participació i de processos de participació, que llavors aquí encara no en parlàvem tant, ens en donaven amb cullereta i realment es va poder fer o es va provocar aquest intercanvi d'experiències de coneixements, de realitats, que, evidentment, això s'ha de transferir al conjunt de la nostra societat.

I especialment, i com hi feia incís la companya d'Unides Podem, la Sra. Mayor, evidentment, es tracta d'entendre el món al cap i a la fi i prendre part en aquesta entendre el món, és a dir, entendre per a després, evidentment, prendre'n part. I crec que això és molt important.

Consellera, jo crec que avui és un dia molt important, tot i que mediàticament ja sabem que no serem portada a cap diari, supòs, no, ho dic, perquè encara s'embrutarà un poc la cosa, però, bé, crec que és important.

I hi ha un altre principi, de dir, bé, els polítics passarem i vosaltres quedareu, per tant, que la llei que avui, en principi, aprovarem aquí, sigui una eina i sigui una eina eficaç al servei, evidentment, de tota aquesta feina extraordinària que es fa des de les diferents institucions i des del conjunt de la societat mallorquina.

I que sigui ver allò que deia Gioconda Belli, aquesta escriptora nicaragüenca, que deia: "*la solidaridad es la ternura de los pueblos*".

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula, per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo también me sumo a la bienvenida, a toda esta serie de organismos, ONG y demás de colaboración internacional.

A ver, sí, yo reconozco que han estado ustedes hoy muy cumbayá y que esto parecía *happy flower* y que si yo fuera diabético, ahora mismo estaría en coma diabético, porque aquí ha habido mucho azúcar, siento tener que venirles a dar un poquito de hiel, pero no veo qué gracia tendría la democracia y el Parlamento si no hubiera intercambio de ideas, aunque no sean las mismas que las de ustedes, lógicamente.

Pues sí, nosotros pensamos que la cooperación internacional ha de ser competencia exclusiva del Estado, y ha de ser competencia exclusiva del Estado porque creemos que es por cuestiones de eficacia en la gestión y porque también la política de cooperación internacional forma parte de la política exterior de un país, forma parte de la política exterior de un país, y por eso creemos que debe ser materia exclusiva del Estado. En esto no estamos de acuerdo, pensamos que se dilapidan muchos esfuerzos al rebajarnos al nivel local.

Otra cosa que tampoco entendemos muy bien, sinceramente, es que este Parlamento se preocupe tanto de la cooperación internacional, cosa muy loable, cuando tenemos colas de hambre en los Capuchinos de aquí, de Palma; o sea, ¿vamos a solventar los problemas del tercer mundo o de los países subdesarrollados o en vías de desarrollo o cualquier otra terminología que se quieran ustedes inventar ahora mismo, cuándo somos incapaces de solventar los problemas de nuestros vecinos y de nuestros conciudadanos aquí, que los tienen? Sinceramente, problemas de vivienda, problemas de gente que tiene que ir a recoger una bolsa de comida que les entregan, ya digo, vayan ustedes cualquier mañana a ver en los Capuchinos las colas que hay, el banco de alimentos, y, eso sí, vamos a arreglar el mundo, porque a nosotros esas cosas nos molan mucho.

Es que ya el título de esta ley *Proyecto de ley de cooperación para la transformación global*, ¿qué transformación? Porque, claro, ahora mismo el centro centrado centrista y el centro moderado, a veces de derechas, pero no mucho, vienen encantadísimos a cooperar a esta transformación global, pero ¿ustedes se han leído lo que quiere esta gente transformar? O sea, estamos hablando del eco-comunismo feminismo..., porque esto es lo que hay en el fondo de esta ley, esto es lo que ustedes han plasmado en esta ley.

A ustedes lo de erradicar la pobreza y tal sí les preocupa, pero lo que más les preocupa es que se haga con perspectiva de género, con perspectiva de sostenibilidad, con perspectiva económica y con perspectiva de toda su ideología, y esto es lo que transmite esa ley y eso es lo que otros partidos han

decidido apoyar; o sea, que, con dinero público, vayamos al tercer mundo a implantar la ideología de ustedes, que es en el fondo lo que ustedes buscan.

Porque antes, además, el Sr. Ensenyat nos ha contado lo del hermanamiento del cual se siente muy orgulloso de el pueblo de Nicaragua, pues nosotros no contribuiremos a blanquear ningún régimen dictatorial-comunista como el de Nicaragua, como el de Cuba o como el de Venezuela. ¿Hay que ayudar a esos pueblos? Por supuesto, ¿blanquear los regímenes dictatoriales donde no existe ni el más mínimo atisbo de libertad, democracia, ni derechos humanos? Desde luego, no. Porque, claro, es que ahora los derechos humanos de los que ustedes hablan tanto, han dado paso a unos nuevos mandamientos de la ley de Dios, que son los ODS de la Agenda 2030, que son los que ustedes también plasman en este documento de cooperación para la transformación global, que es lo que ustedes quieren, transformar el mundo.

Y, al final, y al final, el problema de toda esta ley y de su desarrollo, decía el Sr. Ensenyat: vamos a hacer un poco de pedagogía; vale, vamos a hacer un poquito de pedagogía: nosotros hemos decidido entregar una cierta cantidad de apoyo a países del tercer mundo, países en vías de desarrollo, países con necesidades. Entonces, lo primero de todo, nos reunimos para decidir qué tipo de actividades vamos a desarrollar, si la lucha contra la malaria, si hacen unos pozos de agua en un sitio, si crear una escuela o un hospital en otro; como no hay acuerdo, decidimos crear un comité de estudio que nos plantee las diferentes alternativas, convocamos una serie de expertos y que hagan una serie de informes sobre cuáles son las necesidades a las que tenemos que atender.

Por fin, por fin llegamos a un acuerdo, se plantean todos los estudios y en otra comisión de la subcomisión de la comisión decidimos que, al final, lo que vamos a hacer es unos pozos en no sé qué país. Y, lógicamente, le tenemos que dar publicidad, porque la gente ha de saber que somos muy solidarios. Convocamos una rueda de prensa, hacemos un desayuno de trabajo y nos dedicamos a hacer publicidad institucional de lo mucho que estamos ayudando a estos países.

Después, lógicamente, tenemos que crear una página web para que la gente tenga acceso a cuál va a ser el destino de este dinero. Patrocinamos una página web y ya lo siguiente es, lógicamente, pues hacemos una gran gala para recaudar fondos y para decir somos muy solidarios y que la gente se pueda hacer una demografía. Y después de una comisión, una subcomisión, un estudio, etc., pues ¿qué hacemos? Cogemos los 3 euritos que nos sobran y mandamos un Bizum a Médicos del Mundo.

Porque este es el problema de esta ley, por eso nosotros pensamos que sí ha de estar centralizada la cooperación y la ayuda internacional, porque, dado que tenemos que tener todas estas comisiones, organismos, supervisiones e informes, mejor que lo haga el Estado a que lo dividamos en 17, porque lo único que hacemos una y otra vez es dilapidar el esfuerzo y los recursos, en lugar de ir a dónde van destinados, van a mantener toda una pléyade de organización política y toda una serie de estudios y demás, que son, además, curiosamente, siempre se asignan a los próximos a ustedes, porque, evidentemente, son

esas personas que, como tienen esa sensibilidad tan profunda de la izquierda hacia el problema de los demás, pues curiosamente siempre acaban adjudicados a los mismos.

Por eso estamos en contra de la ley, no porque estemos en contra de la cooperación internacional, no porque estemos en contra de ayudar...

(Remor de veus)

... a quien lo necesita, sino porque pensamos que su manera de hacerlo es costosa e ineficaz, y además sirve a unos intereses políticos con los que nosotros no estamos de acuerdo.

Porque léanse ustedes la ley, la exposición de motivos y todo el desarrollo, a ustedes ¿qué les preocupa que la gente coma o el feminismo? A ustedes ¿que les preocupa que se erradiquen enfermedades endémicas en países de..., o aplicar las unos ODS y la sostenibilidad? Es que me gustaría ver a ustedes en Bangladesh explicándole a los ciudadanos de Bangladesh cómo tienen que reciclar los plásticos, ¿es que me gustaría verlos! O que algún país del tercer mundo, que vayan ustedes a Nigeria a decir que ya no tienen que explotar más el petróleo, porque está muy mal, porque los combustibles fósiles nos dejan mucha huella de carbono. ¡Vayan ustedes a contarle esto!, que tienen que hacer un desarrollo circular y sostenible, que no pueden explotar sus recursos naturales, que ahora nosotros, después de esa época colonial que ustedes tanto atacan, ahora vamos a ir nosotros, que somos los más listos, a decirles cómo tienen que desarrollar sus países, cómo tienen que vivir, cómo tienen que desarrollar su economía, y ahora se lo vamos a decir nosotros, porque, claro, como nosotros tenemos las sagradas escrituras de la Agenda 2030 y sus mandamientos ODS, sabemos más que ellos cómo lo tienen que hacer.

Ya les digo, me gustaría verles a ustedes ir a estos países, que a ustedes tanto les preocupan, a explicarles cómo tienen que vivir, cómo tienen que comer, cómo tienen que hacer las cosas.

Pero, a fin de cuentas, hoy van a vender este proyecto, que es tan bonito, que ha conseguido tanto consenso de esta cámara, para que vayan ustedes camino de esa transformación global que tanto les preocupa. Evidentemente, seamos más o seamos menos -que les puedo garantizar que dentro de un par de meses seremos muchos más- nosotros no vamos a seguir con ustedes en este camino de autocomplacencia, y muchísimo menos en este camino de usar los recursos públicos para ir a los países subdesarrollados o en vías de desarrollo a implantar su ideología que, desde luego, no es la nuestra, y por eso nos han puesto aquí los ciudadanos.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris té la paraula, pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i sigui benvingut el públic compromès que avui ens acompanya. I els he de dir que em sap molt de greu, l'espectacle lamentable que acaben de presenciar.

Encetam el darrer mes de debats legislatius d'aquesta legislatura, i avui celebrarem l'aprovació de la llei de cooperació. En un món cada vegada més desigual, la cooperació internacional s'ha tornat més necessària que mai, perquè la solidaritat no entén de fronteres.

Les organitzacions de cooperació actuen des de la màxima empatia i amb la voluntat de canviar les coses, el que passa és que canviar aquest sistema que perpetua les desigualtats no és gens fàcil, i açò vol dir que la pobresa cada vegada és més present a les diferents societats, cosa que ens hauria d'interpel·lar a totes i a tots, perquè hem d'assumir la pròpia responsabilitat dels estats occidentals sobre la situació de pobresa dels països del sud.

Davant una societat canviant i un món en transformació calia actualitzar la llei que es va aprovar el 2005, necessitam un model de cooperació amb més capacitat de resposta, més obert, sempre fonamentat en la defensa dels drets humans, i sembla increïble que haguem de reivindicar i de repetir la qüestió dels drets humans. Així mateix, també calia adaptar la llei als Objectius de Desenvolupament Sostenible.

És important també la perspectiva feminista, i tant que l'és!, ja que sabem que les desigualtats tenen -com es diu a l'exposició de motius- rostre de dona. De fet, cal parlar de feminismes, en plural, perquè, com a dones blanques occidentals, hem de saber reconèixer el nostre lloc de privilegi. Per exemple, el feminisme decolonial qüestiona un sistema que basa els seus fonaments en l'explotació i discriminació de persones per la seva condició racial, per tant, l'emancipació de les dones és inseparable de la transformació de tota la societat i, sobretot, de les lluites contra el racisme i el classisme.

La llei que avui duim a aprovació ha estat treballada amb la voluntat d'arribar al màxim consens i sabem que açò no és una tasca senzilla, perquè implica renúncies de totes bandes i la renúncia no implica derrota en un context de consens, la renúncia, en aquesta ocasió, vol dir també treballar per al bé comú.

MÉS per Menorca només vam presentar quatre esmenes, de les quals en vam retirar dues i les altres dues han estat incorporades. El fet que presentéssim poques esmenes vol dir que compartíem el text presentat, el qual reconeixem que ha estat molt ben treballat i des del diàleg amb tots els sectors implicats.

La tasca feta a ponència -amb un especial agraïment cap el coordinador, el Sr. Gómez, i la resta de portaveus- ha estat agradable, amb un bon to i bona predisposició per part de tothom, clar exemple que amb bona voluntat s'arriba al consens polític. I pensam que aquest consens és fonamental en aquesta llei, però més encara en les de l'àmbit social, perquè aquestes lleis necessitam que perdurin, que tothom les senti seves i que,

quan arribi el moment de modificar-les, sigui per actualitzar-les i no tant pels canvis de color polític.

Les Illes Balears han estat i són molt solidàries, per açò desitjam que la nostra ciutadania senti aquesta llei com a pròpia, ja que ho és. L'actual geopolítica porta la societat actual a la polarització, els extrems són cada vegada més evidents, els rics són més rics i els pobres més pobres. Certament, hi ha països on la desigualtat és més cruel, però la guerra d'Ucraïna ha tornat portar la por a Europa amb unes conseqüències econòmiques desastroses, i és que mai no se sap on caldrà ajudar o si haurem de ser objecte d'ajuda. I aquesta és una gran lliçó que ens hem d'aplicar.

Per açò també trobam molt encertat que el títol de la llei contempli la transformació global: aquesta és la via, tota la resta no deixen de ser solucions parcials. L'amenaça del present del canvi climàtic ja produeix desplaçats climàtics, i som conscients que aquests moviments migratoris, per la pujada de la mar, per exemple, però també per les inclemències meteorològiques o per problemes de la manca d'aliments -insistesc, per posar dos exemples-, seran de cada vegada més freqüents, perquè la realitat és que ens trobam en un moment de coincidència de diferents crisis: energètica, alimentària i climàtica.

Sabem que a l'era de la globalització allò que passa a l'altra banda del món pot tenir un impacte immediat en aquesta banda, per tant, en aquest context cal que sumem esforços perquè ajudar els altres és ajudar-se a un mateix, només aconseguirem un millor lloc on viure si tenim la determinació clara d'acabar amb les desigualtats. I segurament pensaran que som massa utòpica, i segur que tenen raó, però és que com podem parlar de canviar la societat si no li posam una mica d'utopia?

Respecte de les esmenes vives que resten per votar, mantindrem el sentit de vot fet a ponència i a comissió, amb l'excepció evident d'aquelles transaccionades. Així mateix, votarem a favor de tota la llei.

I ara, voldria agrair a tots els agents socials implicats des de fa anys en la millora d'aquest món que, amb la seva generositat, ens marquen el camí. I gràcies a la conselleria per haver fet un procés summament participatiu. I permeti'm que reiteri el nostre agraïment al Sr. Gómez i Gordiola, així com a la resta de portaveus per la feina feta, però sobretot pel tarannà.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Per posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Gamundí.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, senyors diputats, senyores diputades. També vull donar la benvinguda a totes les entitats que avui ens acompanyen en aquest debat. Durant el

tràmit de la presentació d'esmenes, que es varen presentar un total de 115 esmenes parcials, tant per part dels grups que donam suport al Govern com també per part dels grups de l'oposició; d'aquestes, 17 varen ser transaccionades i aprovades durant els tràmits de ponència i comissió, i unes altres 45 foren aprovades directament en aquest mateix context, mentre que se'n retiraven un total de 4.

Han quedat vives, doncs, les que avui debatem sobre les quals vull fer un repàs general, atès que des del nostre grup consideram que cap d'aquestes no suposa un model alternatiu suficientment sòlid com per demostrar que hi ha una altra manera de com gestionar la cooperació dins l'àmbit de les Illes Balears, de forma distinta, i això és, senyors i senyores diputats, una bona notícia, atès que significa que existeix un consens gairebé majoritari pel que fa a aquest tipus de polítiques entre tots els partits que som aquí avui representats.

Dic "gairebé" perquè ja recordaran que aquest projecte de llei va haver de superar un tràmit previ, atès que se li havia plantejat una esmena a la totalitat, impulsada pel grup antisistema VOX, que el que pretén és deixar novament les Illes Balears i la resta de l'Estat espanyol aïllats del seu entorn, i fer creure que el que ens envolta són perills o amenaces, en lloc d'oportunitats de desenvolupament sostenible, global i compartit.

Un país d'emigrants, un país que ha cercat més enllà de les seves pròpies fronteres fugir de la fam, de l'odi i de la guerra, no pot tenir mai una mirada de menyspreu cap al context que l'envolta, ni molt manco fer veure que els problemes estructurals que pateixen els països empobrits són únicament responsabilitat i assumpte seu.

Tornant al gruix de les esmenes parcials que s'han mantingut vives, vull també agrair la disponibilitat de tots els grups parlamentaris per mantenir un diàleg constructiu i informat, gràcies a l'aportació d'arguments i explicacions que s'han pogut compartir per part de les diferents forces polítiques, i així arribar a acords.

Des del Grup Socialista consideram molt important aquesta tasca, atès que d'aquesta manera podem presentar avui a la societat de les Illes Balears, així com també al teixit d'entitats que desenvolupen diàriament la cooperació des de tots els seus àmbits, com a les que avui han vingut a participar d'aquest debat, i som davant una llei que actualitza la seva realitat actual del nostre planeta i també els instruments dels quals disposa el Govern de les Illes Balears per desenvolupar el manament estatutari de col·laborar amb els països i territoris del seu entorn que pateixen situacions de guerra, empobriment, carestia i altres problemàtiques a les quals s'enfronta el món global.

Si entrem en el fons d'algunes de les esmenes més significatives presentades pels grups polítics, primer de tot m'agradaria començar amb les del Grup Ciudadanos, el portaveu del qual, el Sr. Juanma Gómez Gordiola, vàrem considerar que era important pel seu perfil i experiència elegir-lo com a coordinador de la ponència que va dirigir el seu primer sedàs d'esmenes, una tasca que va realitzar de forma conciliadora i que va permetre, d'entre altres protagonistes, arribar als acords abans referenciats.

En relació amb les seves principals esmenes entenem que, si bé la seva pretensió d'incorporar la secció cooperació per al desenvolupament, s'ha recollit parcialment en algunes parts del text, consideram que no havia de ser així a la seva totalitat de supòsits que plantegen a les seves esmenes, concretament em referesc al total de 29 esmenes, com vostès també ha explicat, que han quedat vives i que fan únicament referència a aquesta intenció de forma reiterada. Entenem que rere d'això hi ha un debat de fons d'un caràcter més aviat tècnic que no pas polític, que pugui ser tractat en el context d'aquesta cambra i que, a més, tampoc no compta amb una completa unanimitat per part de tots els agents implicats en la cooperació, especialment dels tècnics, que ens han indicat en més d'una ocasió que aquesta terminologia es podria considerar ja desfasada o fins i tot lligada a una conceptualització de la cooperació des d'un punt de vista economicista, fet que no és un dels objectius del present projecte de llei, com es pot observar a la mateixa exposició de motius.

Per altra banda, pas a referir-me a la part de la resta d'esmenes, un total de cinc esmenes, que volen donar cabuda a més agents implicats en la cooperació, com ara la Universitat Nacional d'Educació a Distància. No hauríem de perdre de vista que per desenvolupar les accions previstes a aquesta norma cal tenir, primer de tot, un arrelament en el teixit social de les nostres illes, del qual sí disposa la Universitat de les Illes Balears, i altres ens detallats també a l'article 22. Però, en qualsevol cas, entenem que tant l'epígraf c) com l'epígraf f) del mateix article assumeixen, per si sols, la porta oberta a qualsevol altra entitat no governamental o vinculada a la transformació social que pugui sumar-se a l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.

Pel que fa al Partit Popular, entenem que les seves esmenes encaminades a subratllar determinats mecanismes de rendició de comptes i transparència no són necessàries, ja que aquestes premisses pensam que queden suficientment reflectides tant en aquesta mateixa llei com també a altres normatives del Govern de les Illes Balears i el seu sector públic instrumental, pel que suposa de transparència, auditoria i control de despesa.

Pel que fa a l'enfocament de la pobresa, materialitzada a la seva esmena 7434/22, nosaltres hem presentat una transacció, conjuntament amb el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, que acab de repartir a tots els portaveus, a la Mesa i als lletrats, atès que entenem que aquest concepte sí que podria tenir cabuda dins l'actual llei, ja que la mateixa llei de cooperació estatal, també aprovada recentment per part de les Corts Generals i publicada el passat 20 de febrer al BOE, disposa, en el següent article 4, destinat als objectius i criteris de cooperació, a l'epígraf a): "*a fomentar el desarrollo humano sostenible mediante la lucha contra la pobreza y la desigualdad en todas sus dimensiones sin dejar a nadie atrás*". Continua, jo no ho acabaré de llegir tot, però enteníem, doncs, que aquesta llei estatal, que aporta un caràcter plenament socialista i progressista, i que feia esment a aquesta qüestió, no podíem deixar passar l'oportunitat de millorar el text i, per això, agràim aquest exercici de diàleg amb la Sra. Durán.

Per altra banda, presentam una segona transacció consistent a incloure un dels aspectes reflectits a l'esmena 7444/22, també del Partit Popular, sobre el paper dels missioners en l'ajuda als

països empobrits. Hem d'entendre que, si bé a la llei anterior del 2005, de cooperació per al desenvolupament de les Illes Balears, l'article 29, a l'apartat d), reconeixia les confessions religioses com a agents de cooperació, cal explicar que el seu paper ha evolucionat des que han separat la seva tasca pastoral de la religió catòlica de la tasca de cooperació que actualment desenvolupen, amb fundacions i altres ens que encaixen directament dins el projecte de llei que debatem avui, i per aquest motiu, i per reconèixer el paper que tradicionalment han tengut els missioners de confessió catòlica amb la seva sensibilització de lluitar contra la pobresa, especialment a molts de països d'Àfrica i d'Iberoamèrica, presentam aquesta transacció, tot esperant que sigui acceptada, atès que es reconeix a l'exposició de motius aquesta tasca i aquest paper.

Finalment, hi ha tot un recull d'esmenes de supressió, presentades especialment per aquest partit, que no encaixen amb la filosofia que consideram que ha d'impregnar aquesta llei i que és, el primer de tots, la Sra. Durán ja ho ha dit, ser conscients de les desigualtats del món global que vivim que són provocades, evidentment, per determinades externalitats d'un model capitalista i patriarcal que imposa als països empobrits determinades servituds envers els països empobridors, i que sense un ajustament mitjançant polítiques de cooperació no aconseguirem mai canviar aquestes realitats.

Per aquests motius, totes les esmenes que han quedat vives per a aquest debat, una minoria, com comentava abans, atès que el gruix doncs pertanyen a aquestes presentades per Ciutadans, per incorporar el concepte de cooperació per al desenvolupament, no poden ser acceptades perquè tenen la intenció de desdibuixar, encara que he de dir molt parcialment i tènueament per ser justs, alguns dels conceptes sobre els quals s'ha de basar, pensam nosaltres o defensam nosaltres, l'acció balear per a la cooperació i la transformació social.

Respecte del conjunt de la llei, evidentment hi donarem suport perquè és una manera de reafirmar el nostre compromís envers les polítiques de cooperació, s'ajusta als nostres valors i sobretot perquè pretén donar resposta a la complexitat del món en què vivim, que evidentment ha canviat molt d'ençà que es va aprovar, a l'any 2005, la darrera llei de cooperació.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gamundí. Començam el torn de rèpliques i contrarèpliques i, en primer lloc, donam la paraula al Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, no en faré ús perquè el cos em demana respondre algunes barbaritats que he sentit i m'estim més callar. Però simplement vull donar les gràcies a totes les entitats, al tarannà de tots els grups parlamentaris, al coordinador i a aquesta llei que pensam millorarà la vida de la ciutadania. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Ara correspondria a donar la paraula al Sr. Benalal, el qual, perquè consti al *Diari de Sessions*, no hi és.

Donam la paraula al Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, Sr. President, i molt breument, he de dir que acceptam les dues esmenes presentades pel Partit Socialista i el Partit MÉS per Mallorca, a la 7444 i a la 7434, que crec que té l'oficiala major, les acceptam.

I després he de dir que nosaltres votarem a favor de tots els articles de la llei, llevat de tres en què votarem abstenció, que són els tres articles on mantenim esmenes vives. I votarem a la resta de grups polítics de la mateixa manera que ho vàrem fer a la comissió dictaminadora.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Més que res per respecte, no donar l'esquena al diputat que interpel·laré per la intervenció. Només una referència, Sra. Gamundí, per agrair a tothom les paraules que vostè m'ha adreçat cap al treball, que no és un treball del coordinador de la ponència, que és un treball conjunt i, per tant, insistesc, reciprocitat amb el que vostès han dit i rebim cada un de vostès aquest mateix agraïment i, sobretot, reconeixement.

Però li diré que la UNED, sí, és una entitat arrelada, no igual que el volum de les Illes Balears, però és una entitat arrelada a la societat de les Illes Balears, molts d'estudiants que han de conciliar la seva vida laboral o opten per una flexibilitat horària, tenen això i sobretot ha estat demostrat a aquesta mateixa cambra, ha estat seu d'un aniversari de la UNED aquí i tots els diputats i diputades que hi vàrem ser i el conjunt de la societat va veure aquest reconeixement. Per tant, nosaltres per això la mantenim i faig extensiva aquesta reflexió al seu àmbit d'actuació, a les comunitats balears radicades a l'exterior, és a dir, als ciutadans de les Illes Balears a l'exterior per a la seva solidaritat.

I ara sí que faré referència, Sr. Rodríguez, a una intervenció que usted ha hecho. Usted planteó en comisión, y ojalá hubiese hecho más extensivo el detalle aquí de su rechazo al ámbito competencial, es respetable, no coincidimos, pero es respetable, pero es que la AECID desde su existencia, la Agencia Española de Cooperación Internacional al Desarrollo, desde su esencia, desde sus estatutos con diferentes gobiernos y diferentes sectores, todos ellos del ámbito profesional, muy vinculados al ámbito de esa gestión, reconoce la cooperación descentralizada, lo reconoce la

Unión Europea, lo conoce todo el modelo de cooperación y acción de gestión de la ayuda oficial al desarrollo, con lo cual, si ustedes están planteando que eso sea centralizado y unilateralmente por parte de una organización territorial, como es la Administración General del Estado, ustedes contaminan todo principio de eficacia, eficiencia, sostenibilidad, impacto de la cooperación y ayuda oficial al desarrollo.

Pero, claro, ahí hay una cierta hipocresía, porque ustedes han manejado el tema... primero ha utilizado un algo que yo le ruego que no lo haga en esta cámara, pero ya acaba la legislatura y lo vienen haciendo, y es la demagogia con la pobreza local, (...) la pobreza planetaria y, por lo tanto, ustedes son de los del discurso trumpista, de aquello de las fragatas pegando salvas -salvas, salvas, militares-, a las pateras con personas que llegan por migración forzada, precisamente porque no es suficiente aún la cooperación y la ayuda oficial al desarrollo en terreno. Y ese es su modelo y es respetable, aparte lo de la parte del ámbito competencial, pero, claro, ahí está su modelo de la lucha contra la pobreza, una hipocresía y un cinismo.

Porque, precisamente, esta sociedad moderna, por decirlo de alguna manera, a la que ustedes están intentando instruir los valores de solidaridad, no hace distinciones entre personas pobres, y es precisamente la solidaridad individual y de muchas asociaciones y de las diferentes administraciones la que permite que se trate de reducir esa pobreza que hay y, por lo tanto, beneficia al conjunto del planeta. Pero, claro, ustedes están más en las tesis de Putin y de Trump, en esos son discursos habituales en ese tema.

Y la cooperación al desarrollo, aparte de la historia que tiene, lo que ha tratado es de mejorar sus canales y sus herramientas de eficacia y de impacto. Ustedes no se suman a eso, pero la propia AECID, el propio Ministerio de Cooperación o el Ministerio de Asuntos Exteriores siempre vela por la estrategia de la cooperación descentralizada. Y usted eso no lo trasladó en absoluto, tampoco en Comisión, pero, bueno, usted el entrar y salir de Comisión es muy respetable sus turnos como los quiera gestionar, pero era una oportunidad para hacer enmiendas y debate, porque nosotros sabe usted perfectamente que en otras comisiones algunos valores que usted ha planteado en tema de transparencia, en tema rendición de cuentas, en tema a lo mejor de debatir el concepto que puede ser de perspectiva de género u otro, lo hubiésemos podido debatir en comisión, pero, claro, su modelo es el modelo autárquico y el modelo del realismo político que está combatiendo no la Agenda 2030, sino el conjunto de las sociedades democráticas, salvo cuando tienen algún líder carismático, por decirlo de alguna manera, como Trump, que se carga..., bueno, de hecho es eurófobo, como son ustedes, en cuanto a la política del estado, de la política que tienen los estados, los 27 estados, y también evidentemente lo es en cuanto a la política migratoria, por cierto rechazado en su propia sociedad.

Porque está demostrado que no luchar contra la pobreza y hacerlo de manera cooperante, entre todas las sociedades lo que repercute, y eso sí que es un interés de su partido, es a la pobreza o no de las propias sociedades de acogida, y no solo

la pobreza económica y social, sino la de valores, que esa es fundamental para acabar con muchísimos conceptos que evidentemente deben estar olvidados ya, y que también esta ley y otras tratan de combatir, que es la educación en valores, en la educación por la paz y en la educación para la solidaridad, porque, al fin y al cabo, independientemente de colores y tal, de colores, y no me refiero de partidos, sino de piel, de raza, de religiones y de culturas, al fin y al cabo tenemos un globo y en ese globo estamos todos los que estamos, usted y yo.

Lo que pretendemos es que estemos en la mejor calidad de vida y de derechos humanos por igual en todos los ciudadanos del planeta, eso es lo que pretende esta ley en parte, y por eso nosotros la vamos a apoyar. Y cuando se desvíe de eso, la vamos a controlar en la actividad parlamentaria.

Muchísimas gracias.

(Algun aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Mayor.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. Faré ús des d'aquí, des de l'escó, perquè seré molt breu. Vull reiterar el nostre agraïment a la conselleria, a la direcció general i a totes les entitats aquí presents per la tasca feta i, com que només queden tres setmanes de plenari i és probable, per si no torn tenir novament torn d'intervenció en aquest Ple, només vull agrair, i ha estat un honor per a mi, que la meva darrera intervenció hagi estat l'aprovació d'aquesta llei de cooperació per a la transformació global, que afronta amb solidaritat els reptes actuals que tenim, com són el canvi climàtic, la sobirania alimentària i el feminisme, entre altres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mayor. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, gràcies, president. Breument, intervindrè des de l'escó si m'ho permet, i així ens estalviem el viatge d'anada i tornada i guanyam temps, no és així?

Només volia fer una sèrie d'aclariments, l'agermanament és amb l'alcalde, batle de San Ramón de Matagalpa a Nicaragua, no el vàrem firmar amb Ortega, eh, ho dic perquè ja s'ha empeltat a Cuba i Nicaragua i, bé. La realitat de Centre-Amèrica, sigui Cuba, sigui República Dominicana o sigui Haití és prou semblant o amb matisos, si vol, però d'això en podríem parlar un altre dia.

Respecte de la classe didàctica d'economia, jo el que els desig, vostè diu que faran uns grans resultats, jo esper que no arribin mai a les institucions, perquè si això és la prova gràfica de com volen governar l'economia de les nostres institucions, estam ben arreglats, estam ben arreglats!

I, Sra. Durán, si és vera que hi ha possibilitat de fer un govern PP-VOX, es poden encomanar a... anava a dir a la Mare de Déu de Lluc, però no sé si ens abastarà, hauran d'anar a la de Lluc, a la de Montision de Porreres, a la de la Soledat, a totes, totes, eh?...

(Remor de veus)

... Sí, parlam de Mare de Déu, sí que crec que és important un matís, quan parlam de missioners, concretament a la transacció que li han passat, són missioners i missioneres, està clar i supòs que s'entén, però, si de cas, la lletrada que en prengui nota.

Res més, a tot el públic assistent agrair-los que ens hagin acompanyat avui, per tota la feina que han fet amb tota la tramitació, la prèvia i la posterior a l'entrada en aquest Parlament de les Illes Balears i, com deia abans, que sigui una eina útil i que per molts d'anys pugueu contribuir a fer d'aquest món un món millor.

Moltes gràcies a totes i a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ensenyat. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. A ver, hay temas que yo hoy no he querido tratar, pero me han obligado ustedes a hacerlo porque han salido a hablar de los mismos, "inmigración forzada" ha dicho el Sr. Diputado de Ciudadanos. La inmigración que llega irregular, ilegal, a nuestras islas, a nuestro país, en general, no huye ni del hambre ni de la guerra, no es forzada, -no, no importa me diga usted que no-, argelinos y marroquíes, que yo sepa, ni en Argelia ni en Marruecos hay ningún tipo de guerra, y, además, no son de los países menos desarrollados de su entorno...

(Remor de veus)

..., no es una inmigración forzada, nadie les está forzando a emigrar. Y aunque así fuera, aunque así fuera, no justifica el asalto a nuestras fronteras, no lo justifica -no lo justifica.

Luego me ha venido usted, a ver, yo no tengo que venir aquí a defender al presidente Trump de los Estados Unidos, pero díganme ustedes ¿en cuántas guerras se metió el presidente Trump, en cuántas, en cuántas, en cuántas? ¡En ninguna! ¿En cuántas nos ha metido el presidente Biden? De momento en la de Ucrania, de momento en la de Ucrania...

(Remor de veus)

... o sea que, a ver, no me vengan ustedes cada vez que hay un...

(Remor de veus)

... ¿qué? No, es que ustedes de historia se ve que saben muy poco. ¿Quién ha metido a Estados Unidos en la mayoría de conflictos bélicos? Presidentes demócratas, no presidentes republicanos: Kennedy en la guerra de Vietnam, en la Segunda Guerra Mundial también un presidente demócrata, y así sucesivamente.

(Remor de veus)

Y ¿quien ha acabado sacando a Estados Unidos de las guerras?

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Presidentes republicanos, como Nixon, y en este caso, como el presidente Trump. Pero a ustedes la realidad les importa un bledo, les importa un bledo, la realidad, ustedes viven en sus mundos de yupi imaginarios, tienen sus mantras ideológicos, y un presidente republicano de Estados Unidos ha de ser malo, por definición, y uno demócrata ha de ser benéfico, por definición, y esto es así.

Luego, han venido a... una diputada -que ahora veo que no está en el hemicycle-, ha venido casi a disculparse en mi nombre, yo no necesito que nadie se disculpe en mi nombre, porque no he hecho nada que sea merecedor de disculpas, pero me ha venido a hablar de que, ¡claro que el feminismo es muy importante! Vale, pues empecemos por no blanquear aquellos regímenes totalitarios que consideran a la mujer inferior al hombre, como ustedes están consintiendo con todos esos regímenes islámicos, porque acabo de ver un cartelito allí colgado, creo que es en el Consell de Mallorca, donde, lógicamente, han puesto ustedes a Aurora Picornell, la señora con el brazo en a... con el puño en alto y todo esto, o sea, toda su iconografía y, cómo no, una señora con un *yihab*, porque todos sabemos que las mujeres en el islam llevan el velo porque quieren, no porque les obliguen, ¿eh?, es una cuestión de voluntad, lo sabemos todos. Pero ¿a quién pretenden ustedes engañar? ¿Qué lecciones de feminismo nos quieren dar?...

(Remor de veus)

... ¿eh?, cuando ustedes son los mayores defensores del islamismo radical que es el que sojuzga a las mujeres.

Y con respecto al tema del hermanamiento, este tipo de cuestiones -este tipo de cuestiones, Sr. Ensenyat- blanquean los regímenes bajo los que viven esos pueblos. El hermanarse con esos pueblos que viven bajo el yugo de dictaduras comunistas, contribuye a blanquear esos regímenes comunistas, porque, díganme ustedes, de la misma manera que le he preguntado al diputado de Ciudadanos en cuántas guerras se metió el presidente Trump, díganme ustedes ¿cuántos regímenes totalitarios de extrema derecha o de derecha hay en

Hispanoamèrica? ¿Es que no hay ni uno, es que no hay ni uno, regímenes totalitarios de derecha, de extrema derecha, militares, no hay ni uno, son todos regímenes totalitarios comunistas!

Y ustedes, a través de esta ley de la transformación global, en la que quieren impulsar con dinero público su ideología en el tercer mundo, es más de lo mismo, y por eso nosotros no podemos apoyar esta ley.

Y se puede usted reír lo que quiera, Sra. Garrido, -sí, sí, esto es lo que hay, puño en alto..., puño en alto, banderolas, antes algunos la llevaba aquí como si fuera un miliciano de la FAI-, y esto son ustedes.

A mí me preocuparía, Sr. Diputado de Ciudadanos, que ha cosechado algún aplauso de esta parte de la cámara, a mí eso me quita el sueño: defender los principios fundamentales de la solidaridad auténtica -auténtica-, que en absoluto -en absoluto- es la que trasfiere esta ley que ustedes están hoy aprobando aquí, a mí sí me llena de orgullo, y estoy seguro que no cosecharé ningún aplauso de esta parte de la cámara, ni lo cosecharé ni lo quiero.

Gracias, Sr. Presidente.

(Remor de veus i algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Díaz.

(Remor de veus)

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Perdoni, president, no en faré ús. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Gamundí.

LA SRA. GAMUNDÍ I MOLINA:

Sí, Sr. President. Quan fa unes setmanes vàrem viure amb profunda tristesa les notícies que ens arribaven del terratrèmol produït a Turquia i a Síria, en aquest mateix parlament guardàvem un minut de silenci per les víctimes. Vàrem poder observar com, novament, la solidaritat entre els pobles era fonamental per poder ajudar en les tasques de rescat i atenció als ferits i a les famílies que havien perdut els seus éssers estimats.

Amb aquest compromís les Illes Balears hi tornaren ser, gràcies a nombrosos professionals, tant de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat com de Protecció Civil, que es desplaçaren a la zona per ajudar.

La solidaritat, per contra del que acaba d'exposar el nostre... el predecessor de VOX, es pot considerar una de les senyes

d'identitat tant del nostre estat com de la nostra comunitat autònoma, no oblidem que Espanya i les Illes Balears sempre ens hem mobilitzat davant catàstrofes i altres desastres ocasionats com pugui ser la guerra. L'exemple més proper l'hem tornat a tenir amb la solidaritat de tots els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers amb el poble d'Ucraïna, on s'han repetit escenes que pensàvem que ja estaven oblidades, quan varen ser també les Illes Balears que acollírem els refugiats bosnians durant la macabra guerra que assotà els Balcans.

Si bé les crisis demostren la importància de la cooperació, és el moment en què tal vegada es visibilitzin més mediàticament les tasques de milers de voluntaris i cooperants que dediquen el seu temps, en moltes ocasions els seus projectes de vida a ajudar els altres, però amb una feina més silent, una feina que jo vull posar de manifest.

El Sr. Rodríguez ens treia aquí un bitllet de 500 euros que destruïa, i ens explicava la seva política de destrucció de la cooperació, jo us parlaré de la política de construcció de cooperació...

(Alguns aplaudiments)

... i aquesta política de construcció de cooperació és una feina que no s'atura i convid a qualsevol persona que hi estigui interessada a fer una ullada a aquest mapa de cooperació, elaborat pel Govern, una eina de màxima transparència i que posa xifres clares i gràfiques de compliment a les principals línies de feina, del que fem les Illes Balears a l'Exterior: inversions en aigua potable i sanejament, desenvolupament rural i seguretat alimentària, governança democràtica i defensa dels drets humans, educació i integració social, sostenibilitat ambiental i canvi climàtic, salut, empoderament de les dones, és clar que sí!, i també desenvolupament econòmic per a la reducció de la pobresa.

Jo després, Sr. Rodríguez, li regalaré aquest mapa perquè vostè en tenguí coneixement i quan pugi aquí pugui parlar amb major propietat.

(Alguns aplaudiments)

Una llei que s'actualitza amb la incorporació dels Objectius de Desenvolupament Sostenible i de solidaritat global, així com altres qüestions com la climàtica, que no s'havien tengut en compte a l'anterior norma, atesa l'emergència provocada per l'escalfament global que no havia començat encara a clavar les seves dents en els territoris més desfavorits, amb sequeres i altres episodis de climatologia adversa, que empitjoren encara més la seva situació d'empobriment, desigualtat o lluita per als recursos bàsics, com puguin ser l'aigua o el sòl cultivable.

Amb tota seguretat, la llei que sortirà endavant avui, gràcies a la participació de tots els partits polítics, menys un, una vertadera llàstima, perquè demostra una vegada més de quina manera s'allunya del posicionament aquest partit ultra d'un sentiment col·lectiu d'una població, la balear, que -com deia abans- són renets, nets i fills d'emigrants, recordi-ho bé.

Per tot això, pensam que ha merescut molt la pena la confecció i la configuració de la llei que avui aprovarem. Vull agrair tant a la Direcció General de Cooperació com a la conselleria i a tot l'equip i també a totes les entitats aquí representades, perquè estam molt orgullosos com a societat que aquesta llei posi negre sobre blanc, estableixi quins són els valors i els interessos amb els quals estam alineats com a poble, treballar per millorar el context internacional complex, donar resposta amb solidaritat a les situacions complicades, i treballar per un món més pròsper, més just, més sostenible i en pau.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Gamundí. Abans de passar a la votació, volem tornar a comunicar a tots els presents que durant la votació, per assegurar la unitat de l'acte, no es pot entrar ni sortir de la sala.

Començam les votacions. En primer lloc, votació de les esmenes. Votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears.

Votació de l'esmena RGE núm. 7273/22. Votam.

3 sí, 27 no, 17 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 7278/22. Votam.

6 sí, 27 no, 14 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 7280/22. Votam.

3 sí, 30 no, 14 abstencions.

Passam a votar l'esmena presentada pel diputat no adscrit, Sr. Benalal, la RGE núm. 7387/22. Votam.

3 sí, 33 no, 11 abstencions.

Passam a votar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Popular. Votació conjunta...

LA SRA. PONS I SALOM:

Perdó, president, demanariem votació conjunta de la RGE núm. 7434/22.

EL SR. PRESIDENT:

Conjunta no...

LA SRA. PONS I SALOM:

Votació separada, és que m'embulla la Sra. Sureda...

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

A veure, votació conjunta si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada de les esmenes RGE núm. 7432 i 7433/22. Votam.

14 sí, 30 no, 3 abstencions.

Ara votació de l'esmena RGE núm. 7434/22, que té una transacció que el Grup del Partit Popular ha acceptat, i deman si cap grup s'hi oposa.

Per tant, votam la RGE núm. 7434/22 amb la transacció incorporada. Votam.

44 sí, cap no, 3 abstencions.

Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada, de les esmenes RGE núm. 7447 i 7448/22. Votam.

11 sí, 33 no, 3 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 7436/22. Votam.

14 sí, 27 no, 6 abstencions.

Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada, de les esmenes RGE núm. 7437 i 7438/22. Votam.

14 sí, 27 no i 6 abstencions.

L'esmena RGE núm. 7444/22 té una transacció que el Grup Popular accepta, i deman si cap grup parlamentari s'hi oposa. I després volia fer una observació, que el Sr. Ensenyat ha demanat si a més de posar "missioners" es podia posar "i missioneres". Tothom hi està d'acord?

Idò votam amb aquesta transacció i aquesta petita modificació l'esmena RGE núm. 7444/22. Passam a votar. Votam.

45 sí, cap no, cap abstenció.

Votació de l'esmena RGE núm. 7445/22. Votam.

17 sí, 27 no, 3 abstencions.

Finalment passam a votar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Ciudadanos. Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada, de les esmenes RGE núm. 7451, 7465, 7494 i 7504/22. Votam.

3 sí, 27 no, 17 abstencions.

Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada, de les esmenes següents: RGE núm. 7460, 7462, 7466, de la 7468 a la 7470, 7472, 7473, de la 7475 a la 7481, 7484, 7485, 7483, 7489, 7492, 7502, 7453, 7457 i 7458/22. Passam a votar. Votam.

6 sí, 27 no, 14 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 7461/22. Votam.

3 sí, 27 no, 17 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 7463/22. Votam.

14 sí, 27 no, 6 abstencions.

Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada, de les esmenes RGE núm. 7493, 7482 i 7503/22. Votam.

3 sí, 30 no, 14 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 7486/22. Votam.

6 sí, 27 no, 13 abstencions.

Votació de l'esmena RGE núm. 7505/22. Votam.

3 sí, 27 no, 17 abstencions.

Votació dels articles, disposicions, denominacions i exposició de motius als quals s'hi mantenen esmenes.

Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada...

LA SRA. RIERA I MARTOS:

President, nosaltres demanàriem votació separada dels articles 3, 4 i 22, en un bloc, si vol, i la resta en un altre.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Idò passam a votar en primer lloc els articles 3, 4 i 22. Passam a votar. Votam.

27 sí, 3 no i 17 abstencions.

Ara passam a votar els articles 1, 2, 6, de l'article 8 a l'article 10, de l'article 12 a l'article 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 27, 30, la disposició addicional primera, la disposició addicional segona, la disposició transitòria segona i l'exposició de motius. Votam.

38 sí, 3 no, 6 abstencions.

Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada, de la denominació del títol del projecte, denominació del títol II, denominació del títol III, denominació del capítol 2 del títol III, denominació del capítol 3 del títol III. Passam a votar. Votam.

40 sí, 3 no, 3 abstencions.

Votació dels articles, disposicions i denominacions als quals no s'hi han presentat o no s'hi mantenen esmenes.

Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada, dels articles 5, 7, 11, 14, del 24 al 26, 28, 29, del 31 al 37, de la disposició transitòria primera, disposició derogatòria única, disposició final primera i disposició final segona. Passam a votar. Votam.

44 sí, 3 no, cap abstenció.

Votació conjunta, si cap grup parlamentari o diputat no demana votació separada, de la denominació del títol I, denominació del capítol 1 del títol II, denominació del capítol II del títol II, denominació del capítol 1 del títol III, article 21 bis, article 21 ter, denominació de la secció primera del capítol 2 del títol III, denominació de la secció segona del capítol II del títol III i denominació del títol IV. Passam a votar. Votam.

44 sí, 3 no i cap abstenció.

Es faculden els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

I, una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de cooperació per a la transformació global.

(Aplaudiments)

V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia del Projecte de llei RGE núm. 11825/22, d'àrees municipals d'impuls comercial de les Illes Balears.

Passam al debat del punt cinquè de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 11825/22, d'àrees municipals d'impuls comercial de les Illes Balears.

I per començar el debat i fer la presentació per part del Govern del projecte de llei, té la paraula el conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Gràcies, president, bon dia a tots i a totes. Avui duim a debat a aquest Ple la llei d'àrees municipals d'impuls comercial, la llei AMIC, un instrument de col·laboració públicoprivat que té l'objectiu de millorar l'economia local a través del teixit comercial alhora que s'impulsen mesures per millorar l'entorn del qual tota la ciutadania se'n podrà beneficiar.

El Govern de les Illes Balears du diversos exercicis en què dona suport a negocis comercials urbans, perquè aquest sector és font de riquesa i ocupació, a més de 60.000 treballadors i treballadores i 15.000 establiments i empreses. Creiem, a més, que l'aposta ferma que hem fet per un model de comerç de proximitat ens permet, no solament mantenir i reforçar una activitat econòmica, sinó la vida mateixa als centres urbans i als nostres municipis.

Faré un breu resum de les fites per posar context. Catalogació i promoció de comerços emblemàtics, que ja sumen més de 250 per totes els nostres illes. Aquest mes, per cert, visitem i lliurem els distintius a dos municipis més que s'afegeixen al projecte, Campos i Felanitx, sumant així prop de 30.

Convocatòries a la modernització, la rehabilitació, la digitalització i la millora de la competitivitat del comerç, enguany, per un valor rècord agregat de gairebé 9 milions d'euros, entre fons propis i Next Generation, que any rere any mobilitzen projectes que multipliquen per tres el total del pressupost públic.

Suport a projectes col·lectius de dinamització comercial, que tanta bona acollida han tingut i tenen entre comerços i veïnats, com la recent Fira d'Estocs de Menorca, amb un èxit històric de 7.000 visitants; la campanya "Avui viu mallorquinament" o "Manacor encantat", campanyes de bons comercials les quals, després de tres edicions, ja s'han arrelat i que suposen una de les millors inversions palanca per a la promoció del consum de proximitat, el descobriment per part dels joves dels comerços dels seus barris i ajuts puntuals a les famílies en moments de necessitat de compres, com, per exemple, el retorn a les escoles.

Si fa no fa, amb totes aquestes mesures i d'altres desplegades directament, se n'han beneficiat més de 3.000 establiments comercials i podem dir, amb orgull de país, que de manera equitativa arreu de totes les nostres illes.

Però ni les empresàries ni els empresaris o les persones emprenedores del sector comercial no volen viure dependents d'ajuts de l'administració. Tampoc no ha estat mai la nostra intenció en el desplegament d'aquestes mesures que, en resum, el que volem que aportin és el plus de competitivitat que creiem necessari per afrontar els reptes del teixit comercial balear.

Ara és moment de completar la planificació i l'aposta per un model de comerç de proximitat, amb una norma que plantegi de manera inequívoca el marc de cooperació finalista que necessiten els nostres centres comercials tradicionals, per, diré un neologisme, "coopetir" de manera més eficaç, i quan dic "coopetir" no és res més que cooperar per competir. La col·laboració multidisciplinària proporciona avantatges clau per agregar a grans multinacionals que disposen de molts més recursos, ja siguin grans superfícies o gegants del comerç electrònic. Tenir èxit en un negoci avui en dia necessita de marcs més amplis que no pas l'acció individual.

Per això volem impulsar la creació de xarxes col·laborativa que permetin competir sense haver de desplaçar el veïnat. Tenim ben clar que el futur de les nostres economies locals comença per reforçar el model col·laboratiu. Per això aquesta llei habilitant vol garantir la cooperació publicoprivada per modernitzar i promocionar àrees de concentració d'activitat econòmica.

Això es durà a terme mitjançant la signatura d'un conveni entre els comerços i els ajuntaments, un conveni amb una durada limitada per tal de desplegar un pla d'actuació obert als canvis que els seus propis components decideixin en

l'assemblea. Per això és una eina que permet la participació, tant de nous comerciants com dels comerciants més arrelats; constitueix no només una eina útil per a la revitalització comercial dels petits comerços en determinades àrees degradades dels municipis, sinó que, a més, facilita la protecció i impuls del petit comerç i el dota d'un instrument amb el qual fer força davant la situació de vulnerabilitat que pateixen, com he dit, enfront de les grans superfícies comercials o del comerç electrònic.

Trob interessant definir clarament que és una AMIC, és una zona geogràfica d'un o diversos municipis prèviament delimitats on l'administració o administracions locals es posen d'acord amb les activitats empresarials per promoure i dinamitzar una zona comercial, mitjançant un pla d'actuació que s'ha d'adequar a les finalitats que, en assemblea, hagin decidit els components de l'AMIC. Això no és res nou, àrees similars s'han desplegat a municipis del nord d'Europa des de fa dècades i, més a prop, a mitjans de l'any passat, el Parlament de Catalunya va votar la seva pròpia Llei d'àrees de promoció econòmica urbana.

Les AMIC constitueixen un espai urbà més atractiu al consumidor, amb el conseqüent augment de les vendes per als integrants de l'àrea. A més, reverteix en beneficis no només als sectors comercials sinó als mateixos veïnats residents a l'àrea els quals es beneficien de la revitalització dels espais públics per a trànsit de persones que acudeixen a l'àrea a comprar i fins i tot afavoreix el proveïment necessari de determinats barris dels municipis.

No hem d'oblidar que la pèrdua de comerços de proximitat no és solament una pèrdua econòmica, el tancament d'alguna tipologia de comerç, com els queviures del poble o un forn, pot suposar que el municipi sencer es trobi desproveït d'oferta comercial bàsica, com podrien ser aliments frescs o pa d'origen no-industrial.

Cal destacar novament que les AMIC funcionaran democràticament mitjançant una assemblea, aquesta assemblea participativa on hi poden tenir cabuda totes i tots, els i les comerciants, els propietaris i propietàries de locals buits, les associacions de veïnats, associacions de comerciants, representants de les administracions públiques, consumidors i consumidoras i els sindicats més representatius; en definitiva, la societat civil amb vocació d'autogestió d'espais urbans col·lectius per tal de regenerar i donar una nova vida als nostres municipis.

La seva gestió serà voluntària, autònoma i democràtica, i actuen amb responsabilitat financera pròpia. Això permet que els comerciants o propietaris de locals que han format part tradicionalment de la zona comercial de la ciutat o poble col·laborin ara amb ajuntaments i associacions de veïnats per tal d'aconseguir una major dinamització del sector.

Aquesta norma té com a objectiu facilitar l'autoorganització de les propietàries i dels propietaris i comerciants de locals de negocis oberts al públic, per desenvolupar iniciatives de millora de la qualitat ambiental, de facilitació de la mobilitat i de reforç de la responsabilitat social corporativa i veïnal, sense pretendre substituir els serveis municipals en cap moment ni el paper

tradicional de les associacions patronals del comerç. És un marc habilitant i voluntari, sense ànim de cap imposició per a aquells col·lectius i municipis que la vulguin fer servir.

La norma proveeix del marge òptim per a un impuls de l'aparença del paisatge urbà mitjançant plans plurianuals de millora, de la senyalització, la il·luminació, l'ornamentació com el mobiliari, així com la gestió compartida de serveis destinats als seus membres, tals com la logística, la distribució de mercaderies, les relacions amb proveïdors o la digitalització. Tanmateix, per garantir aquestes condicions se sotmet la constitució d'una AMIC a l'autorització de l'ajuntament, mitjançant un conveni en el qual es coordini la col·laboració i la defensa dels interessos públicoprivats, al mateix temps que l'autorització se sotmet, al seu torn, a la comprovació que el pla d'actuació proposat ni contravé l'interès general ni envaeix competències públiques.

Per tal d'elaborar aquesta llei, hem fet una feina prèvia on hem presentat un primer esborrany als sectors implicats i hem transformat i adaptat el projecte d'aquesta llei perquè sigui una llei consensuada amb tots els agents. És important escoltar la ciutadania, i això ha estat una vegada més una prioritat per a nosaltres al llarg del procés d'elaboració del text i la incorporació de modificacions que poguessin ser ajuda per millorar la consecució d'objectius i afavorir la participació dels i de les petites comerciants.

Cal insistir que aquí avui presentem una eina habilitant i que la creació d'una àrea AMIC és totalment voluntària, democràtica i per iniciativa dels mateixos comerços. Es tracta d'una passa més en el projecte de consolidar el concepte de centres comercials urbans a cel obert, que, per les demandes dels mateixos petits comerços i després del seu èxit d'implantació, sol·licitaven una evolució d'aquesta figura i una continuïtat en el temps. Sense anar massa lluny, municipis com Inca o illes com Menorca ja vénen de lluny treballant en projectes i conceptes de cel obert i àrees col·laborativa per al comerç i altres indústries.

Una de les accions més habituals dintre d'aquests marcs jurídics que fomenten la col·laboració entre les persones que són a càrrec d'un comerç o són propietàries d'un local buit a una zona comercial, són les actuacions d'harmonització de l'espai comercial en dotar de singularitat i identitat comuna la zona i fer-la agradable i més atractiva tant per al consumidor com també per a noves inversions.

Així mateix, hi ha altres beneficis que es veuen impulsats per aquesta normativa, com ara són la revitalització dels entorns urbans, el reforç de condicions per a la diversificació econòmica, afavorir les condicions i eines per a la modernització gestora i tecnològica i permetre un finançament estable i suficient per als objectius que es proposin aconseguir.

Aquest model de corresponsabilitat comporta la participació de tothom, tant econòmicament com en la presa de decisions, a més de l'enfortiment de l'economia local i la generació d'ocupació.

Una de les necessitats que cobrim amb aquest marc normatiu voluntari és fer possible arribar a desenvolupar plans

d'actuació que potser els establiments tot sols no hi arribarien. D'aquesta manera es podrà gestionar un pressupost per dur a terme actuacions, renovadores i regeneradores d'iniciativa i gestió privada. El més important és arribar a llocs on només podem arribar mitjançant la col·laboració, de manera transparent i participativa i on les decisions les prenen directament els implicats. La cooperació amb els ajuntaments i el foment de la col·laboració entre diferents interessos locals és un dels punts forts d'aquesta normativa.

Per acabar, vull donar les gràcies a les organitzacions i a les persones que han col·laborat, molt especialment a les associacions de comerciants, que han estat sempre un acompanyament crític per aconseguir que, després de la pandèmia, la reactivació del nostre teixit productiu hagi estat un èxit. Vull donar l'agraïment, com no pot ser d'una altra manera, a la col·laboració per part de tota la Direcció General de Comerç, representada aquí pel seu director general, a tot l'equip de la conselleria, perquè això ha estat una feina molt important i conjunta, i no vull oblidar una persona que ja no es troba en aquest equip de la conselleria, Fernando Navarro, que no sé a quin punt del planeta pot ser, però que ha estat una de les persones que amb més entusiasme han col·laborat en la redacció d'aquesta llei.

A més, es tracta d'una llei enriquida gràcies al consens derivat d'escoltar tots els grups de l'arc parlamentari. Així que, per últim, gràcies a l'àmplia participació de tots els grups i a les seves aportacions que sense cap mena de dubte han convertit aquest text legislatiu en un millor text.

El comerç a peu de carrer, els forns, les sabateries, les llibreries, són el nostre paisatge urbà i part del relat social i emocional dels municipis, i tot allò que permeti la seva continuïtat serà garantia de mantenir vius els carrers i els nostres barris.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. A continuació passam al debat de les esmenes mantingudes al projecte de llei.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, RGE núm. [231](#), [235](#), [236](#), [239](#), [241](#), [244](#), [247](#), [248](#), [250](#), [252](#), [253](#), [256](#), [258](#), [259](#), [260](#), [262](#), de la [264](#) a la [272](#) i [282/23](#), i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Molt bé, gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Vicepresident. Bé, el Grup Parlamentari d'El Pi va encetar aquest debat des d'un punt de vista totalment positiu, propositiu, intentar que aquest projecte de llei anàs endavant i fos una enorme realitat i fer-lo operatiu, fer-lo una eina útil, perquè, com ha dit el conseller competent en la matèria, evidentment això és un instrument, però aquest instrument

després s'ha de poder fer servir; si és excessivament complex, o no està ben resolta la seva regulació, al final és un instrument inservible i, evidentment, aquesta era la pretensió fonamental del nostre grup, que no passàs això, que no fos un instrument inservible.

Aquestes àrees municipals d'impuls comercials són una reivindicació llargament plantejada per les patronals del petit i mitjà comerç o del comerç de proximitat. I he de dir que estam satisfets de l'actitud dels partits que donen suport al Govern, els quals han acollit moltes de les aportacions que hem fet els altres grups de l'oposició, i també El Pi, que és el partit que ha fet més esmenes a aquest projecte de llei, però tampoc no puc deixar de dir que realment el projecte de llei, tal com va arribar al Parlament, era francament millorable, presentava deficiències importants i, per tant, al final també s'han acollit moltes de les nostres esmenes, perquè segurament s'ha presentat d'una manera una mica precipitada aquest projecte de llei.

El nostre grup va presentar 43 esmenes a aquest projecte de llei, no és un projecte de llei excessivament llarg, té 38 articles, a part de disposicions addicionals i transitòries, per tant, no és un projecte de llei extens, però vàrem presentar 43 esmenes, i se n'han acollides 17 al llarg del debat, sobretot de la ponència, perquè en comissió no es va admetre cap de les nostres esmenes.

Evidentment, aquest projecte de llei i aquest instrument s'inscriu en una política general de comerç la qual, en opinió del Grup Parlamentari El Pi, ha estat poc ambiciosa i no ha estat capaç de capgirar una tendència existent en el comerç de les Illes Balears, que és una tendència a la baixa, una tendència decadent del nostre comerç de proximitat, evidentment, perquè té competidors que ha anomenat el vicepresident amb encert, com el comerç *on line*, que són competidors molt forts que han sorgit els darrers anys i que, evidentment, han agafat encara més força amb la pandèmia la qual ha provocat que la gent aprengué, molta gent que no en sabia, aprengué a comprar des de ca seva.

Per tant, tot i les dificultats i entendre el context en què ens movem, és evident que necessitam reforçar les polítiques de suport al comerç de proximitat, perquè, si no, ja dic, la tendència decadent es mantindrà en el temps i, evidentment, produirà una desertització dels nostres nuclis urbans i dels nostres centres urbans, absolutament indesitjable, en opinió del Grup Parlamentari El Pi, i crec que en opinió d'altres grups que compartim aquesta visió.

Dit això, sobre les esmenes incloses vull fer una petita pinzellada, perquè crec que és important la transformació del projecte de llei, el primer és que han cobrat protagonisme les patronals, les patronals en el projecte de llei eren inexistents, no tenien cap funció; ara, així com està el text en aquest moment, després de l'admissió no només esmenes d'El Pi, d'esmenes de tots els grups, evidentment les patronals han cobrat un protagonisme i poden ser promotores i gestores de les àrees municipals d'impuls comercial i, per tant, això és un aspecte positiu de la tramitació.

Un segon aspecte, que ja és una realitat en el projecte de llei, és un poc el tancament del sistema, que era una cosa que

a nosaltres ens preocupava especialment, per això que deia al començament de fer l'eina útil, si no tancàvem bé el sistema, provocàvem impossibilitat de la seva tramitació i de la seva finalització. A què em referesc? La llei descansa sobre la idea que qui forma part de l'àrea municipal són els posseïdors dels negocis d'aquella zona. No hi ha un cens de posseïdors, no era tan bo de fer, encara que diguem que a l'article semblava que era molt fàcil, però no era tan bo de fer identificar els diferents, sobretot llogaters, perquè els posseïdors, en general, són llogaters dels locals comercials d'aquella zona. Com que aquesta informació no la tenia l'ajuntament, havíem de trobar un sistema que provocàs que, al final, hi hagués un cens d'alguna manera o l'altra. Per tant, el plantejament de les nostres esmenes admeses és que hi hagi una obligació per part dels propietaris d'identificació d'aquest posseïdor i que, en cas que no identifiqui, sigui el propietari el titular, el que formi part de l'àrea municipal i qui està obligat a pagar la quota corresponent. És un tancament del sistema que crec que ha estat adequat, perquè això fa possible realment que es puguin delimitar àrees municipals d'impuls comercial.

També amb les nostres esmenes hem clarificat el tema dels solars, perquè en el projecte de llei, tal com es va plantejar, no estava clar si els propietaris dels solars eren subjectes de l'àrea municipal i havien de pagar quota, o no. Això ha quedat clar que no i, a més a més, hem fet una passa més, que nosaltres valoram molt positivament, que és que aquests solars puguin ser utilitzats com aparcaments, siguin solars públics o privats, però tenguin l'ús urbanístic d'aparcaments, la qual cosa pot ajudar a dinamitzar, que és l'objectiu de la llei. I, per tant, en aquest sentit, pensam que la incorporació d'aquesta esmena és absolutament coherent amb el plantejament de la llei.

També les nostres esmenes han ajudat a resoldre alguns temes de procediment, que podien allargar les tramitacions innecessàriament, i em referesc, sobretot, a la previsió que hi havia d'un grup de treball, que vàrem considerar des del primer moment innecessari i que, finalment, s'ha abolit del projecte de llei, perquè era una passa procedimental més que només complicava l'aprovació de l'àrea municipal.

Bé, ens queden tres grups d'esmenes fonamentals: el primer grup d'esmenes són també temes procedimentals, ja sé que és difícil parlar-ne en aquesta tribuna, perquè són temes molt de detall, però que, al final, poden ajudar i poden fer possible o més difícil la consecució de l'objectiu, que es creació de l'àrea municipal d'impuls comercial. Nosaltres pensam que en els temes procedimentals, a més a més, hem d'acompanyar també les garanties i la seguretat jurídica i, per això, nosaltres insistim amb les nostres esmenes que hi hagi notificacions individualitzades a tots els afectats. Això el projecte de llei, entenem, que no ho ha incorporat adequadament i per això mantenim les esmenes en aquest sentit.

I el mateix puc dir d'aquest fòrum consultiu, que és veritat que s'ha modificat durant la tramitació de la llei, però hi ha, sembla, encara obligació de creació del fòrum consultiu. Nosaltres pensam que això ha de ser absolutament potestatiu i que hauria de quedar més clar a la llei, per això també hi tenim una esmena.

Un segon grup d'esmenes. El projecte de llei venia vinculat i feia massa remissions a l'impost d'activitats econòmiques i l'impost d'activitats econòmiques realment no afectava els subjectes dels negocis de petit format en els quals pensam quan parlam d'una àrea municipal d'impuls comercials. I encara ara continua havent una referència, per a nosaltres equivocada, que volem modificar amb una esmena, que vàrem insistir en comissió que els grups que donen suport al Govern es repensassin sobretot aquesta esmena, perquè ens sembla que la remissió a l'impost d'activitats econòmiques, a part de generar inseguretat, pot provocar que hi hagi moltes activitats que no puguin ser subjectes de l'AMIC, quan precisament l'objectiu és el contrari. Per tant, pensam que qualsevol remissió a l'impost d'activitats econòmiques hauria de ser eliminada del projecte de llei, perquè, ja dic, crea inseguretat. Esper que aquesta esmena sigui acceptada.

I, finalment, el gran grup d'esmenes, que no han estat acceptades pels partits que donen suport al Govern, és crear una altra modalitat de procediment i de gestió de l'àrea municipal, acceptam la que ve en el projecte de llei, que és una entitat privada que es regeix per una ordenança municipal i tota la seva complexitat; nosaltres vàrem voler posar una altra possibilitat al voltant d'aquesta, que els gestors i els promotors de les àrees municipals poguessin triar una altra opció, hi ha aquesta, una entitat privada regulada municipalment, però també que hi hagués una entitat administrativa col·laboradora, a l'estil de la Junta de Compensació en urbanisme.

Aquesta segona possibilitat, al final, permetia donar molta més autonomia al funcionament de l'àrea municipal i donar més autonomia a la gestió d'aquesta àrea municipal per part dels seus protagonistes, que són els comerciants. Per què? Perquè no havien de menester una ordenança municipal, no havien de menester que almanco en voluntaris pagaments, hagués de ser remès per part de l'ajuntament i, per tant, el contacte i la gestió era molt més directa. Nosaltres pensam que val la pena insistir en aquestes esmenes perquè pensam que la doble modalitat ajudaria a fer més factible que hi hagués àrees municipals d'impuls comercial.

I aquest, en definitiva, és l'esperit amb el qual El Pi ha fet feina i ha fet aportacions a aquesta llei, a favor del comerç de proximitat.

Gràcies.

(*Algún aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Ciudadanos, RGE núm. 289, 290, 291 i 293, de la 295 a la 301, 303, 305, 306 i 307/23, i posicionar-se respecte de les esmenes de la resta de grups parlamentaris, té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Bé, debatem ja el darrer tràmit del Projecte de llei d'àrees municipals d'impuls comercials de les Illes Balears, vull donar la benvinguda als responsables del

Govern que han participat en la redacció d'aquesta llei. Una llei que en la seva exposició de motius -la llegiré ja així, literalment- ja diu que "està inspirada en la figura canadenca coneguda com a Business Improvement District, BID".

De fet, farà dos anys i mig, el juliol del 2020, el Grup Parlamentari Unidas Podemos va presentar, juntament amb els altres grups que donen suport al Govern, PSIB i MÉS per Mallorca, una proposició no de llei on ja parlava, era una posició no de llei relativa a àrees de promoció econòmica. En aquella proposició no de llei ja s'anunciava la possibilitat de produir aquesta llei i, a més a més, va tenir el suport de tots els grups parlamentaris de la Cambra, hi va haver algun grup que va mostrar reticències, però també va votar-hi a favor. O sigui, tenia -diguéssim- el Grup Parlamentari Podemos, en aquest cas Unidas Podemos, la conselleria el mandat del Parlament per tirar endavant ja una legislació que regulés les àrees de promoció econòmica.

Ja en aquella proposició no de llei es deia que hi havia àrees, hi havia diverses comunitats autònomes, com Catalunya i Navarra, que ja iniciaven també la tramitació per redactar un tipus de llei similar a les Business Improvement District de Canadà. En aquell moment, preparant-me la intervenció, vaig contactar amb la patronal, amb PIMECO i AFEDECO, i em varen dir el que ha dit el Sr. Melià, ara fa un moment, que ja feia anys que reclamaven una legislació d'aquest tipus; de fet, ara ho he trobat mentre cercava documentació, hi havia un document d'AFEDECO, ja anterior al 2020, on ja es demanava una regulació d'aquest tipus d'àrees. Curiosament, i això és més o manco com ha quedat, sí que és vera que ells demanaven que la quota es pagués en funció del valor cadastral dels locals. Això no ha estat així i es farà en funció de la superfície ajustada a determinats paràmetres, com ha fet la regulació catalana, que segurament és més fàcil de calcular i sobretot pel tema del càlcul de l'homogeneïtzació d'aquestes superfícies.

Però, bé, podem dir que el conseller tenia el mandat del Parlament ja en el juliol del 2020 per tirar endavant aquesta regulació i ens trobem, ara fa uns mesos, a finals de legislatura, en el 2023, que es trameta ja aquesta llei que ja tenia el mandat des de fa dos anys, però el més greu és que, maldament les pròpies patronals ho demanaven, quan llegim el redactat que presenta el projecte de llei aprovat en Consell de Govern, veiem que les patronals no estan incorporades a la llei, no tenen res, ni hi apareixen. Per tant, aquesta llei no es va fer consensuada amb el sector afectat -com ha dit el conseller-, aquesta llei es va fer a esquenes de les patronals i sense tenir-les informades. De fet, les patronals, tot d'una van començar a contactar amb els grups parlamentaris de l'oposició -suposo que amb els seus també- per reivindicar que volien tenir molt més protagonisme en la gestió, en la creació d'aquest tipus d'àrees.

I això també té una altra curiositat, la proposició no de llei que va presentar Unidas Podemos parlava d'àrees de promoció econòmica. La legislació catalana i la que es va fer a Navarra, que, finalment, no va prosperar, també parlaven d'àrees de promoció econòmica, que és una traducció, tampoc no és literal, del Business Improvement District, però, bé, s'hi apropa; però ens trobem que la llei que fa la conselleria d'Unidas Podemos la titula *Àrees municipals d'impuls comercial de les*

Illes Balears, AMIC, que AMIC queda molt bé, a mi AMIC m'agrada, però el que no m'agrada és que es desvirtua el títol de la llei en la qual es mira, es mirava també la patronal, i en teoria hauria de ser el mirall de la llei que debatem aquí, que és el Business Improvement District.

Per tant, ens hem permès presentar una transacció a una esmena del Grup Parlamentari El Pi, que -com ha dit el seu portaveu, que ara no hi és- és el grup parlamentari que més esmenes ha presentat, per presentar una esmena que modifiqui el títol de la llei que, si bé AMIC ens sembla bé, és *happy*, però realment no és cap on va aquesta llei, i és que, a més a més, pot crear confusió. Si la llei es diu, que ja seria una traducció més ajustada al Business Improvement District, *Àrees de creixement de negoci comercial de les Illes Balears*, ja dona per suposat que els comerços que s'adhereixin a aquesta àrea ho fan amb la intenció de créixer al seu negoci, que no és per millorar la lluita contra el canvi climàtic, que no és per millorar la igualtat de la dona, que ho fan per millorar el seu creixement de negoci comercial.

Perquè ens podem trobar que, tal com està redactada aquesta llei, pot produir confusions i que sembli que això és un impost més, i no ho és, és unir-se tots els comerciants perquè puguin millorar els seus ingressos.

Finalment, bé, les nostres esmenes fan referència també a les reivindicacions de les patronals, a l'objecte d'aquesta llei, limitar només el que és, que és aconseguir que tinguin un creixement econòmic comercial, aquest hauria de ser l'objecte i la finalitat de la llei.

També presentem esmenes a l'article 7 de les funcions, no podem carregar de funcions externes realment una gestió d'un equip de comerços, vaja, tenim un article 7 amb multitud de funcions que s'atorguen a aquesta àrea municipal d'impuls comercial.

I, finalment, també hem presentat esmenes per millorar la seguretat jurídica. Vàrem tenir un debat molt interessant sobre la seguretat jurídica durant la ponència i ens feia por a tots els ponents que hi hagués alguna possibilitat que aquesta llei pogués ser inconstitucional, i hem de cercar les fórmules perquè sigui el més clara, transparent i realment segura possible. I, en principi, bé, està clar que nosaltres donem suport a aquesta llei, estem a favor que es creïn noves fórmules per millorar la competitivitat del sector del comerç.

És inevitable separar comerç de ciutat, el comerç forma part de les nostres ciutats i s'han de cercar totes les fórmules perquè pugui mantenir la seva funció de cohesió.

I, evidentment, votarem a favor de pràcticament tots els punts, excepte dels punts on nosaltres hem presentat esmenes als quals ens abstindrem.

Gràcies, president.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Per defensar l'esmena RGE núm. 340/23, del Grup Parlamentari Mixt, i per posicionar-se respecte de la resta d'esmenes té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Bon dia de nou. Avui defensam aquest projecte de llei amb el polit acrònim, a mi m'agrada molt, d'AMIC, per què no?, que dona resposta al sector comercial que ens demanava aquest impuls comercial per als nostres municipis.

El petit comerç de les nostres illes pateix un gran tensionament per la progressiva homogeneïtzació dels centres comercials a les nostres ciutats, amb la implantació massiva de franquícies que els resten personalitat o amb el comerç *on line*, per la qual cosa aquesta llei pretén, mitjançant les iniciatives que els mateixos comerciants creguin adequades a les seves zones, la millora i la promoció d'aquests centres comercials a cel obert. Aquestes àrees es gestionaran autònomament amb democràcia interna per garantir que tots els implicats tinguin veu i vot, en proporcionar la seva dimensió i són de caràcter voluntari.

Es garanteix la presencialitat proporcional de les dones en els ens de decisió de les AMIC per evitar aquest sostre de formigó que moltes vegades ens trobem.

Per poder dur a terme els objectius de les AMIC, una vegada constituïdes, es finançaran amb quotes de tots els seus membres, no només amb les d'aquells que varen votar a favor de la seva gravació en un principi, atès que tots es beneficien de les millores que es facin.

El nostre grup ha presentat diferents esmenes que han quedat recollides en el text, només va quedar viva la de MÉS per Menorca, que avui voldria transaccionar.

Entre les que vam presentar i es van recollir hi ha, per exemple, la bonificació dels comerços que inicien el seu recorregut empresarial o una disposició addicional per a la creació d'un fons durant els tres primers anys de vigència de la llei per ajudar a impulsar aquestes àrees d'impuls municipal.

Aquesta esmena que voldria transaccionar fa referència a l'esmena 340, on canviem l'apel·latiu de "consumidors" per "persones consumidoras", per ser més curós amb el llenguatge inclusiu.

I en el punt 2 d'aquest article 5, on posa "tres treballadors" els proposam que posi "dos treballadors" per facilitar que el petit comerç pugui complir... també els dotam d'un període de sis mesos per adaptar-se a la nova legislació.

Respecte de les esmenes que queden vives, votarem a favor de les transaccions a les esmenes 271 i 262 d'El Pi, i en contra del canvi de nom que acaba de proposar Ciudadanos.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Díaz. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario VOX-Actua Balears, de la RGE núm. 345 a la 371/23 y de la 390 a la 392/23 y de la 406 a la 410/23, la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Muchas gracias, Sra. Vicepresidenta. Gracias, buenas tardes ya a todos los diputados. Como ya comenté, en el debate de la Comisión de Economía, donde se dictaminó este proyecto de ley, y como ya advertí también durante las reuniones de la ponencia que informó sobre esta ley, nos encontramos ante un proyecto de ley que está atribuyendo a los comerciantes obligaciones y responsabilidades que no les corresponden. Una vez más, se pretenden trasladar las responsabilidades y obligaciones de las administraciones públicas a los particulares y, además, imponiéndoles nuevos gastos que tendrán que afrontar, además de la ingente cantidad de impuestos que ya están soportando.

Esta ley es un timo para los comerciantes y un chollo para los políticos que la apoyan, cuya única meta es seguir incrementando el volumen de las arcas públicas a costa del bolsillo de los contribuyentes, en este caso, los comerciantes, y así poder seguir gastando a su antojo como si el dinero público fuese de ellos.

El objeto de esta nueva ley es crear áreas municipales de impulso comercial, cuyas sigla es AMIC, que significa amigo en catalán, pero, pese al notable esfuerzo de marketing por quienes han ideado esta ley, a nosotros no nos engañan porque lo que representa no es nada amigable, lo que representa es un sablazo más a los ciudadanos de Baleares, en este caso a los comerciantes.

Nos dicen que las AMIC serán zonas autorizadas por los ayuntamientos y gestionadas por una entidad privada sin ánimo de lucro integrada por los comerciantes, pero los comerciantes que formen parte de las AMIC se verán obligados a pagar una cuota que recaudará el ayuntamiento.

Y ¿qué hará el ayuntamiento con lo que recaude de los comerciantes? Pues, para empezar, quedarse con una comisión del 5% y, para terminar, devolverles luego el resto para que lleven a cabo actuaciones de dinamización de la zona, algo que, por cierto, ya puede hacer el propio ayuntamiento sin necesidad de crear ninguna AMIC para sablear a la gente.

Y si todavía fuese algo voluntario, uno podría pensar que allá cada uno, allá ellos si quieren meterse en más gastos para hacer lo que la administración pública ya debería hacer con los impuestos que ya estamos pagando todos y que no son pocos, pero no, resulta que no tiene por qué ser voluntario. Si el ayuntamiento convence al 25% de los comerciantes, o si un 25% de comerciantes tiene algún interés particular en liar al resto, porque se sienten beneficiados, o si la directiva de alguna asociación de comerciantes decide montar una AMIC en algún

lugar, no sabemos muy bien a cambio de qué compensación, subvención o intereses, aunque no haya ningún comerciante de esa zona que forme parte de esa asociación, entonces ya se pone en marcha la maquinaria, y ya espabilarán luego los comerciantes para frenarla en caso de que no quieran que ese 25% o esos dirigentes de determinadas asociaciones patronales les llien con más gastos, más obligaciones y más responsabilidades.

La normativa, la norma, va más allá porque obligará al pago de una cuota, no sólo a los comerciantes, sino también a los propietarios de locales que no estén siendo explotados. Por tanto, si no consigues alquilar tu local o no es rentable explotarlo ya te arreglarás, pero pagarás igual. Y uno podría pensar: bueno, pero a cambio tendré alguna compensación, no sé, tendrá alguna rebaja en el IBI o en el impuesto de actividades económicas o en el IVA que le cobro a mis clientes o en la tasa de basuras o en el IRPF, si soy autónomo, o en el impuesto de sociedades si tengo una sociedad, pues no, a seguir pagando todo eso igual.

Pero, claro, la idea es que la cuota vaya en función de la superficie del local. Así, claro, cuando haya uno de los grandes de la zona, entonces es esa gran superficie quien quizás pague más. Ya, pero es que los pequeños también pagarán, menos, pero pagarán también. Y, es más, cuando se trate de locales más grandes, pero con poco volumen de facturación, podemos pensar, por ejemplo, en una tienda de compraventa de libros, en un minimarket de productos agrícolas locales, en una tienda de comercio justo, cuyo margen de garantías es ajustado, en esos casos pagarán más por el hecho de que esos locales son más grandes que otro local más pequeño que obtenga más ganancias.

No existe ningún coeficiente corrector que tenga en cuenta las ganancias que genera el comercio, es más, si está vacío y no genera ninguna ganancia, el propietario tendrá que pagar igual su cuota, en función de la superficie. Por qué los rasgos fundamentales de las AMIC son la obligatoriedad del pago de la cuota y la gestión pública del cobro, así, si no puedes pagar, antes o después el ayuntamiento te embargará, como si se tratase de un impuesto más.

Pero no acaba aquí la cosa, porque eso de que sea el ayuntamiento quién recaude las cuotas tiene aún más implicaciones, resulta que, como el dinero de las cuotas obligatorias lo va a recaudar el ayuntamiento, esas cuotas obligatorias pasarán a ser dinero público; entonces, una vez descontada la comisión del 5% que se embolsa al ayuntamiento, cuando los comerciantes quieran disponer del resto del dinero para hacer lo que se supone que va a hacer la AMIC, que es lo mismo que tendría que hacer ya el ayuntamiento, cómo organizar actividades lúdicas en la vía pública para atraer más clientes, o arreglar la jardinería de las calles, o adecentar las aceras, o lo que sea que quieren hacer los comerciantes ante la inactividad injustificada de su ayuntamiento, entonces resultará que, cómo están manejando dinero público, estarán sometidos a la Ley de contratos de las administraciones públicas, con la consiguiente burocracia y lentitud que ya sabemos todos que caracteriza a las administraciones públicas y, por supuesto, con la necesidad de contratar personal suficiente y competente para poder gestionar

ese dinero, sin incumplir la compleja legislación que regula los contratos públicos, y que hará que sea una gestión poco ágil y más cara. O sea, más burocracia y más gasto.

Y esperen, que hay más: resulta que entre los objetivos que la ley atribuye a la AMIC no solo está la regeneración comercial o la diversificación mediante el uso de locales sin actividad, como si los locales sin actividad estuviesen así por gusto del propietario, pero, bueno, o la organización de eventos, que son objetivos que podemos entender que podrían entrar dentro del legítimo interés de los comerciantes para revitalizar sus negocios, pues no, los comerciantes de la AMIC, según se establece por ley, tendrán que velar también por asumir toda una serie de objetivos en aras del interés general, tanto si están de acuerdo como si no, como son la descarbonización, la seguridad, la movilidad, la cohesión social y, en definitiva, toda una serie de propósitos que, evidentemente, escapan a lo que es exigible a un comerciante, que ya paga sus impuestos como el resto de los mortales, precisamente para que haya administraciones públicas que se encarguen de gestionar todas estas cosas.

No es de recibo que se atribuyan a los comerciantes todas esas responsabilidades, ni que se espere que sean ellos quienes proporcionen a la gente la seguridad o metas como la descarbonización o la cohesión social, que sólo faltaba hacerles responsables de conseguir el objetivo de la paz mundial, creemos que es una ley injusta.

Y nuestras enmiendas han intentado corregir todos estos errores, enmiendas que, por supuesto, no han sido ni aceptadas ni transaccionadas por ningún grupo, siendo el texto que hoy se presenta ante el pleno el resultado de todas esas reuniones de ponencia a las que asistido, en representación del Grupo VOX, y que, por supuesto, no han servido para nada, como viene siendo habitual.

Hemos presentado una enmienda para intentar que la superficie del local no sea el único factor a tener en cuenta a la hora de establecer el importe de la cuota; también, en cuanto a la obligatoriedad, hemos presentado enmiendas per evitar ese rodillo típico de los gobiernos de izquierdas y que es el rasgo fundamental de esta ley, esta vez también con la connivencia del resto de grupos, que están encantados con recaudar más a costa de los comerciantes.

A diferencia del resto de grupos, hemos propuesto que la pertenencia a una AMIC sea voluntaria y que, a cambio, quienes pertenezcan a la AMIC y paguen una cuota por ello, sean compensados con acceso a líneas de subvenciones o con bonificaciones fiscales. Por supuesto, nada de eso ha sido aceptado por el resto de grupos, aunque nosotros tenemos claro que con *amics* como estos no hacen falta *enemics*. Por tanto, la participación en la AMIC será obligatoria para todos los comerciantes de la zona una vez se haya constituido. La única forma de librarse es frenando la constitución de la AMIC por quienes no quieren participar.

Pero veamos cómo está previsto en la ley, resulta que para montar la AMIC basta con que lo pidan el 25% de los comerciantes, con el 25% de la superficie total. Pero, en cambio, para oponerse es necesario también el 25% de

comerciantes, pero esta vez ya se exige llegar al 35% del presupuesto de la entidad. Curiosa asimetría, que, por supuesto, está hecha de forma intencionada para dificultar que los comerciantes que están en contra de tener que pagar una cuota adicional a todo lo que ya pagan de impuestos y de gastos, para mantener a flote sus negocios, pues puedan impedir que se constituya esta AMIC.

Esta ley regula, además, unos órganos de gobierno de las AMIC que serán gratuitos, a excepción de la gerencia, que podrá encomendarse a una persona física o jurídica. Y ya puedo asegurar que, tal y como se ha estructurado esta ley, esa gerencia va a ser más que necesaria para poder llevar a cabo toda la tramitación y toda la burocracia que se les va a exigir.

Bien, como veo que se me termina el tiempo, dejaré para mi siguiente intervención algunos otros comentarios que quiero realizar, y también para poder contestar a quienes quieren replicar la mía.

Gracias.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Ribas. Para defender las enmiendas del Grupo Parlamentario Popular, con RGE núm. [372](#), [374](#) a [377](#), [379](#), [381](#), [382](#), [387](#) a [389/23](#), el Sr. Bonet.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. BONET I DÍAZ:

Moltes gràcies, president, vicepresidenta, conseller, diputats, tots presents. Des del començament de la tramitació d'aquest projecte de llei hem estat a favor de la iniciativa d'àrees de promoció econòmica urbanes o, tal i com es defineixen a l'avantprojecte, àrees municipals d'impuls comercial, en considerar-se que la figura dels centres comercials a cel obert, tal i com es coneixien fins ara, havien quedat obsoletes per diferents problemes, uns problema de finançació en molts casos, atesa la gran dependència de les quatre voluntàries que alguns comerços no abonaven i la necessitat d'ajudes públiques les quals de cada vegada han anat a menys.

Per una AMIC nosaltres vàrem entendre des del primer moment un model de gestió públicoprivada de les àrees de concentració d'activitat empresarial, tant comercial, com turística, com industrial i com de serveis, i és per això que hem defensat un format de gestió que depengui de prestacions econòmiques de naturalesa obligatòria, però no tributària. La voluntarietat rau en la creació d'aquestes àrees, però no en la finançació que suposa un compromís i una obligació de tots els que formen part d'aquesta zona, pel temps de duració d'un programa de rehabilitació, reactivació o dinamització, acordat també voluntàriament, per un nombre determinat d'empreses del conjunt d'aquest àmbit territorial, en concret, l'AMIC.

Amb aquesta figura no inventam res sinó que es pretén copiar i millorar, si cal, una figura que ja és molt utilitzada

arreu d'Europa. Però s'ha de destacar que la proposta inicial o l'avantprojecte de regulació de les AMIC, que es va presentar a la ponència, tenia una sèrie important d'inconvenients que dificultaven que el comerç, en general, que les patronals més representatives i que nosaltres poguéssim donar-hi suport: el més important era que perillava la representació i la participació de les patronals en la creació i la gestió de les AMIC, de fet això anava totalment en contra del sentit inicial que va motivar la redacció d'aquesta llei, uns mesos enrera.

Evidentment, nosaltres ho vàrem esmenar, així com molts grups de l'oposició i fins i tot que donen suport al Govern, i estam molt agraïts que els partits que donen suport al Govern, tots, varen accedir a modificar-ho d'aquesta llei. Ha estat un canvi substancial del projecte inicial, però bo i indispensable per a totes les parts.

De totes les esmenes que vàrem presentar en mantenim una seria, com la nostra que no entenem que es pugui establir una taxa per a la tramitació de la sol·licitud o per facilitar certa informació, així com pensam que, transcorregut el termini màxim per resoldre sense haver dictat una resolució, nosaltres entenem que hauria de ser un silenci positiu i no negatiu.

També mantenim la nostra esmena referida al percentatge de vots afirmatius, respecte del cens total que, per a la creació d'una AMIC, nosaltres pensam que hauria de ser d'un 51%.

En qualsevol cas, però, estam agraïts que s'hagin acceptat i/o transaccionat una..., moltes de les nostres esmenes. Si bé l'esperit ha estat constructiu durant la ponència de la llei, i vull agrair a tots els ponents el bon tarannà i la bona predisposició en tot moment, no tenim clar que hagi estat igual durant tot el procés de la redacció, i em refereixo a una sèrie de suggeriments i al·legacions que varen fer patronals, fins i tot algunes conselleries, a aquest projecte de llei a l'inici de la tramitació. En particular, en vull destacar un, de la conselleria del Sr. Negueruela, que, pel que veiem, no practica la "matoneria" només amb el Partit Popular, ni amb empresaris, ni fins i tot amb els periodistes, sinó que també la practica amb alguns membres del Govern.

I li explic: aquí tenim un informe de la Direcció General de Comerç del Govern de les Illes Balears *acerca de las sugerencias o alegaciones recibidas durante el periodo de exposición pública del anteproyecto de ley de áreas municipales de impulso comercial. La propuesta número 40 dice que "impugna la competencia de la Conselleria de Transición Energética, Sectores Productivos y Memoria Democrática para promover la presente iniciativa legislativa", y el emisor es la conselleria del Sr. Negueruela. Y no sabemos si con incompetencia se estaba refiriendo al conseller, se estaba refiriendo a la conselleria o simplemente era que el Sr. Negueruela también quería hacer esta ley, porque, como ya sabemos, el Sr. Negueruela quiere ser el niño del bautizo, el novio en la boda, el muerto en el entierro.*

(Algunes aplaudiments)

Com que ens va cridar molt l'atenció aquesta al·legació, nosaltres hem demanat per escrit, fa més d'un mes, el redactat íntegre d'aquesta impugnació, però, per algun motiu, el qual

desconexem, no se'ns ha volgut enviar. De fet, aquesta setmana passada vàrem haver de demanar empara a la Mesa d'aquest parlament perquè ens passin aquesta al·legació, en particular, i a dia d'avui seguim a l'espera. No sabem si hi ha res que no puguem saber, per les formes o pel contingut, però confiam que a qualche moment se'ns contesti per sortir de dubtes.

Igualment vull destacar totes les al·legacions que varen fer les diferents patronals, AFEDECO, la Confederació Balear de Comerç, les grans superfícies, etc., que varen rebre la negativa en aquell moment de la conselleria de modificar aquest projecte de llei. Això ens du a pensar que la voluntat inicial del Govern no era en cap cas tenir aquesta llei que avui aprovarem i, per tant, era estar enfront del comerç i no al seu costat. Però, a tres mesos de les eleccions un enfrontament amb el comerç no era la millor carta de presentació per a les eleccions i, per tant, *los votos mandan* i el Govern s'ha hagut d'empassar l'orgull i acceptar les exigències de les patronals i també les esmenes d'alguns grups de l'oposició a aquesta darrera fase de tramitació.

Per tant, gràcies a Déu que aquesta llei s'ha tramitat el mes de març i no fa un any, perquè segurament no seriem ni en aquest mateix lloc, ni amb aquesta mateixa llei, ni, segur, amb aquesta mateixa bona predisposició. De fet, crida l'atenció que avui ningú del sector no hagi vingut a donar suport a aquesta llei i és perquè de qualche manera quelcom no s'ha fet com hauria de ser. I és rar, perquè vostès sempre convoquen tothom, és rar.

Tot i això, i que en alguns casos s'hagi votat a favor d'esmenes d'altres partits i en contra de les nostres, que deien exactament el mateix, paraula per paraula, nosaltres volem mostrar la nostra bona disposició amb aquesta llei i, per tant, votarem a favor de pràcticament tot l'articulat, ens abstenem a una que nosaltres duim al·legacions, i també a les disposicions addicionals aquestes que s'han posat com a cul de sac, i nosaltres, evidentment, no podem votar-hi en contra, però tampoc no votarem a favor.

I en aquest cas retirarem les nostres esmenes que queden vives, les RGE núm. 381, 382, 387, 388 i 389/23. I, segons ens han dit, a la 372 hi haurà una transaccional a la qual han arribat amb El Pi, i també nosaltres la retirariem, perquè teníem una esmena que anava en aquesta direcció.

Moltes gràcies a tots els grups, al coordinador per la bona feina i a les patronals més representatives que han fet feina per millorar aquesta llei.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Bonet. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la RGE núm. 401/23, el Sr. López.

EL SR. LÓPEZ I SORIA:

Gracias, presidenta. Esta ley, de áreas municipales de impulso comercial, a que llamamos también AMIC, es un instrumento de colaboración público-privado, como ya se ha comentado, pensado además para mejorar nuestra economía local y fortalecer nuestro comercio de proximidad.

Nuestro comercio tiene que competir con grandes multinacionales y, sobre todo, con todas las empresas o grandes multinacionales que tienen que ver con la venta de productos *online* y, además, cada vez les es más difícil, más que nada porque las nuevas generaciones ven más cómodo hacer los pedidos *online* y que les llegue a casa que acercarse a la tienda de toda la vida a comprar el producto. Y, como bien se ha apuntado, justamente a causa de la pandemia se ha fortalecido o se ha potenciado todavía más la compra *online*.

Para combatir esa inercia, que empieza incluso a ser cultural ya en las sociedades más jóvenes hoy en día, lo que se ha hecho en esta legislatura, y además se ha puesto el acento, ha sido facilitar con herramientas al sector comercial para que sea más competitivo y, sobre todo, para intentar cambiar o revertir la mentalidad de los sectores más jóvenes hacia su preferencia, la compra *online*, y que consigan acercarse más al comercio de toda la vida y así creen lazos con el comercio local, en el barrio, el que siempre han tenido cerca y además es el que mayor y mejor trato personal le van a dar siempre, y no una empresa *online* que venda los productos.

Hablamos de iniciativas como los bonos comerciales, que tan buen resultado están dando, no sólo por las ayudas en sí a los comercios en los momentos donde el tema comercial está más bajo, sino a conseguir que la gente vaya, vuelva, se acerque al comercio de proximidad y así se intente fomentar lo que nunca se tendría que haber perdido, o empezado a perder, que era la costumbre de ir a la tienda de siempre a comprar, en lugar de pedir *online* en una gran multinacional.

Para nosotros, que, además, creemos que no hay mayor beneficio para nuestra economía propia que la de fortalecer nuestro comercio y crear así un tejido fuerte en Baleares, que no se dependa tanto de grandes empresas de fuera, que, además, generalmente o no tributan en España o tributan lo mínimo, es esencial para blindar y fortalecer la economía de Baleares.

Por eso, al margen, creo que lo hemos dicho ya más de una vez, desde Unidas Podemos lo que estamos planteando también, al margen de esta ley, es poder aplicar al comercio *online* que facture más de un 1 millón de euros en compras realizadas desde Baleares, una tasa para que esa tasa luego se destine a fondos de protección del comercio local y seguir fortaleciendo así iniciativas como bonos comerciales o digitalización. He comentado lo de bonos comerciales porque es una medida que ha gustado mucho y que ha acogido el sector, pero también en esta legislatura se han lanzado muchas ayudas que tienen que ver, por ejemplo, con la modernización, la rehabilitación o la digitalización del comercio, pensadas siempre precisamente para conseguir que nuestros comercios sean más competitivos y más atractivos.

Y aquí es donde entra esta ley de áreas de municipales de impulso comercial, que es una herramienta más para conseguir mejorar nuestra economía local y nuestro tejido comercial, potenciando así al comercio de proximidad frente a otros modelos que no refuerzan nuestra economía. Si hablamos todo el tiempo de diversificar, creemos que nuestro comercio tiene que ser una pieza clave y a tener en cuenta en esa diversificación.

Con esta ley lo que se pretende es una cooperación finalista entre comercios y administración local, una cooperación voluntaria, pero planificada, que garantice la viabilidad económica y la realización de los objetivos marcados en el plan que es necesario para constituir una AMIC. Se trata de conseguir que los comercios cooperen entre sí para así tener unas áreas comerciales donde promover y dinamizar dichas zonas, de esta forma las AMIC podrán constituirse en un espacio urbano más atractivo para el consumidor, con el consecuente aumento de ventas que ello supone, que creemos que es el fondo, conseguir que se fortalezcan, crear más tejido y que aumenten las ventas y que la gente prefiera ir a comprar y no comprar en otro tipo de superficies o en comercios *online*. Además de esto, servirá también para revitalizar los espacios públicos que afecten a dicha área comercial, porque el ayuntamiento tendrá de hecho que invertir más en esas zonas para mejorar su dinamización, y para eso también están las cuotas que se pagarán.

Una AMIC podrá además beneficiarse de las ayudas, no sólo para la señalización, la iluminación o elementos estéticos acordes que decida la AMIC, también para formaciones conjuntas, petición de ayudas específicas que vengan en su plan aprobado, y muchas otras ayudas, como, por ejemplo, placas solares que afecten a toda la AMIC, u otro tipo de ayudas que esa entidad podrá solicitar al Govern o al ayuntamiento, cosa que ahora, por ejemplo, no pueden, pensando siempre además en consolidar la implantación de un tejido comercial fuerte en Baleares.

Creemos, además, que esta ley despierta cierto consenso en casi todos los grupos, hay uno que no, pero en casi todos los demás sí, y por eso mismo en ponencia se han aceptado bastantes enmiendas, que creemos que enriquecen más la ley aún, precisamente para favorecer la creación de las AMIC, que sirvan, además, como una herramienta para potenciar nuestro comercio de proximidad. Se ha comentado que la ley se ha enriquecido más dentro de la ponencia y las comisiones, escuchando tanto al sector, como a los grupos, tanto a la oposición, como a los que formamos el gobierno, para mejorar esta herramienta que, al final, es conseguir la implantación de una forma más dinámica de estas AMIC.

En este sentido, el de facilitar la creación, nosotros tenemos una enmienda presentada, que es la 401, que lo que hacía era fijar un porcentaje mínimo al 51%, es igual que la que tiene el Partido Popular, pero, tanto escuchando al sector, como revisando enmiendas que se han aprobado en ponencia, lo que vemos es que fijar un mínimo de un 51%, si lo que se quiere es dinamizar y dar facilidades, sería contraproducente, cuando el espíritu de la ley, de hecho, lo que tenía era otro porcentaje fijado, más acorde a dar facilidades. Por lo tanto, retiraremos la 401, para que así quede el texto que se incluyó en ponencia y que iba en línea con la ley, que realmente lo que hacía era

mencionar a la patronal, para darle más coherencia con otras enmiendas que se han ido aprobando, y lo que hacían era poner también en la ley a la patronal y el gran trabajo que va a tener que hacer a la hora de fomentar y ayudar a la implantación de las áreas municipales de impulso comercial. Y creemos que ha quedado bastante mejor.

Una enmienda que vamos a aceptar, que es de El Pi, es la 262, que lo que hace es ampliar la consideración de las actividades económicas a las actividades terciarias dentro de una AMIC. Creemos que, como ha apuntado el ponente, crea mejor empaque y además da más garantías. Por lo tanto, la 262 la votaremos a favor.

Esta ley es una ley esperada por el sector, por mucho que haya un grupo que diga que es nefasto, o que es una contradicción, no, no, es una ley esperada por el sector, creemos que, además, servirá para dinamizar y consolidar nuestro tejido comercial, dotándolo además de mayor competitividad, como se ha comentado. Y sabemos que tienen grandes desafíos y precisamente tener una economía que no dependa de mercados del exterior o de empresas exteriores, lo que puede hacer es fomentar nuestra economía propia, que creemos que es muy necesario, sobre todo en tiempos tan inciertos, que quiero recordar, que a veces se olvida, que hace nada padecimos una pandemia, todavía estamos en una guerra a las puertas de Europa, y que esto, o se empieza a cuidar la economía propia de Baleares y no depender tanto del exterior, o puede que en algún momento tengamos un golpe del cual sea todavía más difícil reponerse.

Para acabar, sí que me gustaría agradecer el trabajo que han realizado desde el equipo de la Vicepresidencia, tanto a Alicia, como a Jesús, como a Ana, a Laura, que han estado todo el rato pendientes de los trámites, han aceptado todo lo que se les ha ido pidiendo para mejorar la ley, sobre todo al director general Miquel Piñol, que ha estado en contacto con el sector todo el tiempo, por mucho que se diga, todo el tiempo ha estado ayudándoles, todo el tiempo ha estado reuniéndose con ellos.

Me gustaría hacer un agradecimiento especial a la persona que realmente redactó el grueso de esta ley, que es Fernando Navarro, ya lo ha comentado Juan Pedro y, sobre todo, al vicepresidente Juan Pedro Yllanes, porque ha conseguido o ha sido capaz de poner encima de la mesa una ley que creemos que tan necesaria es para revitalizar el sector y, además, ha dado tiempo a ponerla encima de la mesa; es una ley que se ha trabajado durante más de un año y medio, y además me consta, con lo cual creemos que se ha hecho un buen trabajo, y comentaré alguna cosa más en la intervención que me queda, pero la actitud todo el rato ha sido propositiva, ha sido de aceptarla y de mejorarla, y así se ha visto tanto en ponencia como en comisión.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. López. A continuació el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, diputades, diputats. Bono, el director general de Comerç sempre diu, i que sigui benvingut tant al director, com el secretari autonòmic, sempre diu que “és una llei habilitant”, per tant, és una llei que dóna un marc al qual els comerciants es poden acollir: espais comercials, carrers comercials, s’hi poden acollir, i el que fa és això, donar un marc jurídic allà on es poden moure, un marc legal d'autogestió de les zones comercials. Perquè hem de reconèixer que, des de les institucions, moltes vegades no es pot fer tot allò que demanda el comerciant o que demanda l'associació d'aquell carrer o el grup de comerciants d'aquella zona, des de les institucions, de vegades, contractes, pliques, vull dir que estam prou encotillats.

Per tant, és bo que per poder fer les accions necessàries que considerin els comerciants d'aquella zona, ja siguin de promoció, ja siguin formatives, ja siguin així com siguin, és bo que es puguin autogestionar i es puguin governar per elles mateixes. Per tant, entenem que, sempre dins aquest marc legal del qual les dotarem, si la llei s'aprova avui, que sembla que s'aprovarà, és bo això, que hi hagi una governança democràtica d'aquell espai, i això és el que donam amb aquesta norma, donam una governança democràtica, donam opció a participació, donam opció a corresponsabilitat a l'hora de gestionar aquell espai, com dic, ja sigui en promoció, ja sigui en formació, etc.

Per tant, donam una eina al petit comerç, una eina important, una eina a la qual poden acollir-se, si volen, perquè, com diu sempre el director general, “és habilitant”, una eina a la qual poden acollir-se els comerços d'un carrer, d'una zona, d'un poble, d'un barri. Per tant, creiem, que és una norma que, d'entrada, és veritat, així com va arribar, així com sortirà s'han pogut aportar moltes esmenes, de fet, de totes les esmenes que s'han presentat moltes han estat incorporades al text. La feina dins la ponència, sobretot dins la ponència, però també dins la comissió, ha estat una feina, la veritat que molt agradable, una feina que hem passat gust de fer-la, perquè hem pogut aportar tots plegats a la norma. Per tant, és una norma que ens la podem sentir com a pròpia la majoria de la cambra -ens la podem sentir com a pròpia la majoria de la cambra; que, al cap i a la fi, era un dels objectius d'aquesta norma, poder fer una norma que es poguessin aprofitar això, barris, carrers, comerços i que els ajuntaments no tenguessin cap problema a l'hora d'executar-la, per tant, ens l'hem de sentir pròpia la majoria de la cambra. I m'hauria agradat dir tots, però sempre hi ha gent que s'autoexclou, i si hi ha gent que s'autoexclou de la unanimitat, queden autoexclusos i no se senten com a seu allò que aprova la majoria i que, a més, veu bé la majoria.

També és una norma important, perquè dóna una eina per mantenir un model de barris, un model de pobles, un model de ciutats, en definitiva, un model de país, que és el que ens caracteritza a les Illes Balears, que és de ciutats, barris, carrers vius, centres de les ciutats vius, espais comercials dins el casc urbà, de petits comerços. I aquesta eina, aquests petits comerços la podran aprofitar per mantenir vius, per tant, per mantenir aquest model, com deia, de ciutat, de poble, de barri, de país que ens caracteritza a les Illes Balears i pràcticament a tota la Mediterrània. Per tant, benvinguda sigui la norma.

Quant a les intervencions que hi ha hagut anteriorment, seré molt breu, em referiré a aquells que s'han autoexclòs de la unanimitat de la norma. Jo, la veritat, la intervenció que ha fet la representant de VOX, semblava que havia fet un ou de dos vermells pel fet de venir a les ponències, pel fet d'haver fet esmenes i pel fet d'haver participat del debat, jo, sincerament, d'això se'n diu fer feina i és el que fem habitualment cada setmana a la casa. Ho dic perquè, a finals de legislatura, tèm-se que venir a les ponències i venir a les comissions és fer feina i és el que es fa i el que fan la majoria dels diputats, em sembla estratosfèric, però, massa bé, s'han autoexclòs en el seu discurs, s'han autoexclòs de la majoria.

Ja, per acabar, em referiré a una esmena que queda viva, és una esmena de MÉS per Menorca, que crec que és l'única que li queda viva a MÉS per Menorca, que parla dels drets lingüístics de les persones consumidores, que el que fa és recuperar el text de la Llei de comerç aprovada a l'any 2001, la Llei de comerç que va fer el vicepresident i conseller de Comerç, Pere Sampol, que tenia el consens en aquells moments de patronals, sindicats i, en el cas dels drets lingüístics, de l'Obra Cultural Balear, i que Bauzá, el president Bauzá, el nefast president Bauzá, va treure de la Llei de comerç el 2013, per tant va estar en vigor entre el 2001 i el 2013, i va anar bé, no hi va haver cap conflicte, va anar bé.

Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquesta esmena de MÉS per Menorca, perquè creiem que és important que les persones consumidores tinguin drets lingüístics, a dia d'avui no hi ha res que faci que hi hagi aquests drets lingüístics en el cas del comerç, per tant, entenem que és necessari recuperar una norma que és de l'any 2001, quasi, quasi, del segle XX, per tant, és recuperar uns drets que es varen donar quasi, quasi, al segle XX, per tant, nosaltres no podem rebaixar aquests drets lingüístics i hi votarem a favor.

Crec que, desgraciadament, no s'aprovarà, però nosaltres hi votarem a favor perquè creiem que és important que es mantengui aquesta norma, entre d'altres coses -com dic- perquè tampoc no és res de l'altre món, no és revolucionari, senzillament, són uns drets lingüístics de les persones que han de tenir a l'hora d'anar a comprar, que han de tenir a l'hora d'anar als comerços i, ja dic, són del segle XX, perquè són de la Llei de comerç de l'any 2001.

Moltes gràcies i, per molts d'anys, moltes AMIC! Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mas. Per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Sansó.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Benvingut el director general de Comerç, Sr. Pinyol, i la gent que l'acompanya, i gràcies per la feina que han fet en el procés de l'elaboració d'aquest projecte de llei. I gràcies al conseller, també, perquè, després d'anys de reivindicacions de les patronals de comerç per dur a

terme aquest projecte de llei, al final s'ha pogut dur a terme, per tant, enhorabona i gràcies per dur-ho a terme.

Bé, bona tarda a tots els diputats i diputades, a tota la gent que ens segueix aquí, en viu poca gent, i ja que el conseller ha fet unes explicacions molt correctes i molt clares de la llei que avui aprovarem, i que la resta de portaveus que m'han precedit també han comentat la llei en tots els aspectes que comporta a cadascun dels grups, jo els proposaria una cosa diferent avui, atès que són les quatre i mitja de l'horabaixa, atès que jo no he dinat, crec que..., em fa ganes que imaginem que som a la plaça d'un poble, de qualsevol poble de les Illes Balears, amb els carrers respectius que donen a aquesta plaça, i que hi ha en aquest espai, hi trobam diversos locals comercials i de serveis: hi podem trobar una cafeteria restaurant de menú, que duu Damià, de producte local, per suposat; podem trobar una fruiteria i verduleria, que du Joan, "Fruiteria Collet", si li sembla bé; podem trobar una botiga de modes que du la Sra. Sureda; una botiga de sabates d'home que du el Sr. Melià; un bar, que pot dur el Sr. Sagreras, si li sembla bé; una botiga d'accessoris de moda, que pot dur la Sra. Cabrera; i bé, si qualcú més vol tenir un negoci en aquesta plaça, en aquests carrers, benvingut sigui.

(Remor de veus)

I resulta que jo tenc una botiga de roba d'infants petits, per exemple, i aquests comerciants que fa anys que trobam que tenim molts de comerços en aquesta zona i hi ha molts de comerços, però trobam que hi falta vida, trobam que falta gent que s'aturi a comprar, encara que passi gent per aquí, trobam que falta gent que s'aturi a comprar, i, per tant, volem fer una cosa que tenguí permanència, que no sigui el que hem fet sempre, de dinamització comercial d'un dia, de treure unes plantes un dia determinat, de posar animació nadalenca o de posar tiquets per a les atraccions nadalenques, volem fer una cosa diferent, i hem parlat i hem trobat models semblants a Europa, no tan enfora, per exemple, el Covent Garden o el Carnaby Street de Londres, però volem una cosa més local. I ens ha semblat molt bona idea posar en marxa una àrea municipal d'impuls comercial, que nomenarem AMIC, perquè ens agrada molt la paraula "amic", convida a venir a comprar.

Per tant, Sr. Pérez-Ribas, no acceptarem la proposta que ha fet vostè, perquè consideram que "amic" sí que és una paraula molt guapa i molt nostra.

Per tant, hem considerat posar en marxa aquest projecte col·lectiu, amb diferents comerços, crec que podem arribar als 15, el mínim és un 25% dels comerços d'aquesta àrea, per tant, jo crec que hem arribat a uns 15 o 16 locals, per tant, podem posar en marxa aquesta iniciativa. Hem demanat col·laboració a l'associació comercial, que pertany a una patronal de l'illa de Mallorca i que, gràcies a aquesta llei, una llei que aprova avui el Parlament de les Illes Balears, podem posar en marxa aquest projecte.

Una llei que, ja ho heu comentat altres grups parlamentaris, crec que s'ha tret amb el màxim consens possible; la majoria dels grups, entre esmenes que s'han acceptades i transaccionades, hem pogut enriquir aquest projecte de llei, tots els grups excepte un, que sempre va per lliure i a contracorrent,

però vull agrair en aquests moments la feina que han fet els diferents portaveus dels diferents grups parlamentaris, la feina que ha fet el lletrat i que ens ha ajudat molt durant la ponència, el Sr. Payeras, i també la feina que ha fet el coordinador, el Sr. Marí.

Així, per tant, hem pogut arribar a un acord, a un consens, jo crec que prou bo, prou correcte i crec que molt positiu en aquesta llei. Acords que hem acceptat i que s'han pres quasi per unanimitat, o per unanimitat, excepte, com he dit ja, d'un grup, en els quals les patronals puguin promoure i gestionar les AMIC, unes patronals que és vera que ja fa anys que demanaven aquest projecte de llei.

També crec que amb les esmenes i transaccions plantejades ha quedat més ben redactat l'article 11, referit al procediment de constitució d'una AMIC.

Hem incorporat els solars per a usos d'aparcaments, dins també les AMIC.

I també es bonifiquen, per a les noves empreses hi haurà una bonificació durant el primer i el segon any per fomentar l'emprenedoria en aquestes zones.

I també la introducció d'uns ajuts per impulsar les AMIC.

Per tant, crec que podem estar tots contents.

I també he de dir que votarem a favor de l'esmena 262, d'El Pi, una esmena que segueix viva, que fa referència a l'article 27, ja que l'article 27 diu que "es consideren activitats econòmiques aquelles subjectes a l'impost d'activitats econòmiques". Si es manté amb la redacció originària és ver que queden exclosos la majoria de locals de comerços de proximitat, ja que l'impost d'activitats exonera aquells... obliga sols als negocis, de pagar l'impost, que tinguin un volum de negoci igual o superior al milió d'euros, per tant, no té sentit aquesta proposta originària, per això votarem a favor de la seva esmena.

També li hem presentat una transacció a l'esmena 271, que hi ha fet referència crec que el Sr. Bonet, referida a la publicitat comercial a tanques a carreteres, a les tanques publicitàries. Consideram que l'article 36 de la Llei 5/1990 era molt restrictiva i, per tant, creiem que, amb la transacció, si ens l'accepta, votaríem a favor d'aquesta esmena 271.

La resta d'esmenes que queden vives les votarem en contra, perquè consideram que ja estan incorporades o perquè van en la línia contrària del que creiem que ha de ser aquest projecte de llei i de com ha quedat aquest projecte de llei.

Vull fer, pel que fa a la portaveu de VOX, no volia entrar molt en debat amb ella, però sí que li he de fer una referència a l'article 29, que vostè ha dit que les quotes..., va fer un comentari en ponència a l'article 29, on vostès tenien una esmena de supressió, crec recordar, però vostè va fer una consideració que vaig escoltar, perquè la vaig considerar positiva, de tenir en compte, en lloc de les dimensions a l'hora de pagar la quota, en lloc de tenir en compte... -Sra. Presidenta, és que no..., Sr. President, no.... sí, que em faci referència..., gràcies, Sra. Font-, vostè va dir que a l'hora d'establir les quotes

dels comerços, que vostè no està d'acord que paguin quota, però va dir que es tengués en compte el volum de negoci en lloc de les dimensions del negoci.

Jo vaig fer la consulta, perquè no em va semblar una mesura descabellada, vaig fer la consulta a professionals i em varen dir que era una mesura, la de tenir en compte el volum de negoci per establir les quotes, molt difícil, perquè, així com les societats anònimes limitades i algunes societats tenen en els registres públics el seu volum de negoci, és a dir, la seva comptabilitat és pública, llavors hi ha els autònoms que no tenen perquè fer públic el seu volum, la seva activitat. Per tant, quedava molt coixa la iniciativa aquesta.

Per tant, li dic que votarem en contra d'això, però que no em va semblar descabellat en el seu moment i que vaig fer la consulta oportuna.

I també vull dir que estam molt d'acord que les quotes han de ser obligatòries per a tots, tant si tenen l'activitat comercial en marxa com si hi ha un local devora que no té activitat o que està tancat, creiem que això... si es posen quotes a tots els locals comercials de la zona, això fa que es puguin fer projectes més interessants i que, per tant, això augmenta el valor del negoci en qüestió. Per tant, ho veiem viable, perquè si no estaríem igual que ara, que es fan iniciatives puntuals i acaben mortes. Això volem que tenguim una durada en el temps i, per tant, veiem que és possible... que és necessari aquest pagament de quotes obligatòries.

I acabaré la història i la meva intervenció i seguiré amb la història imaginativa que he començat, vull dir que amb l'aprovació d'aquesta llei aquesta AMIC "Cariàtides Shopping" s'ha fet una realitat, que la gent ve a passejar aquí, perquè s'han embellit els carrers, perquè tenim tots... la retolació és homogènia i tota és igual, amb diferents connotacions i dibuixos, i això fa que atregui; tenim un espai de vianants, un espai on els infants poden jugar, on el transport és sostenible, perquè hi podem anar caminant, en bicicleta, aquí hi ha una aturada de bus, i, per tant, veiem com ha millorat molt el volum de negocis i la nostra activitat econòmica.

Per això, estam molt contents quan veiem que unes amigues que dinaven en el restaurant de Damià, ara fan una copa a Ca'n Peixet, i van carregades de bosses de la botiga de Sureda i de sabates de Melià. Per tant, creiem molt positiu...

(Remor de veus)

... aquest projecte i creiem que és molt...

(Remor de veus)

... -perdó?-...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., no, sabates d'home, sabates d'home...

(Algunes rialles i remor de veus)

... Bé, i que, per tant...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Sansó, hauria d'anar acabant.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

... -sí, ja acab, ja acab-, simplement vull dir que veiem que és un projecte molt positiu per als comerços de les nostres illes, per al sector comercial, en general, i vull agrair una vegada més el tarannà i la feina que hem fet des de ponència amb la majoria dels grups parlamentaris.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sansó. Començam el torn de rèpliques i pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, donam la paraula al Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Primer de tot, he de dir que acceptam la transacció que se'ns ha ofert per part del Grup Parlamentari Socialista a l'esmena 271/23.

Vull manifestar la nostra satisfacció que s'aprovi l'esmena 262, que és la relativa a la remissió que es feia a l'impost d'activitats econòmiques, que ja deia que era una remissió que generava gran inseguretats i que pensàvem que era equivocada i que es va rectificar parcialment en ponència, i que ara s'acaba de rectificar totalment en aquest plenari.

I manifestar la nostra satisfacció que aquest projecte tiri endavant i que intentem donar una nova eina al comerç de proximitat per encarar aquest futur complex que l'espera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president, seré molt breu i parlaré des d'aquí. Res, només vull donar les gràcies a tots els grups parlamentaris els quals han aportat moltíssim en el procés de tramitació d'aquesta llei. Si es mira la llei tal com està ara o tal com estava el text..., com estava en origen, només fas que mirar... *fosforitos*, o sigui, que ha estat molt canviada, s'ha millorat molt.

I esperem...,

(Remor de veus)

... sobretot esperem que sigui útil, que d'aquí a uns anys el conte que ha explicat la Sra. Sansó sigui una realitat i que hi hagi moltes àrees AMIC a les Illes Balears.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, president, i disculpi'm, intervindrè des d'aquí perquè seré molt breu. Sé que ens han fet una transacció, però, pel que he pogut sondejar aquesta transacció no serà... no sortirà endavant tampoc, amb la qual cosa jo mantindré el text original de l'esmena que havíem presentat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, Sr. Presidente. La diputada del PSOE sale aquí a decirme, sin pestañear, que VOX no ha querido participar de esta ley. Sra. Sansó, VOX es de los grupos que ha presentado más enmiendas a esta ley, en concreto hemos presentado 35 enmiendas.

Igual que el diputado de MÉS, que viene aquí a decirme que VOX se autoexcluye, el mismo diputado que criticaba vehementemente durante la ponencia las enmiendas de VOX, las votaba en contra, pero luego girábamos la página y votaba a favor de otra enmienda, presentada por su grupo, que venía a decir exactamente lo mismo que había dicho yo antes, en fin...

Dice que es una ley habilitante, estoy de acuerdo, es una ley que habilita a los ayuntamientos a sablear aún más a los comerciantes. Ahora, eso sí, todo ello, cómo no, con un lenguaje inclusivo, con especial énfasis en la presencialidad equilibrada de mujeres y hombres, cuando esto dependerá de quiénes sean los titulares de los comercios, digo yo, y no de si son mujeres o si son hombres, porque evidentemente puede haber zonas en las que haya más mujeres que hombres o al revés. Por tanto, seguimos con los mantras absurdos y habituales del consenso "progre".

Esta ley nos habla de igualdad, de descarbonificación, de cohesión social y, mientras nos dicen que vamos a salvar el planeta y alcanzar la paz mundial, nos siguen metiendo más gastos y siguen descargando sobre las espaldas de los ciudadanos la responsabilidad de llevar a término las actuaciones que ya tiene encomendadas la administración pública y, por tanto, los políticos, los mismos políticos ineptos que quieren que hagan otros lo que son incapaces de hacer ellos.

Nos dicen los políticos que apoyan esta ley que la propuesta parte de asociaciones del pequeño comercio, pero lo cierto es que el Gobierno socialista de la Sra. Armengol, de la mano de los comunistas de Podemos y de los independentistas de izquierda radical, al final se la han apropiado como suya, con la connivencia del resto de grupos, y han aumentado el poder de la administración mediante la aprobación de este proyecto de ley que hoy se va a convertir en ley.

Y, por supuesto, como no puede ser de otra manera, nada impide que la creación de estas nuevas entidades, de obligada afiliación, acaben convirtiéndose en chiringuitos sufragados obligatoriamente por los comerciantes, en una especie de impuesto adicional sin ninguna utilidad real, porque los servicios colectivos que supuestamente han de prestar o están ya entre los que debe prestar el ayuntamiento, como la seguridad, la limpieza, los residuos, el adecentamiento de las vías públicas, o incluso podría organizarse por asociaciones voluntarias, como ya se viene haciendo.

Al final la supuesta utilidad de la norma es hacer pagar a grandes superficies o cadenas, que difícilmente colaborarían en campañas del pequeño comercio, pero, esto, en primer lugar, no parece justificación suficiente y, en segundo lugar, no está nada claro que realmente beneficie al pequeño comercio, si se traduce en una entidad a la que ha de contribuir sin ningún beneficio real y de forma obligatoria.

Nuestras enmiendas han ido en el sentido de evitar esa obligatoriedad y de permitir que pertenecer a una AMIC tenga un carácter voluntario, dado que una AMIC no deja de ser una asociación.

Hemos presentado enmiendas para que la cuota se aporte por aquellos que efectivamente desean participar y decidir lo que quieren hacer y que, a cambio, obtengan beneficios fiscales por parte del ayuntamiento al que pertenecen, dado que están pagando una cuota para beneficiar y para mejorar el espacio público, algo que le correspondería hacer al ayuntamiento, y, por tanto, por ello, deberían ser premiadas de alguna forma y obtener esos beneficios fiscales. En cambio, quienes no quieran participar no tendrían que pagar la cuota y, por supuesto, tampoco tendrían ningún tipo de beneficio fiscal y tampoco podrían tener poder de decisión sobre las actuaciones a llevar a cabo en los espacios públicos.

Evidentemente, nuestras enmiendas han sido todas rechazadas, porque aquí se trata de obligar y de pasar rodillo, como decía en mi primera intervención.

Desde VOX denunciarnos la constante creación de chiringuitos donde estabular adeptos y creemos que esto lo que hace es crear una especie de comunidad de propietarios, en una área comercial que supondrá un coste más para los comerciantes, sin que exista la necesidad de crear esta comunidad de propietarios, porque, como digo, no tienen ningún elemento de propiedad común porque se trata de espacios públicos. Los comerciantes ya pagan sus impuestos municipales para recibir esos servicios que prestaría la AMIC, y el resto de servicios, como decía, podrían organizarse mediante asociaciones voluntarias, con las que no hay riesgo de tener que asumir costes impuestos forzosamente.

Por todo ello, nosotros votaremos en contra de todos los artículos de esta ley que pretendan menoscabar los derechos de los ciudadanos, en este caso de los comerciantes, y que constituyen nuevas cargas económicas para un sector que no merece ser hostigado todavía más mediante legislaciones restrictivas, abusivas e intrusivas, que recortan sus libertades e impiden el desarrollo del sector privado, que es, en definitiva, el que genera riqueza y productividad y, por tanto, sostiene al sector público y asegura el bienestar de nuestra sociedad.

Gracias, presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Bonet.

EL SR. BONET I DÍAZ:

Gràcies, president. Molt agraït a tots els grups per la bona predisposició durant aquesta ponència de la llei i molt contents també dels canvis substancials que ha sofert aquesta llei respecte del text inicial. De fet, nosaltres, com ja hem dit, votarem a favor pràcticament de la totalitat de tot l'articulat, gràcies a la feina que s'ha fet durant la ponència, i no hauria estat així en cap cas amb el text inicial que va arribar a ponència.

Això demostra dues coses: que, amb bona predisposició i amb unes eleccions d'aquí a tres mesos, es poden fer moltes coses.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. López.

EL SR. LÓPEZ I SORIA:

Gracias, presidente. Seré breve, pero me es más cómodo hacerlo aquí.

El Sr. Bonet ha hecho alusión, en la primera intervención, en principio no suelo entrar mucho en estas cosas, al tema de si estamos cerca de unas elecciones o no, y, como lo ha hecho otra vez, pues no me queda más remedio que contestar: no es cierto que usted dijo que era su primera ponencia, creo que en mi caso es la cuarta o la quinta, he hecho al principio de legislatura, en medio de una legislatura y al final, se puede girar a su izquierda y derecha, preguntar, y mi actitud siempre consensuadora y siempre acepto un gran número de enmiendas de la oposición. Con lo cual le puedo garantizar, y se lo digo mirándole, que no tiene que ver si faltan dos meses, tres o tres años para las elecciones.

El espíritu de esta ley, desde el principio, cuando se analizó por parte de mi grupo y, en especial, en mi caso, era el de dinamizar y dar protagonismo al comercio, sobre todo dinamizar el comercio de proximidad. Por eso, por ejemplo, cada enmienda que hubo que quería poner a la patronal dentro de la ley, la patronal del sector comercial del pequeño comercio, no tuvimos ningún problema porque entendíamos, hay muchas que no tuvimos problema, porque entendíamos que debían de ayudar.

Por lo tanto, le puedo garantizar que en la tramitación no ha habido problema, en las ponencias que siempre he estado - puede mover la cabeza o no, se lo puede preguntar a sus compañeros-, siempre se han aceptado. Es más, los consellers lo pueden decir, siempre hacemos o intentamos que cuadre, obviamente no todo, somos de ideologías muy diferentes, obviamente nosotros tenemos un sentido o creemos, como debe ser, pero siempre se intenta pensando en mejorar todo lo posible una ley, pero dentro de la esencia de la ley.

En este sentido, lo comenté en comisión, a la diputada de VOX yo lo que creo es que no comparte directamente el espíritu de la ley, no digo que no la entienda, simplemente creo que no comparte el espíritu de la ley. Nosotros lo que creemos es que sí hace falta una regulación, que sí hace falta un compromiso para garantizar la viabilidad económica, para garantizar que serán áreas que se puedan dinamizar y que sean atractivas para que la gente vaya a comprar, y así aumenten las ventas; y, sobre todo, garantizar que, como entidad, esa AMIC va a poder solicitar ayudas, formaciones, etc., que, como comercio separado, no podría.

Se dice: es obligatorio. No, no, es voluntario formar una AMIC, hay fórmulas y porcentajes de cómo se forma y cómo se dice que no se quiere pertenecer a la AMIC y pararla. Una vez que se forma una AMIC, es verdad que hay cuotas y que las tienen que pagar todo el mundo, porque todo el mundo se va a beneficiar de la colaboración público-privada, con su administración local y con las ayudas del Govern dentro de ese espacio. De lo que se trata es de conseguir que la máxima gente posible se acerque a los comercios para que compren en el comercio de proximidad y en el comercio local, no en la tienda *online* que tan sencillo es con el teléfono móvil.

Y si no queremos entender el momento tan complejo en el que estamos y cómo las administraciones tienen que ayudar al comercio, sobre todo al pequeño comercio, pues lo que puede llegar a pasar es que, al final, solo haya entidades de compra *online* y no tengamos ningún tipo de fuerza o fortaleza, como administración, en cuanto a la economía propia de Baleares. Lo comento porque a veces parece ser que sí que se quiere regular, desde la administración, para conseguir que economías externas no puedan mermar nuestra capacidad, pero luego, cuando se aplican normas, para que así sea, parece que hay un grupo que duda o que lo ve como que no tiene sentido, que precisamente queremos garantizar la economía propia de Baleares, porque de hecho de eso iba esta ley y de hecho de eso va, de fortalecer nuestro comercio de proximidad.

Por eso, creo que simplemente lo que no ha entendido o no ha querido entender, o no comparte, sin más, que es legítimo, es la esencia de la ley. Por lo tanto, es normal que no solo los

grupos de izquierda hayan votado en contra de sus enmiendas, sino que muchas de sus enmiendas han sido votadas también por los grupos de derecha en contra, que es lo que comenté: el rodillo, no se ha aplicado ningún rodillo, realmente simplemente estamos en contra, y ya está, de las enmiendas.

Aclarar la votación a la 271, de El Pi, si acepta la transacción, que ya se ha dicho que sí, la votaremos a favor.

A la 340 había una enmienda puesta, que se ha comentado que no se acepta la enmienda, por lo tanto nos abstendremos a la original, nos abstendremos porque es verdad que es un tema muy complejo, es un tema que tiene que ver con la constitución, el derecho laboral, el derecho lingüístico, etc., y creemos que hay que revisarla muy bien, y no solo aprobarla de esta forma, y es un tema bastante delicado que podría afectar incluso a puestos de trabajo.

Agradezco, en general, la disposición de todos los diputados que han trabajado esta ley, creo que, en general, incluso con los que no hemos llegado a acuerdos, la disposición y el trato ha sido bueno. Siempre es muy agradable trabajar en ponencias y en comisiones cuando se llega a acuerdos y a consensos y se tiene en cuenta que el objetivo común está por encima de cualquier cosa. Por lo tanto, agradezco a todos, todos los diputados que han participado en esta ponencia y en esa ley.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López. En torn de contrarèpliques, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Si em permet, president, faré la intervenció des de l'escó, seré molt breu.

Vull dir a la Sra. Sansó, que ha dibuixat una plaça molt agradable i que fa ganes, això, anar a dinar-hi, anar a fer una copa després a Ca'n Peixet,...

(Remor de veus i algunes rialles)

... anar a comprar sabates, roba i roba d'infant, i després, per acabar, la fruita a la fruiteria de ca nostra. Sí, com diu Damià: al cap d'uns anys passarem per la funerària; que no diré de qui és la funerària, però n'hi ha hagut uns que s'han autoexclòs, per tant...

(Algunes rialles i remor de veus)

Al marge de la broma, aquesta plaça que ha dibuixat dins l'imaginari la Sra. Sansó, és una plaça de poble, de qualsevol poble de les Illes Balears i de qualsevol barri de qualsevol ciutat de les Illes Balears, que ens agradaria tenir, i que hem tengut a un moment o altre de la nostra història, i quan parlàvem de model de ciutat, de model de barri, de model de

poble, de model de país, parlàvem d'això, parlàvem d'una societat cohesionada, de pobles i barris cohesionats, que, a través del comerç i a través de la vida social feien això, feien poble i feien barri.

L'AMIC, la possibilitat que els comerciants es puguin ajuntar per fer una AMIC, que l'ajuntament els pugui ajudar en aquesta qüestió, és el que ens du aquesta norma, un marc en què pugui passar això. Per tant, seguim construint pobles i ciutats cohesionats, seguim construint un país cohesionat, a través també del comerç.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Sansó.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sr. President. També intervindrà des de l'escó, i sí que intentaré ser breu de veritat, no breu circular, com els meus companys que m'han precedit, amb tots els respectes, Sr. Mas i Sr. López.

Bé, jo no entraré en més debats, és veritat que hem arribat a una llei molt consensuada i és gràcies, també, que les esmenes, no és perquè estiguem, com ha dit el Sr. López, a tres mesos de les eleccions, sinó que les esmenes s'han presentat amb una coherència així com anava la llei, en la línia de la llei, per tant, s'ha pogut arribar a acords. Cosa que no s'ha pogut fer amb VOX, però no perquè no hagin fet feina, Sra. Ribas, jo això no li he dit que no hagin fet feina, vostè fa molta feina a les ponències que ha estat amb mi, però van en sentit contrari, crec, de la llei, i pens que a totes les lleis van en el sentit contrari de l'objectiu de la llei en concret.

Per tant, dit això, esperem que aquesta llei sigui una peça més per impulsar i dinamitzar el comerç de proximitat, el comerç local i poder també dinamitzar els nuclis de les ciutats i dels pobles. Per tant, res més, gràcies a tots i enhorabona per la llei als responsables de la conselleria.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Així doncs, una vegada acabat el debat de les esmenes, passarem a les votacions.

Abans de començar els he de dir que hi ha dos grups parlamentaris que ens han fet arribar sol·licituds de votacions separades. Jo pregaria que tothom escolti, a veure si no ens hem equivocat, perquè n'hi ha moltes.

Aleshores, primera votació, si cap grup o diputat no demana votació separada, en principi, a l'esmena RGE núm. 231/23, he de demanar prèviament, perquè s'ha fet una transacció, però no hem sentit si el grup proponent l'acceptava o no.

LA SRA. SANS I REGIS:

Perdoni, president, crec que s'ha equivocat, és 271.

EL SR. PRESIDENT:

No, a la 231 Ciudadanos ha fet una transacció.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, perdó, Sr. President, acceptam la transacció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Idò passam a votar, en primer lloc l'esmena RGE núm. 231/23, amb la transacció incorporada. Passam a votar. Votam.

9 sí, 25 no, 12 abstencions.

L'esmena RGE núm. 271/23 té una transacció, que ha aprovat el grup proponent. Deman si qualche grup s'hi oposa.

Doncs, passam a votar la RGE núm. 271/23, amb la transacció incorporada. Votam.

45 sí, cap no i cap abstenció.

Ara votarem l'esmena RGE núm. 272/23. Votam.

21 sí, 25 no, cap abstenció.

La següent votació l'agrupam en dues: per una banda, les RGE núm. 235, 236, 260 i 269/23. Passam a votar. Votam.

18 sí, 25 no, 3 abstencions.

Ara votam les RGE núm. 306 i 379/23. Votam.

18 sí, 25 no, 3 abstencions.

La següent votació, per una banda, votam conjuntament les RGE núm. 239 i 244/23. Votam.

18 sí, 28 no i cap abstenció.

Ara votarem la RGE núm. 296/23. Votam.

18 sí, 28 no, cap abstenció.

A continuació passam a votar l'esmena RGE núm. 241/23. Votam.

9 sí, 37 no, cap abstenció.

Ara votam la RGE núm. 299/23. Votam.

6 sí, 40 no, cap abstenció.

Si cap grup o diputat no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes RGE núm. 247, 252, 256, 259, 265, 266, 267, 268 i 270/23. Passam a votar. Votam.

3 sí, 37 no, 6 abstencions.	9 sí, 25 no, 12 abstencions.
Ara, en primer lloc, votarem conjuntament les esmenes RGE núm. 248, 258 i 282/23. Votam.	Votació conjunta de les esmenes RGE núm. 300 i 340/23.
18 sí, 25 no, 3 abstencions.	LA SRA. FONT I MARBÁN:
Ara votarem les esmenes RGE núm. 305 i 374/23. Votam.	Sr. President, aquí, votació separada, si us plau.
15 sí, 25 no, 6 abstencions.	EL SR. PRESIDENT:
Finalment votam la RGE núm. 366/23. Votam.	Votam, en primer lloc, l'esmena RGE núm. 300/23. Votam.
21 sí, 25 no, cap abstenció.	6 sí, 37 no, 3 abstencions.
A continuació, votam l'esmena RGE núm. 250/23. Votam.	Ara votació de l'esmena RGE núm. 340/23. Votam.
15 sí, 28 no, 3 abstencions.	4 sí, 35 no, 7 abstencions.
A continuació votam l'esmena RGE núm. 358/23. Votam.	Votació conjunta, si ningú no demana votació separada, de les RGE núm. 301 i 303/23. Votam.
15 sí, 28 no, 3 abstencions.	3 sí, 40 no, 3 abstencions.
A continuació votam l'esmena RGE núm. 253/23. Votam.	Si cap grup o diputat no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: RGE núm. 345, 347, 350, 351, 352, 353, 359, 361, 363, 368, 370, 371, 390, 391, 392, 407, 408 i 409/23. Votam.
6 sí, 28 no, 12 abstencions.	3 sí, 43 no, cap abstenció.
Ara votam l'esmena RGE núm. 298/23. Votam.	Si cap grup o diputat no demana votació separada, votació conjunta de les esmenes següents: RGE núm. 346, 356, 357, 360, 362, 367, 406 i 410/23. Votam.
6 sí, 28 no, 12 abstencions.	3 sí, 31 no, 12 abstencions.
A continuació votam l'esmena RGE núm. 264/23. Votam.	Votació de l'esmena RGE núm. 349/23. Votam.
6 sí, 25 no, 15 abstencions.	3 sí, 25 no, 18 abstencions.
A continuació votam les esmenes RGE núm. 295 i 348/23. Passam a votar. Votam.	Ara, en primer lloc, votarem les esmenes RGE núm. 354, 355 i 364/23. Votam.
6 sí, 25 no, 15 abstencions.	3 sí, 28 no, 15 abstencions.
Ara votam l'esmena RGE núm. 307/23. Votam.	Ara votam l'esmena RGE núm. 365/23. Votam.
6 sí, 25 no, 15 abstencions.	3 sí, 25 no, 18 abstencions.
Votació de l'esmena RGE núm. 290/23. Votam.	Votació de l'esmena RGE núm. 262/23. Votam.
3 sí, 37 no, 6 abstencions.	28 sí, cap no, 18 abstencions.
Votació de les esmenes RGE núm. 291 i 375/23. Votam.	Votació de l'esmena RGE núm. 369/23. Votam.
15 sí, 30 no, cap abstenció.	3 sí, 40 no, 3 abstencions.
Votació de l'esmena RGE núm. 293/23. Votam.	Votació de l'esmena RGE núm. 376/23. Votam.
3 sí, 25 no, 18 abstencions.	11 sí, 32 no, 3 abstencions.
Votació de l'esmena RGE núm. 289/23. Votam.	Votació de l'esmena RGE núm. 377/23. Votam.
6 sí, 28 no, 12 abstencions.	
Votació de l'esmena RGE núm. 297/23. Votam.	

12 sí, 28 no, 6 abstencions.

Passam a la votació de l'articulat i, en primer lloc, votarem els articles als quals es mantenen esmenes.

A la primera votació s'ha presentat sol·licitud de votació separada i, en primer lloc, votarem els articles 1, 7, 16, 33 i exposició de motius. Votam.

37 sí, 3 no, 6 abstencions.

Ara votam els articles 13, 14, 18, 26, 27 i 34. Votam.

40 sí, 3 no, 3 abstencions.

Si cap grup o diputat no demana votació separada, votació conjunta dels articles 3, 4, 6, 8 i 9. Votam.

36 sí, 6 no, 3 abstencions.

Si cap grup o diputat no demana votació separada, votació conjunta dels articles 11, 15, 25, 29, 37 i de la disposició addicional segona.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Presidente, votación separada del artículo 37, por favor.

EL SR. PRESIDENT:

Idò passam a votar, en primer lloc, l'article 37. Votam.

42 sí, 1 no, 3 abstencions.

A continuació, passam a votar els articles 11, 15, 25, 29 i la disposició addicional segona. Votam.

43 sí, 3 no, cap abstenció.

Ara votarem, en primer lloc, els articles 12, 20 i 35. Votam.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

President, perdoni, nosaltres demanam votació separada de l'article 35.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, passam a votar, en primer lloc, els articles 12 i 20. Votam.

25 sí, 3 no, 18 abstencions.

Ara votam l'article 32. Votam.

25 sí, 3 no, 18 abstencions.

Ara votarem l'article 35. Votam.

40 sí, 3 no, 3 abstencions.

Votació de l'article 21. Votam.

40 sí, cap no, 6 abstencions.

Votació de l'article 24. Votam.

39 sí, cap no, 6 abstencions.

Votació de l'article 30. Votam.

40 sí, 6 no, cap abstenció.

A continuació passam a la votació dels articles als quals no es mantenen esmenes.

Si cap grup o diputat no demana votació...

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

President, demanam votació separada de la denominació del títol del projecte de llei, la resta igual

EL SR. PRESIDENT:

Denominació del títol del projecte de llei.

(Remor de veus)

Passam a votar, en primer lloc, la denominació del títol del projecte de llei. Votam.

40 sí, cap no, 6 abstencions.

A continuació votam la denominació del títol preliminar, la denominació del títol I, la denominació del títol II, la denominació del capítol 1 del títol II, la denominació del capítol 2 del títol II, la denominació del títol III i la denominació del títol IV. Passam a votar. Votam.

43 sí, cap no, 3 abstencions.

Si cap diputat o grup no demana votació separada, votació conjunta dels articles 2, 10, 22, 23 i 31. Votam.

40 sí, cap no, 6 abstencions.

Si cap grup o diputat no demana votació separada, votació conjunta dels articles 5, 17 i 28. Votam.

43 sí, cap no, 3 abstencions.

Ara passam a votar, en primer lloc, l'article 19. Votam.

43 sí, 3 no, cap abstenció.

Votació conjunta dels articles 36 i 38. Votam.

43 sí, cap no, 3 abstencions.

Ara passam a votar l'article 22 *quater*. Votam.

23 sí, cap no, 21 abstencions.

Si cap grup o diputat no demana votació separada, votació conjunta dels articles 22 bis, 22 ter, de les disposicions addicionals primera i segona bis, de la disposició derogatòria única i de les disposicions finals primera i segona. Passam a votar. Votam.

28 sí, cap no, 18 abstencions.

I finalment, si cap grup o diputat no demana votació separada, votació conjunta de les disposicions final primera bis, primera ter, primera *quater*, primera *quinquies* i primera *sexies*. Passam a votar. Votam.

25 sí, cap no, 21 abstencions.

Es faculten els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei d'àrees municipals d'impuls comercial de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
